

Belgische Senaat

Gewone Zitting 2000-2001

2-102

Plenaire vergaderingen
Donderdag 15 maart 2001

Namiddagvergadering

Handelingen

Sénat de Belgique

Session ordinaire 2000-2001

Annales

Séances plénières

Jeudi 15 mars 2001

Séance de l'après-midi

2-102

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:
Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:
www.senate.be www.dekamer.be

Afkortingen - Abréviations

AGALEV	Anders Gaan Leven
CVP	Christelijke Volkspartij
ECOLO	Écologistes
PRL-FDF-MCC	Parti Réformateur Libéral – Front Démocratique des Francophones – Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	Parti Socialiste
PSC	Parti Social Chrétien
SP	Socialistische Partij
VL. BLOK	Vlaams Blok
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU-ID	Volksunie-ID21

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs.

Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:
www.senate.be www.lachambre.be

Inhoudsopgave

Inoverwegingneming van voorstellen.....	7
Mondelinge vragen	7
Mondelinge vraag van de heer Wim Verreycken aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over «het voorstel om via nepsollicitaties de discriminatie van allochtonen bij aanwerving te controleren» (nr. 2-542)	7
Mondelinge vraag van de heer Jean Cornil aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie en aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de betrekkingen tussen de opvangcentra voor asielzoekers en de Dienst Vreemdelingenzaken die de verwijdering van uitgeprocedeerden wil bespoedigen» (nr. 2-539)	8
Regeling van de werkzaamheden	11
Vraag om uitleg van mevrouw Mia De Schampheleere aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de toestand in Roemenië» (nr. 2-383).....	11
Vraag om uitleg van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de coderingstests voor vertrouwelijke Europese informatie» (nr. 2-398).....	14
Mondelinge vragen	18
Mondelinge vraag van de heer Jean-Marie Happart aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de minister van Landbouw en Middenstand over «het mond- en klauwzeer en dood wild» (nr. 2-538).....	18
Mondelinge vraag van de heer Johan Malcorps aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «het overmatig gebruik van verpakkingsmateriaal» (nr. 2-541).....	21
Mondelinge vraag van de heer René Thissen aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de beschikbaarheid en de prijs van het geneesmiddel Mestinox» (nr. 2-534).....	23
Mondelinge vraag van de heer Jacques D'Hooghe aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de arbeidsduurvermindering en de eindeloopbaan in de gezondheidssector» (nr. 2-536).....	25
Mondelinge vraag van de heer Theo Kelchtermans aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over «het Copernicusplan» (nr. 2-543).....	27
Mondelinge vraag van de heer Jacques Devolder aan de minister van Financiën over «het feit dat slechts twee soorten eurobiljetten uit de geldautomaten zullen kunnen worden opgenomen» (nr. 2-540)	28
Regeling van de werkzaamheden	29
Benoeming van een plaatsvervanger voor een extern	

Sommaire

Prise en considération de propositions	7
Questions orales	7
Question orale de M. Wim Verreycken à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur «la proposition de contrôler, au moyen de demandes d'emploi fictives, s'il y a des discriminations à l'embauche d'allochtones» (n° 2-542)	7
Question orale de M. Jean Cornil au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale et au ministre de l'Intérieur sur «les relations entre les centres d'accueil pour demandeurs d'asile et l'Office des étrangers visant à accélérer l'éloignement des candidats déboutés» (n° 2-539)	8
Ordre des travaux	11
Demande d'explications de Mme Mia De Schampheleere au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «la situation en Roumanie» (n° 2-383)	11
Demande d'explications de Mme Anne-Marie Lizin au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «les tests de cryptage des informations confidentielles européennes» (n° 2-398).....	14
Questions orales	18
Question orale de M. Jean-Marie Happart à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement et au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur «la fièvre aphteuse et le gibier mort» (n° 2-538).....	18
Question orale de M. Johan Malcorps à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «l'usage excessif de matériaux d'emballage» (n° 2-541)	21
Question orale de M. René Thissen au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «la disponibilité et le coût du médicament Mestinox» (n° 2-534)	23
Question orale de M. Jacques D'Hooghe au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «la réduction de la durée du travail et la fin de carrière dans le secteur de la santé» (n° 2-536)	25
Question orale de M. Theo Kelchtermans au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur «le plan Copernic» (n° 2-543).....	27
Question orale de M. Jacques Devolder au ministre des Finances sur «le fait que l'on ne pourra retirer que deux sortes de billets de banque en euros des distributeurs automatiques» (n° 2-540)	28
Ordre des travaux	29
Nomination d'un suppléant d'un membre externe	

lid niet-notaris van de Nederlandstalige Benoemingscommissie voor het notariaat (Stuk 2-676).....	29	non-notaire de la Commission néerlandophone de nomination du notariat (Doc. 2-676).....	29
Voordracht van kandidaten voor een ambt van Franstalig rechter in het Arbitragehof (Stuk 2-677).....	29	Présentation de candidats à une place de juge d'expression française à la Cour d'arbitrage (Doc. 2-677).....	29
Wetsontwerp houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (Stuk 2-658).....	30	Projet de loi portant assentiment à l'accord de coopération du 21 juin 1999 entre l'État fédéral, les Régions flamande, wallonne et de Bruxelles-capitale relatif à la maîtrise de dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses (Doc. 2-658).....	30
Algemene bespreking.....	30	Discussion générale.....	30
Artikelsgewijze bespreking.....	30	Discussion des articles.....	30
Herziening van artikel 184 van de Grondwet (Stuk 2-657).....	30	Révision de l'article 184 de la Constitution (Doc. 2-657).....	30
Bespreking.....	30	Discussion.....	30
Voordracht van kandidaten voor een ambt van Franstalig rechter in het Arbitragehof (Stuk 2-677).....	33	Présentation de candidats à une place de juge d'expression française à la Cour d'arbitrage (Doc. 2-677).....	33
Uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de eerste kandidaat.....	33	Résultat du scrutin pour la présentation du premier candidat.....	33
Benoeming van een plaatsvervanger voor een extern lid niet-notaris van de Nederlandstalige benoemingscommissie voor het notariaat (Stuk 2-676).....	33	Nomination d'un suppléant d'un membre externe non-notaire de la Commission néerlandophone de nomination du notariat (Doc. 2-676).....	33
Uitslag van de geheime stemming.....	33	Résultat du scrutin.....	33
Stemmingen.....	34	Votes.....	34
Wetsontwerp houdende diverse maatregelen inzake ambtenarenzaken (Stuk 2-650) (Evocatieprocedure).....	34	Projet de loi portant diverses mesures en matière de fonction publique (Doc. 2-650) (Procédure d'évocation).....	34
Wetsontwerp houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (Stuk 2-658).....	35	Projet de loi portant assentiment à l'accord de coopération du 21 juin 1999 entre l'État fédéral, les Régions flamande, wallonne et de Bruxelles-capitale relatif à la maîtrise de dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses (Doc. 2-658).....	35
Regeling van de werkzaamheden.....	35	Ordre des travaux.....	35
Stemmingen.....	37	Votes.....	37
Moties ingediend tot besluit van de vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de eerste minister over «het nieuwe communautair akkoord tussen het Vlaams parlementslid Karel De Gucht en Kamerlid Geert Bourgeois en het negatief advies van de Raad van State over het ontwerp van bijzondere wet» (nr. 2-381), gesteld in plenaire vergadering op 8 maart 2001.....	37	Motions déposées en conclusion de la demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe au premier ministre sur «le nouvel accord communautaire entre Karel De Gucht, membre du Parlement flamand, et Geert Bourgeois, membre de la Chambre des représentants, et l'avis négatif du Conseil d'État sur le projet de loi spéciale» (n° 2-381), développée en séance plénière, le 8 mars 2001.....	37
Voordracht van kandidaten voor een ambt van Franstalig rechter in het Arbitragehof (Stuk 2-677).....	37	Présentation de candidats à une place de juge d'expression française à la Cour d'arbitrage (Doc. 2-677).....	37
Uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de tweede kandidaat.....	37	Résultat du scrutin pour la présentation du deuxième candidat.....	37
Benoeming van een plaatsvervanger voor een extern		Nomination d'un suppléant d'un membre externe	

lid niet-notaris van de Nederlandstalige benoemingscommissie voor het notariaat (Stuk 2-676).....	38	non-notaire de la Commission néerlandophone de nomination du notariat (Doc. 2-676).....	38
Uitslag van de herstemming	38	Résultat du scrutin de ballottage.....	38
Vraag om uitleg van de heer René Thissen aan de eerste minister en aan de minister van Financiën over «de verklaringen van de eerste minister over de hervorming van de vennootschapsbelasting» (nr. 2-391).....	38	Demande d'explications de M. René Thissen au premier ministre et au ministre des Finances sur «les déclarations du premier ministre sur la réforme de l'impôt des sociétés» (n° 2-391).....	38
Vraag om uitleg van de heer René Thissen aan de minister van Financiën over «het elektronisch doorzenden van de BTW-aangifte» (nr. 2-364).....	42	Demande d'explications de M. René Thissen au ministre des Finances sur «la transmission électronique de la déclaration de TVA» (n° 2-364).....	42
Vraag om uitleg van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Financiën over «de middelen waarover de Administratie der Douane en Accijnzen kan beschikken bij de drugsbestrijding» (nr. 2-376).....	45	Demande d'explications de Mme Clotilde Nyssens au ministre des Finances sur «les moyens mis à la disposition de l'Administration des Douanes et Accises en matière de lutte contre la drogue» (n° 2-376).....	45
Vraag om uitleg van de heer Michiel Maertens aan de minister van Financiën over «de opvatting van de Europese Commissie over de invoering van de Tobintaks» (nr. 2-378).....	49	Demande d'explications de M. Michiel Maertens au ministre des Finances sur «le point de vue de la Commission européenne concernant l'instauration de la taxe Tobin» (n° 2-378).....	49
Vraag om uitleg van de heer Jan Steverlynck aan de minister van Financiën over «de hervorming van de belastingdiensten en de bedoeling om de belastingvaststellende ambtenaar verantwoordelijkheid te geven omtrent de geschillenregeling van zijn naheffing» (nr. 2-382).....	52	Demande d'explications de M. Jan Steverlynck au ministre des Finances sur «la réforme des services fiscaux et l'objectif de donner à l'agent taxateur une responsabilité pour ce qui est du règlement des litiges relatifs à ses impositions complémentaires» (n° 2-382).....	52
Vraag om uitleg van de heer Vincent Van Quickenborne aan de minister van Financiën over «het opzettelijk laag houden van de goudprijs» (nr. 2-396).....	55	Demande d'explications de M. Vincent Van Quickenborne au ministre des Finances sur «le maintien volontaire du prix de l'or à un niveau peu élevé» (n° 2-396).....	55
Vraag om uitleg van de heer Jan Steverlynck aan de eerste minister over «de manier van werken van de erkenningscommissie voor beroepsjournalisten in het kader van de vijfjaarlijkse vernieuwing van hun persdocumenten» (nr. 2-397).....	57	Demande d'explications de M. Jan Steverlynck au premier ministre sur «la méthode de travail de la commission d'agrégation des journalistes professionnels dans le cadre du renouvellement quinquennal des documents de presse de ceux-ci» (n° 2-397).....	57
Vraag om uitleg van de heer Vincent Van Quickenborne aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over «de stiptheidsvergoeding bij de NMBS» (nr. 2-389).....	60	Demande d'explications de M. Vincent Van Quickenborne au vice-premier ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur «l'indemnité de retard versée par la SNCB» (n° 2-389).....	60
Vraag om uitleg van de heer Jan Steverlynck aan de minister van Landbouw en Middenstand over «het vrij aanvullend pensioen voor de meewerkende echtgenoot» (nr. 2-394).....	62	Demande d'explications de M. Jan Steverlynck au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur «la pension libre complémentaire du conjoint aidant» (n° 2-394).....	62
Vraag om uitleg van mevrouw Magdeleine Willame-Boonen aan de minister van Justitie en aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de strijd tegen kinderporno op internet» (nr. 2-390).....	64	Demande d'explications de Mme Magdeleine Willame-Boonen au ministre de la Justice et au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «la lutte contre la pornographie infantine sur l'internet» (n° 2-390).....	64
Vraag om uitleg van de heer Vincent Van Quickenborne aan de minister van Justitie over «de wet van 28 november 2000 inzake informaticacriminaliteit» (nr. 2-395).....	67	Demande d'explications de M. Vincent Van Quickenborne au ministre de la Justice sur «la loi du 28 novembre 2000 sur la criminalité informatique» (n° 2-395).....	67
Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de verhuis van Antwerpen X»		Demande d'explications de M. Johan Malcorps au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «le déménagement	

(nr. 2-388).....	68	d'Antwerpen X» (n° 2-388)	68
Vraag om uitleg van de heer Jan Steverlynck aan de eerste minister en aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over «een studie omtrent publiek-private samenwerkingsverbanden» (nr. 2-392)	70	Demande d'explications de M. Jan Steverlynck au premier ministre et au ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique sur «une étude sur les synergies entre le public et le privé» (n° 2-392).....	70
Berichten van verhindering.....	71	Excusés.....	71
Bijlage		Annexe	
Naamstemmingen	73	Votes nominatifs	73
Indiening van voorstellen	76	Dépôt de propositions.....	76
In overweging genomen voorstellen.....	76	Propositions prises en considération	76
Vragen om uitleg	77	Demandes d'explications	77
Samenstelling van commissies	77	Composition de commissions.....	77
Non-evocaties	78	Non-évocations.....	78
Boodschappen van de Kamer	78	Messages de la Chambre	78
Indiening van wetsontwerpen	79	Dépôt de projets de loi	79
Arbitragehof – Prejudiciële vragen.....	79	Cour d'arbitrage – Questions préjudicielles	79
Europees Parlement	80	Parlement européen	80

Voorzitter: de heer Armand De Decker

(De vergadering wordt geopend om 15.15 uur.)

Inoverwegingneming van voorstellen

De voorzitter. – De lijst van de in overweging te nemen voorstellen werd rondgedeeld.

Leden die opmerkingen mochten hebben, kunnen die vóór het einde van de vergadering mededelen.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verzonden naar de commissies die door het Bureau zijn aangewezen.

(Instemming)

(De lijst van de in overweging genomen voorstellen wordt in de bijlage opgenomen.)

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van de heer Wim Verreycken aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over «het voorstel om via nepsollicitaties de discriminatie van allochtonen bij aanwerving te controleren» (nr. 2-542)

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Vorige week verklaarde de vice-eerste minister nepsollicitaties te willen organiseren om na te gaan of bedrijven allochtonen discrimineren. Ze gaat met dat initiatief voorbij aan het feit dat bij aanwerving verschillende factoren meespelen.

Minister Verwilghen heeft in de kamercommissie verklaard dat hij bijzonder kritisch staat tegenover een groots opgezette campagne om discriminatie te detecteren en tegenover het inzetten van ambtenaren voor een systematische speurtocht. Zo een campagne kan de deur openzetten voor strafbare praktijken, zoals het uitlokken van een misdrijf.

In de Kamer is op een aantal concrete vragen van parlementsleden geen antwoord gekomen, wat mij toch elementair recht lijkt.

Vandaar volgende vragen.

Ten eerste, welke procedure zal voor de nepsollicitaties worden gevolgd? Blijft de vice-eerste minister ondanks de opmerkingen van minister Verwilghen achter het initiatief staan?

Ten tweede, hoe zullen de nepsollicitanten worden geselecteerd? Overweegt de vice-eerste minister ze te betalen?

Ten derde, op welke basis zal de discriminatie worden bewezen? Wordt de discriminatie niet uitgelokt?

Ten vierde, zal de werkwilgheid van allochtonen even nauwgezet worden gecontroleerd als de nepsollicitaties? Zullen nepallochtonen worden ingeschakeld?

In de Kamercommissie sprak de vice-eerste minister over het omkeren van de bewijslast. Wat bedoelt zij daar precies mee? Spreekt ze daarmee de minister van Justitie niet tegen?

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en

Présidence de M. Armand De Decker

(La séance est ouverte à 15 h 15.)

Prise en considération de propositions

M. le président. – La liste des propositions à prendre en considération a été distribuée.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestion divergente, je considérerai ces propositions comme prises en considération et renvoyées à la commission indiquée par le Bureau. *(Assentiment)*

(La liste des propositions prises en considération figure en annexe.)

Questions orales

Question orale de M. Wim Verreycken à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur «la proposition de contrôler, au moyen de demandes d'emploi fictives, s'il y a des discriminations à l'embauche d'allochtones» (n° 2-542)

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – La semaine dernière, la vice-première ministre a déclaré vouloir proposer des offres d'emploi fictives pour examiner dans quelle mesure les allochtones font l'objet de discriminations à l'embauche. Ce faisant, elle néglige les autres facteurs qui entrent en jeu lors d'un recrutement.

En commission de la Chambre, M. Verwilghen s'est montré particulièrement critique à l'égard de ce type de campagne et de l'utilisation de fonctionnaires à cette fin. Une telle campagne ouvre la porte à des pratiques condamnables, telles que l'incitation au délit.

A la Chambre, un certain nombre de questions concrètes n'ont pas reçu réponse. J'aimerais donc savoir quelles seront les procédures suivies pour ces offres d'emploi fictives. La vice-première ministre soutient-elle encore cette initiative malgré les remarques de M. Verwilghen ? Comment les candidats fictifs seront-ils sélectionnés ? Seront-ils rémunérés ? Comment prouvera-t-on la discrimination ? Contrôlera-t-on également la motivation des allochtones à trouver un travail ? Utilisera-t-on de faux allochtones ?

En commission de la Chambre, la vice-première ministre a parlé d'un renversement de la charge de la preuve ? Qu'entend-elle exactement par là ? Ne contredit-elle pas ainsi le ministre de la Justice ?

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre

minister van Werkgelegenheid. – Deze week heb ik al tweemaal de gelegenheid gehad uitleg te geven over het regeringsontwerp dat wettelijke instrumenten van het *probatoire* type wil creëren, zoals de omkering van de bewijslast, het beroep op statistische gegevens en situatieschetsen.

Het regeringsontwerp heeft het voorwerp uitgemaakt van een beraadslaging in de ministerraad. Wat de statistische gegevens en de situatieschetsen betreft, zijn de besprekingen nog aan de gang, zodat ik nog niet kan antwoorden op de precieze vragen daarover. Ik wijs er wel op dat dergelijke instrumenten in onze buurlanden al bestaan, bijvoorbeeld in Nederland en het Verenigd Koninkrijk en daar geen afkeuring opwekken.

Aangezien de regering alle vormen van discriminatie wil bestrijden, moet ze ook zien dat ze coherent optreedt. Het is dan ook normaal dat de meest gepaste middelen worden goedgekeurd.

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Het is voor het eerst dat de vice-eerste minister zegt op concrete vragen niet te kunnen antwoorden. Als ze daartoe een gegronde reden heeft, kan ik dat begrijpen. Maar waarom moet vragen drie keer worden gesteld alvorens de vice-eerste minister te horen zeggen dat ze redenen heeft om nog niet te antwoorden. Het was toch eenvoudiger geweest dat meteen te zeggen.

De regering zegt de situatieschetsen en sommige andere instrumenten nog te moeten onderzoeken. In dat verband wil ik toch wijzen op de tegenspraak die we vaststellen. Niet zo lang geleden diende een partijgenoot van de vice-eerste minister een voorstel in om de gelijkheid van kansen te verstrengen waarbij hij ook dacht aan strafmaatregelen en situatieschetsen. Op 21 december 2000 bracht de Raad van State een advies uit waarin hij het volgende zegt: “De wetgever mag de burgers niet verplichten om in alle handelingen van hun maatschappelijk leven en bij het uiten van hun mening de ideeën van de overheid inzake ‘bestrijding van discriminaties’ over te nemen”. Met andere woorden, de Raad van State is van oordeel dat de heksenjacht moet worden stopgezet. Het advies van de Raad van State is vernietigend voor degenen die spoken willen najagen.

Ik veronderstel dat bepaalde ministers in een dergelijk advies van de Raad van State fascistoïde neigingen zullen zien. In een rechtstaat moeten de uitspraken en adviezen van de Raad van State echter als bindend worden beschouwd. Ik kijk dan ook belangstellend uit naar het moment dat de vice-eerste minister mij zal kunnen antwoorden op de concrete vragen of mij zal melden dat het hele project wordt afgeblazen omwille van zijn leegheid.

Mondelinge vraag van de heer Jean Cornil aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie en aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de betrekkingen tussen de opvangcentra voor asielzoekers en de Dienst Vreemdelingenzaken die de verwijdering van uitgeprocedeerden wil bespoedigen» (nr. 2-539)

De heer Jean Cornil (PS). – Begin dit jaar heeft de regering drie belangrijke maatregelen genomen om het aantal asielzoekers te beperken: de afschaffing van de financiële

de l'Emploi. – J'ai déjà eu plusieurs fois l'occasion de m'expliquer sur le projet de loi tendant à créer des instruments légaux de type probatoire, tels que le renversement de la charge de la preuve ainsi que le recours aux données statistiques et aux tests de situation. Je ne puis vous en dire davantage concernant ces deux derniers, les discussions étant toujours en cours. Près de chez nous, les Pays-Bas et le Royaume-Uni ont recours à ce type d'instruments sans pour autant susciter de désapprobation.

Le gouvernement s'est fixé pour objectif de combattre toutes les formes de discrimination ; il est donc normal qu'il utilise à cet effet les instruments les plus adéquats.

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – *C'est la première fois que la vice-première ministre prétend ne pas pouvoir répondre à des questions concrètes. Mais pourquoi a-t-il fallu lui poser trois fois la même question avant d'obtenir cette réponse ?*

Il paraît que le gouvernement doit encore examiner les tests de situation. Cela me paraît contradictoire puisque dernièrement, un membre du PS a déposé une proposition de loi visant à renforcer l'égalité des chances dans laquelle il évoquait le recours à ce type d'instruments. En décembre 2000, le Conseil d'État se prononçait, dans un avis, pour un arrêt de la chasse aux sorcières en matière de lutte contre les discriminations. Cet avis est accablant pour les chasseurs de fantômes. Certains ministres y verront sans doute des tendances fascistes mais dans un État de droit, les décisions du Conseil d'État sont contraignantes. J'attends donc la réponse de la vice-première ministre et je verrai si elle décide de renoncer à ce projet en raison de sa vacuité.

Question orale de M. Jean Cornil au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale et au ministre de l'Intérieur sur «les relations entre les centres d'accueil pour demandeurs d'asile et l'Office des étrangers visant à accélérer l'éloignement des candidats déboutés» (n° 2-539)

M. Jean Cornil (PS). – Au début de l'année, trois mesures importantes ont été mises en œuvre par le gouvernement pour diminuer le nombre de demandeurs d'asile : la suppression de

steun tijdens de behandeling van de asielaanvraag en tijdens de beroepsprocedure bij de Raad van State, de absolute prioriteit voor nieuwe dossiers en de snellere uitwijzing van uitgeprocedeerde vreemdelingen. Ik vind dit voor het merendeel allemaal uitstekende maatregelen.

Ik verneem nu dat de verantwoordelijken van de opvangcentra, zowel die van het Rode Kruis als die van de Staat, worden aangespoord om actief mee te werken aan dit beleid. Ik vind dat hierdoor de rechten van de verdediging van de asielzoekers kunnen worden geschonden, vooral als ze beroep willen aantekenen bij de Raad van State. Er is ook verwarring mogelijk tussen de opvangfunctie en de politiefunctie, en dus het risico dat de opvangcentra worden omgevormd tot wachtkamers voor de gesloten centra.

Welke richtlijnen werden gegeven in verband met de samenwerking tussen de opvangcentra en de dienst Vreemdelingenzaken? Mogen de verantwoordelijken van de opvangcentra de betrokken personen al dan niet inlichten over wat de dienst Vreemdelingenzaken vraagt? Wat moeten ze doen als ze geconfronteerd worden met personen of families die niet kunnen worden uitgewezen omdat ze ziek zijn of uit landen in oorlog komen?

Welke schikkingen heeft de minister getroffen om duidelijkheid te scheppen? Heeft hij bijvoorbeeld regels opgesteld die de deontologie en verantwoordelijkheid van de werknemers van de centra nader omschrijven en die aangeven binnen welke perken ze kunnen worden betrokken bij de verwijdering van uitgeprocedeerde asielzoekers?

De heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. – *De minister van Binnenlandse Zaken heeft een rondzendbrief uitgevaardigd over de verwijdering van asielzoekers die in een open centrum verblijven. Dat is voortaan de normale toestand, aangezien het merendeel van de asielzoekers in open centra worden opgevangen.*

De opvang moet voor alle asielzoekers dezelfde blijven. We willen vermijden dat de opvang verschilt naar gelang van de gemeente, het centrum of welk criterium ook. Een zekere eenvormigheid is nodig opdat de politiediensten de dienst Vreemdelingenzaken de wet zouden kunnen toepassen. Terzelfder tijd moet de deontologie van de directeurs worden gerespecteerd. De medewerking van de directeurs bestaat erin dat zij de dienst Vreemdelingenzaken de inlichtingen verschaft die deze dienst nodig heeft. De medewerking aan de verwijdering is nog iets anders. Deze inlichtingen zijn belangrijk omdat we willen vermijden dat bij controles door de dienst Vreemdelingenzaken of omwille van de aanwezigheid van politie voor het gebouw, de toestand uit de hand loopt en dat bijvoorbeeld personen ten onrechte worden meegenomen. De directeurs moeten de personen die in het centrum verblijven dus zo volledig mogelijk inlichten.

De asielzoeker moet in het antwoordformulier vermelden dat hij het land vrijwillig zal verlaten als de asielaanvraag wordt afgewezen. Volgens de rondzendbrief van de heer Duquesne treedt de tweede fase in werking als de asielzoekers weigeren

l'aide financière pendant la procédure de recevabilité et pendant l'examen du recours au Conseil d'État, la priorité absolue accordée au traitement des nouveaux dossiers et le dégagement de moyens à l'Office des étrangers pour accélérer l'éloignement des candidats déboutés de la procédure d'asile. Je pense que la plupart de ces mesures sont excellentes.

Cependant il me revient que les responsables des centres d'accueil, qu'ils soient sous la responsabilité de la Croix-Rouge ou de l'État, sont incités à participer activement à cette logique ce qui, à mon sens, ne garantit pas les droits de la défense des candidats à l'asile, en particulier leur droit de former un recours devant le Conseil d'État. J'y vois aussi une confusion possible entre une mission d'accueil et une mission de police et, en conséquence, le risque d'une transformation des centres d'accueil en antichambres des centres fermés.

Monsieur le ministre, pouvez-vous m'indiquer quelles sont vos directives quant à la nature précise des collaborations envisagées entre les centres d'accueil et l'Office des étrangers ? Les responsables des centres d'accueil ont-ils instruction ou interdiction d'informer les personnes concernées de la nature des demandes de l'Office des étrangers ? Que doivent-ils faire lorsqu'ils sont confrontés à des personnes ou à des familles manifestement non susceptibles d'éloignement parce qu'il s'agit de personnes malades ou originaires de pays en guerre ?

Enfin, quelles sont les dispositions que vous avez prises, monsieur le ministre, afin de clarifier cette situation ? Par exemple, avez-vous adopté une réglementation précisant la portée déontologique de la mission et des responsabilités des travailleurs des centres, et les limites de leur implication dans les procédures administratives concernant l'éloignement des candidats déboutés ?

M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale. – Le ministre de l'Intérieur a émis une circulaire concernant l'éloignement des demandeurs d'asile hébergés dans un centre ouvert. Cette situation sera dorénavant la situation normale, la plupart des demandeurs allant être accueillis dans ces centres.

Le système d'accueil mis en place pour gérer les demandes d'asile doit rester le même pour tous les demandeurs. Nous avons donc voulu éviter qu'il puisse varier selon la commune, le centre ou n'importe quel autre critère. Nous avons voulu garantir une certaine uniformité pour que les services de police et l'Office des Étrangers puissent agir selon le prescrit légal, tout en permettant aux directeurs des centres de respecter leur propre déontologie. Il est donc important de noter que la collaboration demandée aux directeurs consiste dans la communication des données dont a besoin l'Office des Étrangers, la collaboration à l'éloignement étant un autre aspect du problème. Bien entendu, comme fonctionnaires assurant un service public, même si c'est par le biais de sociétés ou d'associations privées, ils ne peuvent en règle générale s'opposer à la police. Nous leur demandons d'informer, j'insiste, parce que nous voulons éviter des situations chaotiques liées aux contrôles de l'Office des Étrangers ou à la présence de la police devant le centre. Parfois, sans avertissement préalable, des personnes qui ne sont pas en situation d'expulsion, sont amenées, alors qu'elles auraient pu demeurer au centre. Donc, nous avons voulu éviter le désordre, les systèmes hybrides, des abus et des

vrijwillig te vertrekken.

Bij hun aankomst in het centrum informeert de directeur hen over de drie mogelijkheden die zich kunnen voordoen. Als hun aanvraag wordt aanvaard, gaan ze naar een gemeente waar het OCMW voor hen zal zorgen. Als hun aanvraag niet ontvankelijk is, keren ze vrijwillig terug naar hun land of wijst Vreemdelingenzaken hen uit.

Ingeval van vrijwillige terugkeer door bemiddeling van de IOM of de dienst Vreemdelingenzaken of met eigen middelen, beschikken ze over een maand om hun vertrek voor te bereiden. Gedurende die tijd verblijven ze in het centrum.

Met deze belangrijke informatie kan worden voorkomen dat de politie navraag komt doen over de toestand van uitgeprocedeerde asielzoekers.

Ook gezondheidsredenen kunnen worden ingeroepen om uitwijzing te vermijden, want zieken mogen niet worden uitgewezen. Een groot aantal personen in de centra zijn op dit ogenblik in dat geval. Alleen de directeurs van de centra kunnen inlichtingen geven over de gezondheidstoestand van de geplaatste personen. Ze moeten de dienst Vreemdelingenzaken daarover informeren, opnieuw om politiebezoek te vermijden.

Naar sommige landen mogen geen mensen worden teruggestuurd. Als de commissaris-generaal oordeelt dat de persoon niet voor asiel in aanmerking komt maar niet kan worden uitgewezen omwille van zijn nationaliteit, wordt dit in het dossier genoteerd zodat Vreemdelingenzaken op de hoogte is.

Niet-begeleide minderjarigen mogen in geen geval worden uitgewezen. Vreemdelingenzaken is daarvan normaal op de hoogte.

Als de politie ter plaatse komt, krijgt ze toegang tot een lokaal in de neutrale zone waar ze op de betrokkenen wacht. Op die manier willen we vermijden dat de politie in de centra komt. De directeur moet de uitgeprocedeerde kandidaat-vluchtelingen zeggen waar de politie op hen wacht en licht hen meteen in over de mogelijke afloop van hun dossier.

Het is natuurlijk altijd beter als de asielzoekers vrijwillig naar hun land terugkeren.

We hebben getracht een evenwicht te vinden en dat was niet gemakkelijk. We hadden verschillende vergaderingen met de directeurs en ik begrijp dat de directeurs het vertrouwen van deze mensen wensen te behouden. Maar dat betekent niet dat ze mogen liegen of doen alsof er buiten het centrum geen andere diensten bestaan.

Het is mijn bedoeling geregeld te vergaderen met de directeurs van de centra. We zullen over enkele maanden overgaan tot een evaluatie. Als het nodig is, zullen de instructies worden aangepast.

actions inutiles et opposées, de fait, au but poursuivi. En résumé, cela signifie que les responsables des centres doivent informer les personnes déplacées de la manière la plus complète qui soit.

Dans le formulaire de demande, l'intéressé doit bien préciser s'il quittera le pays sur base volontaire au cas où il serait débouté du droit d'asile. Selon la circulaire de M. Duquesne, la deuxième phase entre en vigueur quand les personnes déplacées refusent le départ volontaire.

Dès leur entrée dans un centre, les demandeurs d'asile sont informés par le directeur des trois possibilités qui s'offrent à eux. Si leur demande aboutit, ils seront orientés vers une commune où ils seront pris en charge par le CPAS. Si leur demande échoue, soit ils rentreront volontairement dans leur pays, soit ils seront renvoyés par l'Office des Étrangers.

En cas de retour volontaire, par l'intermédiaire de l'OIM, de l'Office des Étrangers ou par leurs propres moyens, les personnes disposent d'un mois pour préparer leur départ. Pendant cette période, ils restent hébergés dans le centre.

Cette précision essentielle à indiquer sur le formulaire de demande permet d'éviter des visites ultérieures de la police afin de connaître la position des demandeurs déboutés.

D'autres arguments peuvent être invoqués pour s'opposer à des mesures d'éloignement, notamment des raisons de santé. Les instructions sont claires : des gens malades ne peuvent être expulsés. Actuellement, c'est le cas pour un grand nombre de personnes hébergées dans les centres. Seuls les directeurs des centres sont en mesure de donner des renseignements sur l'état de santé des personnes placées. Ils doivent en informer l'Office des Étrangers, à nouveau pour éviter une visite de la police qui devrait établir un constat de maladie.

D'autres causes peuvent s'opposer aux mesures d'éloignement. Dans le cas de certains pays, les gens ne sont pas renvoyés. Quand le commissaire général juge qu'une personne ne peut être acceptée comme demandeur d'asile mais qu'elle ne peut être éloignée en raison de sa nationalité, c'est noté dans le dossier de sorte que l'Office des Étrangers est au courant.

Les mineurs non accompagnés ne peuvent davantage être éloignés. Cette information est en principe connue par l'Office des Étrangers.

Quand la police se rend sur place, elle doit avoir accès à un local en zone neutre où elle attend que les intéressés se présentent. Nous avons ainsi voulu éviter des visites de la police dans les centres. Le directeur doit informer les candidats réfugiés déboutés de l'endroit où la police les attend. Par la même occasion, il les met au courant de l'issue possible de leur dossier.

Bien entendu, il est toujours préférable que les gens rentrent dans leur pays sur une base volontaire. La politique définie en la matière est très claire.

Nous avons essayé de trouver un équilibre et ce ne fut pas facile. Nous avons eu plusieurs réunions avec les directeurs des centres et je puis comprendre qu'au niveau déontologique, ces derniers veulent garder la confiance des gens, ce qui est leur mission sociale. Mais pour garder cette confiance, ils ne

De heer Jean Cornil (PS). – *Ik hoop dat de directeurs van de centra de toelichting bij de rondzendbrief zullen krijgen. Vooral langs Franstalige en Waalse zijde blijken ze onvoldoende geïnformeerd te zijn over de filosofie van de regeling.*

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Vermits de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse zaken ons om 16 uur moet verlaten, stel ik voor het woord te geven aan mevrouw De Schamphelaere en aan mevrouw Lizin voor hun vragen om uitleg. (*Instemming*)

Vraag om uitleg van mevrouw Mia De Schamphelaere aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de toestand in Roemenië» (nr. 2-383)

Mevrouw Mia De Schamphelaere (CVP). – De discussie over de uitbreiding van de Europese Unie zal de komende maanden en jaren zeker de Europese agenda kleuren. De meeste landen van het voormalige Oostblok doen dan ook alle mogelijke sociaal-economische inspanningen om de vereisten te halen. Een van de zwakke broertjes onder de kandidaat-lidstaten is Roemenië. Het land kan zeker niet beschouwd worden als een markteconomie en zal zelfs op middellange termijn niet aarden in de EU-economie. Na jaren van negatieve groei, steeg de productie er vorig jaar met slechts 2% op een moment dat de wereldeconomie een sterke stijging kende. De vooruitzichten zijn gematigd positief en velen beseffen dat het herstel zeer broos is. De strenge communistische planeconomie en de megalomane projecten van voormalig president Ceausescu hebben het land sociaal-economisch aan de rand van de afgrond gebracht.

Volgens de Wereldbank leeft ongeveer 40% van de circa 22,5 miljoen inwoners beneden de armoedegrens. Vele mensen moeten in de barre koude bedelen in de hoop een beetje geld te krijgen voor voedsel. Vooral het gebrek aan een degelijke wetgeving en infrastructuur voor de opvang van weeskinderen is echter schrijnend. Door de absurde bevolkingspolitiek van het voormalige communistische regime zijn de weeshuizen overbevolkt en leven duizenden kinderen op straat of in riolen. Zij weten vaak te overleven dankzij diefstal en prostitutie. Ook al heeft Roemenië het Verdrag van de

peuvent mentir ni faire semblant qu'il n'existe pas d'autres services, en dehors des centres.

On leur demande de nous informer en cas de problèmes et de nous dire si les demandeurs d'asile sont décidés à rentrer volontairement.

C'est un équilibre difficile à atteindre. De toute façon, ce sont des choses que l'on préférerait éviter.

J'ai l'intention d'organiser régulièrement des réunions avec les directeurs des centres. Une évaluation du système sera réalisée d'ici à quelques mois et, si nécessaire, les instructions seront adaptées.

M. Jean Cornil (PS). – Je remercie le ministre de la précision de sa réponse.

J'espère que l'ensemble des commentaires relatifs à la circulaire sera transmis aux directeurs des centres qui ne sont pas tous suffisamment informés de la philosophie de votre projet, principalement du côté francophone et wallon.

Ordre des travaux

M. le président. – Le vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères étant forcé de quitter l'assemblée à 16 heures, je propose de passer la parole à Mmes De Schamphelaere et Lizin pour entendre leurs demandes d'explications. (*Assentiment*)

Demande d'explications de Mme Mia De Schamphelaere au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «la situation en Roumanie» (n° 2-383)

Mme Mia De Schamphelaere (CVP). – *Au cours des prochains mois et des prochaines années, la discussion sur l'élargissement de l'UE occupera l'agenda européen. Les pays de l'ancien bloc de l'Est s'efforcent d'améliorer leur situation socio-économique pour satisfaire aux critères d'adhésion mais la Roumanie, que l'on ne peut certes pas considérer comme un pays à économie de marché, reste à la traîne. L'an dernier, la production n'y a crû que de 2% alors que l'économie mondiale enregistrait une forte croissance. Même si les prévisions sont relativement optimistes, les années Ceausescu avaient conduit ce pays au bord de la faillite.*

Selon la Banque mondiale, 40% de la population roumaine vit en dessous du seuil de pauvreté. La situation des orphelins y est particulièrement dramatique : les orphelinats sont surpeuplés et des milliers d'enfants doivent leur survie au vol et à la prostitution. Même si sur le plan politique, la Roumanie pourrait adhérer à l'UE en 2007, sa candidature sera refusée si elle ne s'attelle pas rapidement à l'amélioration du bien-être des enfants.

Depuis la chute de la dictature, les gouvernements démocratiques ne sont pas parvenus à améliorer le niveau de vie de la population en raison des dissensions entre partis au pouvoir et de l'absence d'un plan global à long terme. Le redressement de l'économie roumaine nécessite une aide urgente de la part de l'étranger. L'UE en est convaincue,

Rechten van het Kind van 1989 ondertekend, toch staat het land nagenoeg nergens op het vlak van een systeem voor kinderopvang. Hoewel Roemenië graag in 2007 wil toetreden tot de EU en het land voldoet aan de politieke criteria van Kopenhagen, bevestigde de EU dat dit kan worden herzien indien het land niet spoedig iets doet aan de crisis in de instellingen voor kinderopvang.

Sinds de val van de dictatuur slagen ook de democratisch verkozen regeringen er niet in de economie opnieuw op het goede spoor te krijgen en de levensstandaard te verhogen. Niet alleen de interne verdeeldheid tussen de regeringspartijen die tot immobilisme leidt, maar ook het gebrek aan een globaal plan op lange termijn verhindert een duurzaam herstel. De onlangs verkozen premier Nastase heeft reeds toegegeven dat de Roemeense economie min of meer aan de grond zit. Een dynamisch sociaal-economisch herstelprogramma waarvoor hulp uit het buitenland noodzakelijk is, is dan ook dringend nodig. Ook de Europese Unie is daarvan overtuigd, vooral na de geweldige opmars van de uiterst rechtse nationalistische partijen bij de jongste verkiezingen die de tweede grootste partij werden. De sociale onrust en het ongenoegen van de bevolking zullen daar niet vreemd aan zijn.

Europees commissaris Verheugen heeft bij een ontmoeting met premier Nastase verklaard dat Roemenië dringend vooruitgang moet boeken. Beloftes en documenten zijn niet meer voldoende; Europa wil concrete resultaten zien. In hoeverre kan Roemenië dit alleen aan? Welke hulp biedt België op bilateraal niveau aan de sociaal-economische ontwikkeling van Roemenië? Zijn er concrete samenwerkingsprojecten?

Zowel het IMF als de Wereldbank hebben leningen ter beschikking gesteld. Blijkbaar zijn deze niet voldoende om tot een verbetering van de economische toestand te komen. Welke multilaterale hulpprojecten aan Roemenië worden door ons land gesteund?

In de loop van maart zal premier Verhofstadt Roemenië bezoeken in het raam van de mogelijke toetreding van het land tot de EU en de stappen die daartoe moeten worden gezet tijdens het Belgisch voorzitterschap. Welke houding zal de premier aannemen tegenover het huidige economisch beleid in Roemenië? In welke mate zal de premier financiële en materiële hulp aanbieden bij een mogelijk globaal herstelprogramma?

Steunt ons land hulpprogramma's voor de opvang van de Roemeense straatkinderen? Zo ja, welke? Zo nee, welke initiatieven zal onze regering nemen om dit probleem aan te kaarten bij de Roemeense overheid en hulp te bieden bij de opvang en vorming van deze jongeren?

Ondanks de vrij gunstige rapporten van mensenrechtenorganisaties blijft één rode draad hun conclusies kleuren. De Roma-zigeuners waren en zijn nog steeds het slachtoffer van discriminatie en vervolging door de overheid. Welke maatregelen zal ons land nemen binnen de EU en tijdens het Belgisch voorzitterschap om dit probleem aan te kaarten en te verhelpen?

De heer Louis Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken. – Krachtens de wet van 1 juli 1999 is de Belgische internationale samenwerking, de directe bilaterale

surtout depuis que l'extrême droite nationaliste, portée par le mécontentement populaire, est devenue le second parti du pays.

L'Europe veut à présent des résultats concrets. Dans quelle mesure la Roumanie est-elle capable de progresser sans aide ? Comment la Belgique contribue-t-elle, sur le plan bilatéral, au développement socio-économique de ce pays ? Existe-t-il des projets concrets en matière de coopération ? Puisque les prêts consentis par le FMI et la Banque mondiale ne paraissent pas suffisants, quels projets humanitaires notre pays soutient-il là-bas ? À l'occasion de la visite qu'il a effectuée en mars en Roumanie, le premier ministre va-t-il proposer une aide financière et matérielle dans le cadre d'un programme de redressement global éventuel ? La Belgique soutient-elle des programmes dans le cadre de l'accueil des enfants des rues en Roumanie ? Si oui, lesquels ? Si non, comment notre gouvernement s'y prendra-t-il pour aborder ce problème avec les autorités roumaines et offrir notre aide pour l'accueil et la formation de ces jeunes ?

Malgré les rapports relativement favorables des organisations de droits de l'homme, les Roms font toujours l'objet de discriminations en Roumanie. Que fera la Belgique, dans le cadre de sa présidence européenne, pour remédier à ce problème ?

M. Louis Michel, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères. – *La coopération bilatérale directe de la Belgique se limite à 25 pays ou organisations régionales de*

samenwerking, zoals u weet beperkt tot maximum 25 landen of regionale landenorganisaties. Roemenië is niet opgenomen in deze lijst van partnerlanden. In het raam van de samenwerkingsakkoorden die de gewesten en de gemeenschappen van ons land met Roemenië hebben gesloten, worden wel sociaal-economische ontwikkelingsprojecten ondersteund. Er bestaan eveneens samenwerkingsverbanden op provinciaal en gemeentelijk vlak tussen beide landen. Diverse niet gouvernementele organisaties zoals *Operation Village Roumain* en Adoptiedorpen Roemenië leveren heel verdienstelijke en concrete bijdragen tot de ontwikkeling van hun respectieve zustergemeenten. Deze organisaties kunnen rekenen op de gebeduurlijke steun van de subsidiërende overheden in ons land, overeenkomstig de toepasselijke betoelagingscriteria. België draagt bij tot het kapitaal en de werkingsmiddelen van de internationale financiële instellingen zoals het IMF, de Wereldbank en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling die Roemenië macro financiële hulp verlenen of het land bijstaan in de overgang van een marktgeleide naar een vrije markteconomie.

In Europees verband draagt ons land onrechtstreeks bij tot de financiering van diverse projecten die in Roemenië worden gesteund in het raam van het PHARE-programma, dat sinds 2000 werd aangevuld met het ISPA-programma inzake infrastructuur, vervoer en milieu en SAPART, landbouw en plattelandontwikkeling. Voor de periode 2000-2002 zal de financiële bijstand aan Roemenië jaarlijks minstens 242 miljoen euro bedragen via het PHARE-programma, 150 miljoen euro via SAPAR en tussen 208 en 270 miljoen euro via ISPA.

In het raam van het stabiliteitpact voor Zuidoost Europa heeft België tijdens de regionale donorconferentie op 29 en 30 maart 2000, onder voorbehoud voor een deel van de noodzakelijke budgettaire toelatingen, een bijdrage van 20 miljoen euro aangekondigd. Deze bijdrage zal besteed worden in de vorm van staatsleningen, van financiering of medefinanciering van ontwikkelingsprojecten of nog van vrijwillige bijdragen aan projecten waartoe internationale organisaties het initiatief zullen nemen.

De bezoeken die premier Verhofstadt aan de verschillende hoofdsteden van de EU-kandidaatlanden brengt hebben tot doel een zo precies mogelijk beeld te vormen van de taken die ons land als EU-voorzitter wacht in het raam van het EU-uitbreidingsproces. Dit gebeurt in nauw overleg met het Directoraat-generaal Uitbreiding van de Europese Commissie, dat de uitbreidingsonderhandelingen voert. De vorderingen die elk kandidaatland in die onderhandelingen maakte op het vlak van de interne voorbereiding van het EU-lidmaatschap en de resterende knelpunten en uitdagingen staan op de agenda van de officiële contacten. De belangrijke uitdagingen voor de Roemeense regering op het vlak van het economisch transitiebeleid zullen aan bod komen.

In maart vorig jaar heeft de Europese Commissie met de Roemeense regering een economische strategie op middellange termijn uitgewerkt. In mei werd een concreet actieplan ontwikkeld. Daarnaast houdt de Europese Commissie voeling met de bevindingen en het beleid van de internationale financiële instellingen. De houding van ons land moet gezien worden in het multilateraal kader. De

pays. La Roumanie n'en fait pas partie. Les régions et communautés ont cependant conclu avec ce pays des accords de coopération pour des projets de type socio-économique. Dans le cadre de jumelages sur le plan provincial ou communal, des ONG telles que « Opération village roumain », soutenues financièrement par la Belgique, contribuent au développement de leurs communes sœurs. La Belgique apporte également sa contribution au FMI, à la Banque mondiale et à la Banque européenne de reconstruction et de développement.

Dans le cadre de l'UE, la Belgique contribue indirectement au financement de plusieurs projets en Roumanie : pour la période 2000-2002, 242 millions d'euros seront ainsi injectés dans le programme PHARE, entre 208 et 270 millions dans le programme ISPA d'infrastructures, transports et environnement et 150 millions dans le programme SAPART de développement agricole.

Dans le cadre du pacte de stabilité pour l'Europe du sud-est, la Belgique a annoncé, sous réserve, qu'elle injecterait 20 millions d'euros sous la forme notamment de prêts d'État, de financement ou cofinancement à des projets de développement.

Quant aux visites que devra effectuer M. Verhofstadt dans le cadre du processus d'élargissement, elles permettront de se faire une idée aussi précise que possible des tâches qui attendent notre pays au moment où il assumera la présidence de l'UE. Les défis importants que devra relever le gouvernement roumain sur le plan de la politique de transition seront abordés à cette occasion.

En mars 2000, la Commission européenne a mis au point, avec le gouvernement roumain, une stratégie économique à moyen terme qui a débouché sur un plan d'action. Quant à la Belgique, elle entretient avec la Roumanie des relations multilatérales. Notre action en faveur des enfants des rues s'intègre dans les programmes d'aide européens. En 1997, la Fondation Roi Baudouin a développé un programme autour de cette problématique : une aide financière est accordée à des organisations locales de pays d'Europe centrale et de l'est, parmi lesquels la Roumanie. La Belgique s'intéresse particulièrement à la situation des Rom dans ces pays, rejoignant ainsi une préoccupation croissante de la communauté internationale. Le Conseil de l'Europe considère d'ailleurs la question des minorités comme un critère politique d'adhésion. Avec nos partenaires de l'UE, nous exhortons les gouvernements concernés à éliminer toute forme de discrimination à l'égard des Tziganes et à garantir les droits fondamentaux de cette population. En sa qualité de président de l'UE, notre pays s'en tiendra à cette position.

betrokkenheid van ons land bij de oplossing van de problematiek van de straatkinderen situeert zich voornamelijk in het raam van de door de Europese hulpprogramma's gefinancierde projecten. In 1997 startte de Koning-Boudewijnstichting een programma rond de problematiek van de straatkinderen. Er wordt financiële hulp verleend aan lokale organisaties in Centraal- en Oost Europese landen, waaronder Roemenië.

Dit programma steunt deze organisaties bij het voeren van sensibiliseringscampagnes, bij de opleiding van personeel en ambtenaren en bij de vorming van vrijwilligers. België legt een grote belangstelling aan de dag voor de situatie van de Romazigeuners van Centraal- en Oost-Europa.

Op internationaal vlak gaat overigens steeds meer aandacht uit naar deze bevolkingsgroep. In het raam van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa werd bijvoorbeeld een coördinator aangesteld voor de Roma- en Sintzigeuners. Ook de Raad van Europa volgt de situatie van deze belangrijke minderheidsgroep op de voet. De Europese Unie volgt deze problematiek van nabij onder de noemer van de politieke Kopenhagencriteria voor de toetreding tot de EU. Ons land roept samen met onze partners van de EU de betrokken regeringen op om elke vorm van discriminatie van de zigeunerbevolking weg te werken en het behoud van hun fundamentele rechten te verzekeren. In zijn hoedanigheid van voorzitter van de Europese Unie zal ons land de huidige houding van de Unie blijven aannemen.

Mevrouw Mia De Schamphelaere (CVP). – De minister zal begrijpen dat wij politiek niet onbewogen kunnen blijven bij de humanitair zeer schrijnende toestand van de Roma in Roemenië, die dankzij de openheid van onze media ook de Belgische bevolking te zien en te lezen krijgt. Soms heeft die het moeilijk om te begrijpen dat de middelen voor ontwikkelingssamenwerking zo moeilijk een zinnige besteding vinden terwijl er ook op ons continent zeer schrijnende toestanden voorkomen. Ik hoop dat ons land tijdens zijn Europees voorzitterschap voor dit domein en vooral tegenover Roemenië een zeer volutaristisch beleid zal voeren.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de coderingstests voor vertrouwelijke Europese informatie» (nr. 2-398)

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – In een recent artikel in *Libération* geeft de heer Quatremer aan hoe lek de Europese geheime diensten wel zijn in vergelijking met de Amerikaanse inlichtingendiensten.

Volgens een intern document van de Europese Commissie, dat de heer Quatremer kon inkijken, heeft de heer Perkins, de ambtenaar die verantwoordelijk is voor het coderingssysteem van de Commissie, ingestemd met een toetsing door het Amerikaanse NSA.

Hieruit blijkt eens te meer in welke mate er een psychologische affiniteit bestaat bij de mensen, in het

Mme Mia De Schamphelaere (CVP). – *Le ministre comprendra que nous ne puissions rester insensibles à la situation dramatique des Roms en Roumanie, que la population belge a pu découvrir par le biais des médias. Les Belges ont parfois du mal à comprendre la destination des moyens de la coopération au développement alors que des situations aussi choquantes existent sur notre continent. J'espère qu'au cours de sa présidence européenne, notre pays adoptera une politique volontariste en la matière, particulièrement à l'égard de la Roumanie.*

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de Mme Anne-Marie Lizin au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «les tests de cryptage des informations confidentielles européennes» (n° 2-398)

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – Un journaliste français, monsieur Quatremer, a publié dans «*Libération*» du jeudi 1er mars, une information révélatrice du degré de «porosité» absolu des services secrets européens par rapport aux services correspondants américains.

M. Quatremer a disposé d'un document interne à la Commission, montrant que M. Perkins, ce fonctionnaire chargé du cryptage pour la Commission, a en effet répondu sans y trouver malice, lorsqu'il a été entendu en audition au Parlement européen, qu'il avait fait vérifier les tests par la NSA américaine.

bijzonder de Britse ambtenaren, die de relaties met de VS als prioritair beschouwen.

Dit bericht toont ook aan dat er op het hoogste Europese niveau te weinig wantrouwen is met betrekking tot de geheime diensten en de onderschepping van Europese signalen door het Amerikaanse systeem. Dit is het gevolg van een langjarige defensieve alliantie.

Vandaag is het de taak van de heer Solana om een Europees buitenlands en defensiebeleid uit te werken. Zoiets kan enkel binnen een vertrouwelijk kader. Momenteel zijn er nogal wat onderwerpen waarover Europa en de Verenigde Staten van mening verschillen. Het meest recente voorbeeld is wellicht het leefmilieu, maar het belangrijkste is het antiraketenschield of NMD. Daarom is het meer dan ooit noodzakelijk dat de werkzaamheden van de heer Solana vertrouwelijk blijven.

Hoe kan men in een dergelijk geval de loyaliteit waarborgen onder de Europeanen ten overstaan van anderen, zelfs bondgenoten, die zich soms als concurrenten gedragen? Werden daartoe al aanzetten gegeven in de Commissie, bij de Raad, bij het team van de heer Solana en bij de verantwoordelijken van de Rapid Reaction Force?

We staan voor een evolutie van het Europese recht inzake defensie. Er moet immers een Europese inlichtingendienst op poten worden gezet, maar welke opdrachten moeten daaraan worden toevertrouwd en volgens welk soevereiniteitsconcept moet dit geschieden zodat de activiteiten van die inlichtingendienst binnen een vooraf bepaald kader blijven?

De Commissie heeft gereageerd op het artikel van de heer Quatremer. Heeft de heer Perkins het Europees parlement juist ingelicht? Is hij verwant met een lid van de NSA die de tests heeft uitgevoerd?

Bestaat binnen de Commissie de mogelijkheid tot het nemen van sancties wegens interne spionage, eventueel ten aanzien van andere personen dan de heer Perkins? Wie heeft toegang tot de coderingsmethode en wie heeft de leiding daarover?

Is men op zijn hoede voor de Russische of Chinese geheime diensten of gaat men op dezelfde 'losse' wijze met deze diensten om?

Hoe worden momenteel de supranationale controles uitgevoerd die elke nationale of persoonlijke voorkeur moeten uitsluiten?

Is er in deze zaak of eerder al sprake geweest van ambtenaren van de Commissie of van de Raad die door buitenlandse geheime diensten werden betaald? Welke tuchtstraffen zijn hierop van toepassing?

Moeten dergelijke onderzoeken niet aan een commissaris van een andere nationaliteit worden toevertrouwd? De bevoegde commissaris, de heer Patten, heeft immers dezelfde nationaliteit als de heer Perkins.

Cette information révèle, une fois de plus, le degré d'interaction psychologique, plus que technique, entre ceux qui sont habitués à traiter comme prioritaires les relations avec les USA, en particulier les fonctionnaires britanniques.

Cette information met aussi en lumière l'absence de méfiance, au plus haut niveau européen, au sujet de questions relevant des services secrets et des interception des communications et signaux européens par le système américain, ce qui résulte d'une alliance de longue date, en tout cas, d'une alliance défensive.

Or, Monsieur Solana doit aujourd'hui concevoir une politique étrangère et une politique de défense européennes, ce qui implique l'élaboration d'un concept de confidentialité réelle de ses travaux. À l'époque où le désaccord entre l'Europe et les États-Unis est important sur de multiples points –

l'environnement étant peut-être le dernier en date et le plus significatif étant celui qui porte sur le bouclier antimissiles, le NMD – cette confidentialité des travaux européens, et en particulier de ceux de monsieur Solana, est plus que jamais nécessaire.

Quel « code de loyauté » peut-on imaginer dans un tel cas, code de loyauté des Européens entre eux par rapport à ceux qui, même en étant des alliés, ont parfois des comportements concurrentiels ? L'exercice est-il entamé au sein des fonctionnaires en charge de ces politiques, tant au niveau de la Commission que du Conseil et de l'équipe de Monsieur Solana, et des responsables de la Rapid Reaction Force ?

Il faut réussir à développer un service européen de renseignements mais quelles missions lui confier et comment établir un concept de souveraineté – et on se trouve là vraiment face à l'évolution du droit européen en matière de défense – qui limite avec précision les actions de ce type de services de renseignements, dans un cadre préétabli ?

Entre-temps, la Commission a publié un document qui confirme les informations de monsieur Quatremer, tout en les plaçant dans un cadre plus limité. Les informations confiées par monsieur Perkins au Parlement européen sont-elles exactes ? Est-il effectivement un parent d'un membre de la NSA venu procéder aux vérifications ?

Des sanctions ont-elles été envisagées au sein de la Commission confrontée à une sorte d'espionnage à l'intérieur de ses services, éventuellement contre d'autres personnes que monsieur Perkins ?

Qui d'autre que monsieur Perkins a accès à ces méthodes de cryptage ? Qui en est en charge ?

Adopte-t-on la même « décontraction » à l'égard des services russes (FSB) ou chinois ? Se méfie-t-on de ces services ou, au contraire, les traite-t-on également comme des espèces de « cousins » avec lesquels on s'entend relativement bien ?

Comment s'organisent aujourd'hui ces contrôles à vocation supranationale pour éliminer la composante des intérêts nationaux et la composante des intérêts personnels ?

Y a-t-il eu, dans ce cas ou auparavant, rémunérations d'agents de la Commission ou du Conseil par des services secrets extérieurs ? Quel est le cadre disciplinaire prévu dans de tels cas ?

Le Commissaire en charge, Monsieur Patten, étant de la

De heer Louis Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken. – *Ik zal pogen op de vragen te antwoorden, althans op die vragen waarop ik het antwoord kan vinden. Ik heb dus geen antwoord op de vermoedens en veronderstellingen die mevrouw Lizin uitdrukte.*

Wat de bescherming van de communicatie binnen de Commissie betreft, kunnen de in Libération beschreven feiten inderdaad tot enige ongerustheid aanleiding geven, doch ze berusten op een misverstand. De betrokkene heeft opheldering verschaft in een brief van 8 februari. De kabinetschef van commissaris Patten heeft deze brief meegedeeld aan de tijdelijke commissie-Echelon van het Europees Parlement. Drie punten werden uitgeklaard.

Door te verwijzen naar de goede contacten met de National Security Agency (NSA) wilde de heer Perkins geenszins laten verstaan dat de NSA of enige andere Amerikaanse instelling vertrouwelijke informatie zou hebben gekregen over het coderingssysteem van de Commissie.

De vermelding dat NSA 'geregeld' de systemen van de Commissie zou testen, betreft een eenmalig incident uit 1991. De Commissie had toen een nieuw communicatiesysteem aangekocht. De producent had haar laten weten dat de NSA geïnformeerd had naar de gebruikte technologie maar dat hij geweigerd had daar ook maar iets over te onthullen. De betrokkene gaf aan dat de NSA, net als de geheime diensten van andere landen, de gecodeerde berichten zouden pogen te ontcijferen. Hij heeft naderhand vernomen dat deze organisatie er niet in geslaagd is de codes van de commissie te kraken. Men kan dus niet beweren dat de NSA het systeem van de Commissie nakijkt en zeker niet dat het toegang heeft tot de codes die trouwens constant worden gewijzigd.

De opmerking dat 'de Amerikanen alles lezen' slaat op de opdrachten en mogelijkheden van de NSA: dit agentschap beluistert open en gecodeerde communicatie, maar dat betekent niet dat het alle onderschepte berichten ook effectief kan ontcijferen. De berichtgeving in de pers is dus onjuist en de Europese Commissie heeft geen enkele reden om te twijfelen aan de integriteit van de heer Perkins. Zijn aanverwantschap met iemand van de NSA was al bekend toen hij in 1976 bij de Commissie in dienst trad. Zoals gebruikelijk is voor personeelsleden die toegang hebben tot gevoelige informatie, kreeg hij een machtiging van zijn nationale veiligheidsdiensten.

De systemen die door de Commissie worden gebruikt voor de beschermde communicatie zijn in overeenstemming met de normen van de NAVO en zijn dezelfde als die van de lidstaten. Ze werden door de veiligheidsdiensten van verschillende lidstaten getest en goedgekeurd. De toegang tot en het classificeren en declassificeren van vertrouwelijke documenten wordt geregeld door een beslissing van de Commissie van 1994.

De desbetreffende procedures worden momenteel herzien, met name om ze af te stemmen op de laatste ontwikkelingen inzake veiligheids- en defensiebeleid. De bescherming van de vertrouwelijke informatie van het secretariaat van de Raad

même nationalité que Monsieur Perkins, ne serait-il pas judicieux de confier de telles enquêtes à un Commissaire d'une autre nationalité ?

M. Louis Michel, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères. – Je vais tenter d'apporter un certain nombre de réponses aux questions qui me sont posées. Je ne puis toutefois donner que les réponses pour lesquelles je dispose d'une capacité d'investigation suffisante. Certaines de vos questions, madame Lizin, relèvent en effet d'une capacité d'investigation que je n'ai pas. C'est le cas pour toutes les questions qui concernent les suppositions et les présomptions exprimées.

Je dispose d'informations pour les questions qui ont trait directement au fonctionnement de la Commission européenne. Elles portent plus particulièrement sur la protection des communications au sein de celle-ci. Bien que ce domaine ne soit pas directement de mon ressort, je peux vous communiquer les précisions suivantes.

Les faits allégués par l'article publié par *Libération* le 1er mars 2001 et repris dans d'autres médias ont évidemment de quoi susciter une légitime inquiétude. Cependant, selon les responsables compétents auprès de la Commission européenne, il ne s'agit que de regrettables malentendus suscités par des déclarations maladroites effectuées le 6 février 2001 par un employé du bureau du chiffre de la Commission européenne, M. Perkins, devant la commission temporaire du Parlement européen. Ces déclarations ont été clarifiées par l'intéressé dans une lettre du 8 février, communiquée le même jour par le chef de cabinet du commissaire Patten à la commission temporaire Echelon du parlement européen. Cette lettre contient trois clarifications importantes.

Premièrement, lorsque l'intéressé a évoqué les bons contacts avec l'Agence de sécurité nationale américaine, il n'a pas eu l'intention de suggérer qu'à travers ces contacts, la NSA ou toute autre autorité américaine ait reçu quelque information classifiée que ce soit sur les transmissions ou les codes chiffrés de la commission.

Deuxièmement, la mention de la NSA comme « vérifiant régulièrement » les systèmes de la commission fait référence à un seul incident qui s'est produit en 1991. La commission avait alors acquis un nouveau système de communication protégé. Elle avait reçu du fabricant des informations selon lesquelles la NSA s'était enquis auprès de lui de la technologie utilisée. Le fabricant avait refusé de divulguer la moindre information. L'intéressé a indiqué que la NSA, comme la sécurité d'autres pays tiers, chercherait à déchiffrer les messages codés. Il a appris par la suite que cette organisation n'était pas parvenue à briser le code de la commission. Ainsi, et contrairement aux allégations reprises dans certains médias, il n'a jamais été question que la NSA vérifie physiquement ou régulièrement le système de la commission et encore moins qu'elle ait accès à ses codes qui sont d'ailleurs constamment modifiées.

Troisièmement, la déclaration « les Américains lisent tout » fait référence aux tâches et capacités de la NSA. Cette agence procède à des écoutes électroniques des communications ouvertes et codées mais cela ne signifie pas que la NSA peut déchiffrer effectivement tout ce qu'elle intercepte. Les

wordt geregeld door een beslissing van 27 juli 2000.

Ik wijs erop dat een Europees commissaris zijn functie volstrekt onafhankelijk uitoefent in het algemeen belang van de Europese Unie. Hij vraagt of aanvaardt daarbij geen instructies van enige regering of instelling. Dit is een algemeen bekend beginsel van het gemeenschapsrecht. Dat commissaris Patten en de heer Perkins dezelfde nationaliteit hebben, heeft dan ook geen enkel belang.

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *Ik dank de minister voor zijn voortreffelijk antwoord. Ik wou mij natuurlijk niet toespitsen op het geval van de heer Perkins. Met betrekking tot het onderscheppen van berichten moet er een gedragscode komen voor landen die zeer uiteenlopende opvattingen hebben over bondgenootschappen.*

Voor de commissie belast met de begeleiding van het Vast Comité van toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten bereid ik een verslag voor over Echelon. Er komt een Europese operationele dienst. De vraag is of wij op het Europese grondgebied stations laten bestaan die informatie kunnen onderscheppen over de onderhandelingspositie van de Europese Commissie en over sommige nationale standpunten over essentiële vragen die in de Europese instanties aan bod komen. Een gedragscode in deze materie is wellicht nog vitaler dan het antiraketenschild.

Het is niet mijn bedoeling het concept van Europese loyaliteit met betrekking tot de Europese inlichtingendiensten uit te werken zonder de Britten daarbij te betrekken, maar in dit soort zaken moet voorzichtigheid de regel zijn.

allégations reprises dans la presse sont donc erronées et la Commission européenne n'a aucune raison de douter de l'intégrité de son employé, M. Perkins. Celui-ci avait rejoint son employeur en 1976 et, conformément à la pratique courante de la commission pour le personnel chargé de fonctions sensibles, cet employé a reçu une habilitation au secret, délivrée par l'autorité de sécurité nationale de l'État dont il est le ressortissant. Le fait qu'il ait eu un parent par alliance travaillant à la NSA ne le disqualifie pas pour exercer ses fonction et était connu depuis son entrée en fonction en 1976.

Pour le surplus, je me bornerai à rappeler que les systèmes que la commission utilise pour ses communications protégées sont en conformité avec les normes Otan et identiques à ceux employés dans les États membres. Ils ont été expérimentés et certifiés par les comités du chiffre des services de sécurité nationale de plusieurs États membres comme conformes au plus haut niveau de sécurité des communications. Quant aux questions touchant à l'accès aux documents ainsi qu'à la classification et déclassification de ceux-ci, elles ont fait l'objet d'une décision de la commission en 1994.

Les procédures en la matière sont en train d'être révisées, notamment pour prendre en compte les derniers développements en matière de politique européenne de sécurité et de défense. En outre, une décision du secrétaire général Solana du 27 juillet 2000 régit la protection des informations classifiées du secrétariat du conseil. J'ai d'ailleurs déjà été interpellé à plusieurs reprises sur cette nouvelle façon de procéder.

Enfin, je me permets de rappeler qu'un commissaire européen exerce ses fonctions en pleine indépendance dans l'intérêt général de l'Union européenne. Il ne sollicite ni n'accepte d'instructions d'aucun gouvernement ni d'aucun organisme. Ces principes de droit communautaire sont bien connus et mentionnés à l'article 213 du Traité instituant la Communauté européenne. Le fait que le commissaire Patten et M. Perkins aient la même nationalité ne me paraît dès lors pas significatif.

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – Je remercie le ministre pour la qualité de sa réponse. Il ne s'agit pas du tout d'une analyse particulière de M. Perkins, mais du fait d'arriver à une sorte de code de pratique au sein de pays ayant des concepts d'alliance extrêmement différents sur la question des interceptions.

Dans le cadre du rapport que je prépare pour la commission présidée par M. le président sur le suivi du Comité R, un rapport concernant Echelon est en voie d'élaboration. Ces matières sont des éléments de nos conclusions. Nous allons vers un service européen opérationnel, mais il faudra résoudre la question de savoir si l'on peut laisser sur un territoire européen en particulier des stations d'interception directement concernées par la formulation des positions de négociation de la Commission européenne et de certaines positions nationales fournies dans les instances européennes sur des questions clé, comme la protection des données à titre personnel, etc. Il y a une énorme matière à examiner, plus importante encore que celle du parapluie anti-missiles, pour savoir comment nous établirons ce code.

Je ne dis pas que tous les Anglais doivent être mis au ban

Ik hoop dat we dit debat zullen kunnen voortzetten.

De voorzitter. – *Als voorzitter van de commissie belast met de begeleiding van het Vast Comité van toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten denk ik dat de onderliggende gedachte de volgende is: nu de Europese Unie bevoegd is voor het buitenlands, het veiligheids- en het defensiebeleid moet ze ook een cultuur van vertrouwelijkheid ontwikkelen die in andere instanties al bestaat en waar ze nog moet aan wennen.*

De heer Louis Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken. – *Ik dank mevrouw Lizin voor haar actieve belangstelling voor deze materie. Uit de ervaringen met Echelon is immers gebleken dat we in het verleden niet waakzaam genoeg waren.*

Ik het met u eens, mijnheer de voorzitter, dat er in het kader van het Europese veiligheids- en defensiebeleid een cultuur van vertrouwelijkheid moet tot stand komen. De debatten over dit soort zaken zullen zeer geanimeerd zijn. Ik ben reeds geïnterpelleerd door collega's die het er niet mee eens zijn dat de cultuur van vertrouwelijkheid veel verder gaat dan de voorstellen van de heer Solana. Ofschoon de stellingen pro en contra eerbaar zijn, zal de knoop toch moeten worden doorgehakt.

Zoals u zal ik deze zaak met aandacht blijven volgen.

– **Het incident is gesloten.**

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van de heer Jean-Marie Happart aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de minister van Landbouw en Middenstand over «het mond- en klauwzeer en dood wild» (nr. 2-538)

De heer Jean-Marie Happart (PS). – *Mond- en klauwzeer bedreigt steeds meer de landbouwsector in ons land.*

Het Waalse Gewest vaardigde een besluit uit om het vervoer van dood wild op zijn grondgebied te verbieden. Welke initiatieven werden op nationaal vlak genomen om het vervoer te verbieden van vers of diepgevroren wild, de invoer van wild of vlees van wild, de invoer van dode dieren of van vers of diepgevroren vlees van tweehoevigen en de invoer van levende tweehoevigen ongeacht de herkomst ervan? Ik weet dat voor het laatste punt de minister van Landbouw bevoegd is.

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken,

d'un concept de loyauté européenne sur la question de « l'intelligence » européenne, mais la méfiance doit être la règle dans ces procédures. Nous sommes sur le point d'avoir un service européen, si l'on passe le cap des éléments que j'ai cités.

J'espère que l'on poursuivra ce débat, peut-être dans le cadre du rapport qui est en préparation.

M. le président. – En tant que président de la commission du suivi du Comité R, je crois que la philosophie qui sous-tend la question de Mme Lizin est la suivante : l'Union européenne ayant maintenant des compétences en matière de politique étrangère, de sécurité et de défense ainsi que des compétences militaires, elle doit acquérir une culture de la confidentialité et du secret qui existe dans d'autres instances et à laquelle elle doit s'habituer.

M. Louis Michel, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères. – Je remercie Mme Lizin pour la veille active qu'elle exerce sur une matière qui me paraît également digne de notre plus grande attention. Je ne crois pas que nous devions sourire de ce genre de question. Mme Lizin est parfaitement dans son rôle. L'expérience Echelon a d'ailleurs prouvé que, bien souvent, nous n'étions pas suffisamment attentifs.

Je considère comme vous, monsieur le président, qu'il conviendra d'acquiescer, dans le cadre de la politique européenne de sécurité et de défense, une culture de la confidentialité. Je crois déjà pouvoir dire que les débats sur ces questions seront particulièrement vifs. En effet, un certain nombre de nos collègues m'ont déjà interrogé sur le fait que la culture de la confidentialité allait déjà beaucoup trop loin par rapport à ce qu'avait proposé M. Solana. Nous devons donc mener ce débat. Les thèses de chacun sont honorables mais il faudra cependant trancher à un moment donné.

Je reste, comme vous, attentif à cette délicate question.

– **L'incident est clos.**

Questions orales

Question orale de M. Jean-Marie Happart à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement et au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur «la fièvre aphteuse et le gibier mort» (n° 2-538)

M. Jean-Marie Happart (PS). – Il faut bien constater que la fièvre aphteuse menace de plus en plus le secteur agricole de notre pays.

La Région wallonne a pris un arrêté pour interdire le transport de gibier mort sur l'ensemble de son territoire. Je voudrais savoir quelles initiatives vous avez prises à l'échelon national pour interdire le transport du gibier mort, qu'il soit frais ou congelé, l'importation de gibier ou de viande de gibier quelle que soit son origine, l'importation d'animaux morts – carcasses – ou de viande fraîche ou congelée, des biongulés quelle que soit leur origine, l'importation de biongulés vivants quels qu'ils soient et d'où qu'ils viennent ; je suis conscient que ce dernier point concerne plus spécifiquement le ministre de l'Agriculture.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la

Volksgezondheid en Leefmilieu. – De minister van Landbouw en ikzelf zijn ons bewust van de kritieke toestand.

Ik stel vast dat het Waalse Gewest zijn verantwoordelijkheid neemt inzake het vervoerbod van dood wild. Ik veronderstel dat het Gewest weldra ook het vervoer van levend wild zal verbieden aangezien het vervoer van tweehoevigen veel grotere risico's inhoudt voor de verspreiding van het virus van mond- en klauwzeer dan diepvrieswild, zeker als dit verplicht werd onderzocht.

Als dit verbod wordt opgelegd, zal ik me laten informeren over de gebruikte controlemiddelen. Deze informatie kan immers interessant zijn voor de andere gewesten.

Op federaal niveau werd het bijeenbrengen van dieren, zoals op markten, verboden. Het vervoer van levende dieren van het ene naar het andere bedrijf of naar het slachthuis – het one-one-transport – werd beperkt. De invoer van levende tweehoevigen en van paarden afkomstig uit Groot-Brittannië, alle Franse departementen en Argentinië werd verboden, evenals de invoer van niet thermisch behandelde producten van tweehoevigen uit Groot-Brittannië vanaf 1 februari en uit de departementen van de Mayenne en de Orne sinds 15 februari. Het betreft vers vlees en melkproducten. Invoer van levend tweehoevig wild en wildgebraad vanuit de besmette zones is dus verboden.

De vraag suggereert een volledig verbod. Ik heb daarover overleg gepleegd met mijn collega van Landbouw. Ons antwoord is dat de Europese Commissie geen enkele unilaterale en algemene maatregel inzake invoerverbod heeft toegestaan. De federale overheid volgt de situatie van uur tot uur en zal zo nodig de maatregelen aanpassen. Wij bereiden een crisisscenario voor om een eventuele haard van deze ziekte in ons land te kunnen bestrijden.

De heer Jean-Marie Happart (PS). – *Het antwoord voldoet me niet. Volgens mijn informatie is het mond- en klauwzeer in Groot-Brittannië uitgebroken na de invoer van besmet varkensvlees uit Azië. Keukenafval van een kantine werd aan varkens gegeven. Dit scenario lijkt zeer aannemelijk.*

Men heeft nu mond- en klauwzeer ontdekt in Argentinië en in Arabische landen. Men weet niet waar de ziekte morgen kan uitbreken. Dan kan ook in België gebeuren. Moet men wachten op infectiehaarden in andere landen vooraleer een verbod op vers en diepvriesvlees op te leggen? Kan men geen uitgebreidere voorzorgsmaatregelen nemen gedurende enkele weken? Men ziet hoe snel de toestand in Engeland evolueert. Dat land heeft gearzeld om zones af te scherm en om

consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – La situation critique décrite par l'honorable membre ne m'a évidemment pas échappé, pas plus d'ailleurs qu'au ministre de l'Agriculture qui est toujours compétent pour la santé animale.

Je constate que la Région wallonne prend ses responsabilités en matière d'interdiction de transport de gibier mort. Je suppose que cette région va aussi très prochainement interdire les mouvements de gibier vivant étant donné qu'ils sont, pour ce qui concerne les biongulés en tout cas, beaucoup plus susceptibles de transmettre ou transporter le virus de la fièvre aphteuse qu'une boîte de gibier congelé, a fortiori lorsque celui-ci sera obligatoirement expertisé.

Si une telle interdiction devait être mise en vigueur, je demanderais à être informée sur les moyens de contrôle mis en place ; cela peut en effet s'avérer intéressant pour les autres Régions.

En ce qui concerne les mesures fédérales actuellement prises sur notre territoire et à nos frontières, je peux vous les résumer en quelques points : il s'agit de l'interdiction des rassemblements d'animaux – marchés –, de la limitation des transports d'animaux vivants aux échanges directs d'une exploitation vers une autre ou un abattoir – transport « one-one » –, de l'interdiction d'importation de biongulés vivants et de chevaux en provenance de Grande-Bretagne et de tous les départements de France et d'Argentine – des cas de fièvre aphteuse ont en effet été recensés dans ce pays –, de l'interdiction d'importation de produits non traités thermiquement de biongulés produits en Grande-Bretagne après le 1er février et dans les départements de la Mayenne et de l'Orne depuis le 15 février. Cela concerne les viandes fraîches et les produits laitiers. Cela signifie donc que les importations de gibiers biongulés vivants et de leurs venaisons en provenance des zones contaminées sont interdites.

Votre question suggère qu'il faudrait une interdiction totale ; je me suis concertée avec mon collègue de l'Agriculture à cet égard et notre réponse est la suivante : aucune mesure unilatérale et générale d'interdiction d'importation n'a été autorisée par la Commission européenne. Les autorités fédérales suivent la situation d'heure en heure et ne manqueront pas d'adapter les mesures, si nécessaire, pour éviter que cette dramatique épizootie n'atteigne notre pays.

Nous préparons dès à présent un scénario de crise afin d'être prêts à affronter au mieux l'éventualité de la survenance d'un foyer en Belgique.

M. Jean-Marie Happart (PS). – La réponse de la ministre me laisse sur ma faim. Si mes informations sont exactes, l'infection de la fièvre aphteuse en Angleterre s'est produite à la suite de l'importation, par une cantine, de viande de porc en provenance d'Asie et porteuse du virus. Les déchets de cuisine de cette cantine furent ensuite donnés à des porcs et le foyer de la fièvre aphteuse s'est déclaré à cette occasion en Grande-Bretagne. Ce sont du moins les informations dont je dispose. Ayant recoupé plusieurs sources, ces raisons apparaissent des plus plausibles.

On a découvert aujourd'hui des cas de fièvre aphteuse en Argentine et dans les pays arabes. On ne sait pas du tout dans quels pays la fièvre aphteuse pourrait apparaître demain. Cela

maatregelen te treffen om de ziekte in te dijken. Men ziet tot wat dat heeft geleid. In Frankrijk is het eerste geval uitgebroken lang na de slachting van mogelijk besmette dieren uit Engeland. Men had te lang gewacht om afdoende voorzorgsmaatregelen te nemen.

Het drama is dat tussen het moment van besmetting en dat waarop de ziekteverschijnselen duidelijk worden vele dagen, zelfs weken verlopen, terwijl het virus ogenblikkelijk wordt verspreid. Het virus wordt zelfs niet ontdekt via bloedanalyses.

De toestand vereist ingrijpende maatregelen. Er bestaat veel kans dat de ziekte ook bij ons uitbreekt zoals in heel Europa. Is het niet mogelijk beslissingen te nemen over de vleesinvoer? Verleden week kon nog vlees uit Argentinië worden ingevoerd. Dat vlees kan besmet zijn en het kan de ziekte verspreiden. Het is te laat om maatregelen te nemen tegen landen waar de ziekte al is uitgebroken. Spelen we voor leerling-tovenaar, of zijn we onverantwoord optimistisch, gelet op wat in al die andere landen is gebeurd? Er zijn immers zeer veel landen waar de infectie permanent of met periodes bestaat.

Indien de ziekte bij ons uitbreekt, zal de kostprijs catastrofaal zijn. Kan men gedurende een bepaalde periode niet strenger optreden, ongeacht of de EU daarmee akkoord gaat? Het is zeer belangrijk dat wij op nationaal vlak onze verantwoordelijkheid nemen, want alleen op dat niveau kunnen we dwang uitoefenen. Laat ons de grenzen blokkeren en niet voor leerling-tovenaar spelen. Laat ons niet het risico nemen dat diepvriesvlees uit landen die verleden week nog geen, maar deze week wel een infectie kennen, bij ons wordt verdeeld en bij de consumenten terechtkomt. Iedereen is het erover eens dat het om een zeer kwaadaardige en gevaarlijke ziekte gaat.

Men neemt grote risico's door de maatregelen te beperken tot de landen waar de ziekte is uitgebroken. Ik hoop dat ik me vergis, maar ik ben zeer pessimistisch. De toekomst zal uitwijzen dat deze ziekte eerder waar en wanneer kan opduiken. Bescherm onze landbouw, anders weet ik niet wie morgen de rekening zal betalen. Kijk naar de situatie in Engeland waar men verleden week verklaarde dat de ziekte onder controle was. Maar het aantal infectiehaarden is er nu verdubbeld. In Frankrijk, dat zijn grenzen had gesloten, zijn er nu infectiehaarden. Wie zal er morgen aan de beurt zijn?

De genomen maatregelen getuigen van laksheid. Het dient tot niets om over twee weken te zeggen dat ik gelijk had. Er moeten onmiddellijk drastische voorzorgsmaatregelen worden genomen zowel in het binnenland als tegenover onze buurlanden.

Mijn vraag ging over wild, maar in feite betreft ze de hele vleessector der tweehoevigen.

Ik smeed dus om maatregelen waarover we achteraf geen spijt moeten hebben. De verantwoordelijken nemen risico's. Het is beter te ver te gaan dan niet ver genoeg, anders kan de rekening gepeperd zijn.

pourrait également être en Belgique. Faut-il attendre que des sites d'infection soient avérés dans d'autres pays avant de déterminer une politique d'interdiction des viandes fraîches ou congelées ? Ne pourrait-on pas prendre des précautions beaucoup plus larges durant les quelques semaines pendant lesquelles nous serons confrontés au problème ? On voit à quelle vitesse la situation évolue en Angleterre. Ce pays a tergiversé sur le comportement à adopter en matière de zones de protection et sur les attitudes à prendre pour essayer d'endiguer la maladie. On voit à quels résultats ces tergiversations ont mené. En France, le premier cas avéré s'est développé longtemps après l'abattage de bêtes anglaises susceptibles d'être atteintes de la maladie. On avait tardé à prendre des mesures de précaution suffisantes.

Le drame, c'est qu'entre la période où une bête est atteinte par le virus et le moment où elle émet des signes cliniques de la maladie, il se passe de nombreux jours voire des semaines alors que la bête est quasi instantanément émettrice de virus, bien qu'elle ne présente aucun signe clinique de la maladie. Même les analyses sanguines ne permettent pas de détecter le virus. On joue les apprentis sorciers.

La situation demande des protections énergiques. Il y a en effet de grandes chances que la maladie apparaisse chez nous également, tout comme dans l'ensemble de l'Europe. Ne serait-il pas possible de prendre des décisions concernant les importations de viande ? Si on ne peut plus importer des viandes d'Argentine aujourd'hui, on pouvait encore en importer la semaine dernière et il est parfaitement possible qu'elle ait été infectée. Elle peut donc être distribuée et transmettre la maladie. Il est beaucoup trop tard pour prendre des mesures contre les pays où la maladie est apparue. Soit nous jouons aux apprentis sorciers, soit nous sommes d'un optimisme inconscient, à la lumière de ce qui s'est passé en Angleterre, en France, dans les pays arabes, en Argentine, en Mongolie et dans tous les autres pays. Il y a en effet énormément de pays à travers le monde qui sont infectés soit de manière permanente, soit de manière épisodique.

La note à payer, si la maladie se déclarait chez nous, serait catastrophique. Ne peut-on pas, pendant quelque temps, prendre plus de décisions, que l'Union européenne soit d'accord ou non ? Il est vraiment très important de prendre les responsabilités qui s'imposent au niveau de notre pays puisque c'est le seul sur lequel nous avons la possibilité d'exercer une contrainte. Bloquons les frontières. De grâce, ne jouons pas les apprentis sorciers ! Ne prenons pas le risque que des viandes congelées provenant de pays sains la semaine dernière et infectés cette semaine soient distribuées chez nous et aboutissent chez les consommateurs. Il s'agit d'une maladie extrêmement virulente, extrêmement dangereuse. Tout le monde s'accorde à le dire.

Je crois que l'on prend beaucoup de risques en n'adoptant des mesures qu'envers les pays où les maladies sont avérées. J'espère me tromper – je suis néanmoins très pessimiste en la matière – l'avenir nous apprendra que cette maladie peut apparaître n'importe où et à tout moment. Nous avons la chance de n'avoir actuellement aucun cas avéré. Protégeons notre agriculture, sinon je ne sais pas qui paiera demain : voyez la situation en Angleterre où l'on déclarait, la semaine dernière, que la maladie était sous contrôle. Or, les sites d'infection y ont plus que doublé. La France est infectée alors

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – *Ik zal uw opmerkingen meedelen aan minister Gabriëls die bevoegd is. Ik wijs er wel op dat de andere Europese landen dezelfde houding tegenover het buitenland aannemen als België. U moet weten dat de gevolgen van de sluiting van de Belgische grenzen voor alle runderen en andere dieren niet min zijn.*

De heer Jean-Marie Happart (PS). – *Minister Gabriëls is bevoegd voor levende dieren, u voor het vlees. Vlees is schadelijker dan levende dieren. De keuze is eenvoudig. Ofwel neemt men nu drastische maatregelen, ofwel neemt men een risico en in dat geval moet men weten wie zal betalen als het slecht afloopt.*

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – *Als er bij de invoer van geen risico voor de volksgezondheid bestaat, is minister Gabriëls bevoegd. U brengt hier een politiek probleem aan de orde waarover we ons zullen buigen.*

Mondelinge vraag van de heer Johan Malcorps aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «het overmatig gebruik van verpakkingsmateriaal» (nr. 2-541)

De heer Johan Malcorps (AGALEV). – *Vandaag 15 maart is de internationale dag van de consumenten. Verbruikersorganisaties en milieugroeperingen hebben deze dag uitgekozen om de consument te wijzen op zijn verantwoordelijkheden inzake duurzame consumptie. Als thema werd voor de “oververpakking” gekozen en de consumenten worden opgeroepen om producten met meerdere lagen van verpakking zoveel mogelijk te mijden. Mensen kunnen in hun koopgedrag miniporties mijden en zeker blisters links laten liggen. Kinderen kunnen een drinkbus of brooddoos meenemen naar school. Boodschappen doen kan met herbruikbare tassen.*

In feite is deze campagne nodig omdat er steeds meer verpakkingen op de markt komen in plaats van minder. Van een *standstill* van het verpakkingsmateriaal in verhouding tot de verpakte producten is dus zeker geen sprake. Dit druist

qu'elle avait pris des mesures de blocage de ses frontières. A qui le tour demain ?

Je crois que les mesures prises actuellement sont laxistes par rapport au fléau que constitue la fièvre aphteuse. Il ne servira à rien de dire, dans quinze jours, que j'avais raison. Il faut prendre immédiatement des mesures de précaution draconiennes tant à l'intérieur du pays qu'envers tous nos pays voisins.

Le début de ma question portait sur le gibier mais tout le secteur de la viande des biongulés est concerné.

Je vous en prie, prenez des décisions que nous n'aurons pas à regretter par la suite. Les responsables prennent des risques, ils jouent les apprentis sorciers. Or, il vaut mieux aller trop loin que pas assez. Sinon, la note risque d'être fort salée.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – *Je ferai part de vos remarques au ministre Gabriëls qui est compétent en la matière. Je voudrais toutefois vous signaler que les autres pays européens adoptent la même attitude que la Belgique vis-à-vis de l'extérieur. Vous devez cependant savoir que les conséquences de la fermeture des frontières belges à tous les bovins et autres animaux ne sont pas négligeables.*

M. Jean-Marie Happart (PS). – *Vous avez chacun vos responsabilités : M. Gabriëls est compétent pour les animaux vivants ; vous l'êtes pour la viande.*

Je crois que la viande est plus pernicieuse que les animaux vivants. Le choix est fort simple : ou bien on décide maintenant de mesures draconiennes ou bien on prend le risque, auquel cas il faut que l'on sache qui paiera si les choses tournent mal.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – *Pour l'importation des viandes, je dois vous signaler que dans la mesure où il n'y a pas de risque pour la santé humaine, c'est M. Gabriëls qui est responsable. Vous posez là un problème politique sur lequel nous nous pencherons.*

Question orale de M. Johan Malcorps à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «l'usage excessif de matériaux d'emballage» (n° 2-541)

M. Johan Malcorps (AGALEV). – *Ce 15 mars, c'est la journée internationale des consommateurs. Les organisations de consommateurs et les écologistes ont choisi cette date pour attirer l'attention du consommateur sur ses responsabilités en matière de consommation. Le thème choisi est celui de l'excès d'emballages et il est demandé aux consommateurs d'éviter autant que possible les produits dont l'emballage est constitué de plusieurs couches. Les gens peuvent s'abstenir d'acheter des mini-portions et en tout cas des blistères. Les enfants peuvent emporter un flacon et une boîte à tartines à l'école. On peut faire ses courses avec des sacs recyclables.*

Cette campagne est nécessaire du fait de l'augmentation sans cesse croissante des emballages sur le marché. Il n'est donc absolument pas question d'un moratoire sur les matériaux d'emballage en proportion des produits emballés. Cela va carrément à l'encontre de l'esprit de l'article 11 §2 de la loi

regelrecht in tegen de geest van de wet inzake productnormen waar het *standstill*-principe staat ingeschreven in artikel 11, §2.

De minister liet mij in antwoord op een schriftelijke vraag evenwel weten dat zij geen mogelijkheid ziet om de naleving van dit beginsel te controleren. Na overleg met de gewesten in het raam van het Gemeenschappelijk Platform Verpakkingen, zou er een uitvoeringsbesluit komen.

Steunt de minister de campagne van de verbruikersorganisaties en milieugroepen? Welke concrete acties zal de minister op korte termijn ondernemen om effectief het probleem van de oververpakking en dus van het stelselmatig doorbreken van het *standstill*-beginsel te controleren en aan te pakken? Is terzake geen nieuw instrument nodig, zoals een preventie-convenant met de sector in aanvulling op gewestelijke convenanten inzake recycling? Komen er uitvoeringsbesluiten inzake hergebruik van verpakkingen en *standstill* nog vóór het zomerreces?

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – Uiteraard steun ik campagnes die de consumenten oproepen om bij hun productkeuze zoveel mogelijk wegwerpverpakkingen te vermijden. Ook het oproepen tot het gebruiken van herbruikbare verpakkingen of boodschappentassen kadert volledig in mijn streven om afval zoveel mogelijk te vermijden. De consument kan hiertoe een belangrijke bijdrage leveren en hoeft zelf niet te wachten op overheidsinitiatieven die dit streven ondersteunen.

De vraag is welke mogelijkheden de overheid heeft om in dit proces in te grijpen. Een aantal uitvoeringsbesluiten van de wet op de inzake productnormen moeten nog worden genomen. Momenteel wordt onderzocht hoe het *standstill*-principe in de praktijk kan worden gebracht. Het is onze bedoeling om dit zo vlug mogelijk te kunnen doen. Een belangrijk knelpunt van deze bepaling blijft immers de controleerbaarheid op het terrein. Het probleem wordt in ieder geval niet in stilte onder de mat geveegd.

In dit verband vonden er gesprekken plaats met de gewesten in het raam van de Interregionale Verpakkingcommissie (IVC). In deze commissie, die kadert binnen het samenwerkingsakkoord dat door de gewesten werd afgesloten, zullen besprekingen worden opgestart om tot een aanvullend samenwerkingsprotocol te komen met oog voor de federale aspecten inzake verpakkingen. Op deze wijze zullen wij beschikken over bruikbare informatie voor het beter toepasbaar maken van de federale normering inzake verpakkingen.

Een andere bepaling uit het betrokken hoofdstuk van de wet inzake productnormen voorziet in “essentiële” eisen (art. 11, §1) waaraan verpakkingen moeten voldoen. Dit begrip stamt uit de Europese Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingafval. In tegenstelling tot het *standstill*-principe kunnen de “essentiële eisen” rechtstreeks kwantitatieve en kwalitatieve criteria op het vlak van afvalpreventie opleggen waaraan verpakkingen moeten beantwoorden om op de markt te worden gebracht.

Met betrekking tot de vermelde “essentiële eisen” is een verduidelijking op zijn plaats. De Europese normen ter concretisering ervan zullen door de Commissie worden

relative aux normes des produits où est repris le principe du moratoire.

En réponse à une question écrite, la ministre m'a informé qu'il n'était pas possible de s'assurer du respect de ce principe. Un arrêté d'exécution devrait être pris, après concertation avec les régions, dans le cadre de la Plate-forme commune pour les emballages.

La ministre soutient-elle la campagne des organisations de consommateurs et des écologistes ? Quelles actions concrètes compte-t-elle prendre pour s'attaquer réellement au problème de l'excès d'emballages et pour contrôler le non-respect systématique du principe du moratoire ? Ne faudrait-il pas un nouvel instrument, par exemple un accord de prévention avec le secteur, en plus des accords régionaux existant en matière de recyclage ? Des arrêtés d'exécution seront-ils pris, encore avant les vacances d'été, en ce qui concerne le recyclage des emballages et le principe du moratoire ?

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – *Je soutiens naturellement les campagnes incitant les consommateurs à écarter, autant que possible, les produits emballés dans des emballages jetables. En outre, l'appel lancé en faveur d'emballages ou de sacs recyclables s'inscrit totalement dans le cadre des efforts que je réalise pour éviter les déchets. Le consommateur peut grandement y contribuer sans attendre que des initiatives publiques viennent soutenir cet effort.*

La question est de savoir quelles sont les possibilités dont disposent les pouvoirs publics pour intervenir dans ce processus. Divers arrêtés d'exécution de la loi relative aux normes en matière de produits doivent encore être pris. Nous examinons actuellement la manière de mettre le principe du moratoire en pratique. Le contrôle sur le terrain demeure un important point noir de cette disposition. En tout état de cause, le problème ne sera pas passé sous silence.

Des discussions ont eu lieu avec les régions dans le cadre de la Commission interrégionale des emballages, discussions qui doivent déboucher sur un protocole de coopération complémentaire qui tienne compte des aspects fédéraux de ce problème. Nous disposerons ainsi d'informations utiles permettant une meilleure application des normes fédérales en matière d'emballages.

Une autre disposition du chapitre en question de la loi relative aux normes en matière de produits prévoit des conditions essentielles (art. 11, §1er) auxquelles doivent répondre les emballages. Cette notion découle de la directive européenne 95/62/EG relative à l'emballage et aux déchets d'emballages. Contrairement au principe du moratoire, les conditions essentielles peuvent imposer des critères, au niveau de la prévention des déchets, auxquels les emballages doivent répondre pour pouvoir être distribués sur le marché.

Les conditions essentielles nécessitent un éclaircissement. Les normes européennes en la matière devront être fixées par la Commission, sur la base des propositions de l'instances européenne de normalisation CEN. Les premières propositions de cette dernière étaient inacceptables et d'autres pays se sont associés à la Belgique pour s'y opposer. Le Comité européen en question examine, cet après-midi, une

vastgesteld op basis van de voorstellen van de Europese normalisatie-instantie CEN. De eerste voorstellen van het CEN waren onaanvaardbaar en samen met andere landen heeft België zich tegen deze voorstellen gekant. Deze namiddag behandelt het betrokken Europese Comité een veel beter compromisvoorstel van de Commissie, waarin met een aantal van onze bezwaren rekening wordt gehouden. Uw vraag komt dus op het geschikte moment. Al kan ik uiteraard niet op de afloop van de vergadering vooruitlopen, toch kan ik aankondigen dat de nieuwe voorstellen beter zullen zijn dan de regels die op dit ogenblik gelden.

Ons land zal blijven streven naar een optimale invulling van die "essentiële eisen".

De wet inzake productnormen voorziet verder in maatregelen bij KB om het op de markt brengen van herbruikbare producten aan te moedigen.

Het is u wellicht niet onbekend dat in uitvoering van de beslissing van de Ministerraad van 22 december 2000 met betrekking tot de ecotaksen, maatregelen worden uitgewerkt ter stimulering van hergebruik van drankverpakkingen en dus van de afname van de hoeveelheid verpakkingsafval. Er zal worden nagegaan in welke mate productnormering daartoe nog kan bijdragen. De werkzaamheden tot uitvoering van dit politiek akkoord zullen tegen eind maart wellicht kunnen worden afgerond.

De heer Johan Malcorps (AGALEV). – Het verheugt mij dat de minister op korte termijn werk wil maken van de vermindering van het verpakkingsafval waarmee wij worden overspoeld. Niet alleen de consument moet zijn verantwoordelijkheid opnemen, de overheid moet ook rechtstreeks met de sector afspraken maken. Volstaan convenanten niet, dan moeten er ook wetten worden uitgevaardigd om het verpakkingsafval te belasten en het gebruik van herbruikbare verpakkingen aan te moedigen. De verantwoordelijkheid ligt dus zowel bij de consument als bij de producent.

Mondelinge vraag van de heer René Thissen aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de beschikbaarheid en de prijs van het geneesmiddel Mestion» (nr. 2-534)

De heer René Thissen (PSC). – Sedert begin januari zijn er problemen met de beschikbaarheid van het geneesmiddel Mestion dat onontbeerlijk is voor patiënten met ernstige spierzwakte. De Nederlandse firma die het geneesmiddel commercialiseert, zou het van de Belgische markt gehaald hebben omdat de verkoop ervan weinig rendabel was.

Mevrouw Aelvoet heeft zich ingespannen opdat het geneesmiddel opnieuw beschikbaar zou zijn op de Belgische markt. Ze heeft in de Kamer aangekondigd dat dit al vanaf 23 februari het geval zou zijn. De firma zou evenwel eisen dat de verkoopprijs wordt afgestemd op de in Nederland toegepaste prijs.

De zieken zijn dus ongerust over de beschikbaarheid en de verkoopprijs van het geneesmiddel. De verkoopprijs hangt af van de prijs die door het ministerie van Economische Zaken zal worden aanvaard en van de terugbetaling die de minister van Sociale Zaken zal toestaan. Kan de minister de betrokkenen geruststellen met duidelijke informatie?

proposition de compromis plus acceptable qui tienne compte de nos remarques. Votre question vient donc à point nommé. Je ne peux naturellement préjuger du déroulement de la réunion, mais je peux malgré tout annoncer que les nouvelles propositions seront meilleures que les règles actuelles.

La loi relative aux normes de produits envisage d'insérer ultérieurement ces mesures dans un arrêté royal pour encourager la mise sur le marché de produits recyclables.

Vous n'êtes pas sans savoir que des mesures ont été élaborées, en exécution de la décision du Conseil des ministres du 22 décembre 2000 relatif aux écotaxes, afin de stimuler la récupération des vidanges et, par la même occasion, diminuer la quantité des déchets d'emballages. On examinera dans quelle mesure la normalisation des produits peut encore y contribuer. Cet accord politique devrait probablement aboutir d'ici la fin mars.

M. Johan Malcorps (AGALEV). – *Je me réjouis d'apprendre que la ministre s'attellera, à brève échéance, à la diminution des déchets d'emballages dont nous sommes envahis. Le consommateur doit prendre ses responsabilités, mais les pouvoirs publics doivent également conclure directement des accords avec le secteur. Si des accords ne suffisent pas, il faudra promulguer des lois visant à taxer les déchets d'emballages et à encourager l'utilisation d'emballages recyclables. La responsabilité incombe donc autant au consommateur qu'au producteur.*

Question orale de M. René Thissen au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «la disponibilité et le coût du médicament Mestion» (n° 2-534)

M. René Thissen (PSC). – Depuis le début du mois de janvier, les patients qui souffrent de myasthénie grave éprouvent des difficultés pour obtenir le médicament Mestion qui est indispensable pour neutraliser les défauts de fonctionnement, liés à la maladie, de leurs muscles. La firme néerlandaise qui commercialise ce médicament l'aurait retiré du marché belge en raison du peu de rentabilité en Belgique.

Votre collègue, Mme Aelvoet, est intervenue pour que le médicament soit de nouveau disponible sur le marché belge. Elle a d'ailleurs déclaré à la Chambre qu'il le serait dès le 23 février 2001. Mais il semble que la firme exige une adaptation du prix de vente afin de le rendre comparable à celui qui est appliqué aux Pays-Bas.

Les personnes malades qui ont besoin de ce médicament s'inquiètent donc à la fois de la continuité dans l'approvisionnement du médicament et du prix auquel il sera vendu. Celui-ci dépend du prix qui sera accepté par le ministère des Affaires économiques et du remboursement que

De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen. – *Enkele maanden geleden heeft de firma die Mestinon had geregistreerd dit geneesmiddel zonder enige verwittiging van de markt gehaald. Patiënten konden het nog in het buitenland bestellen maar moesten de volle prijs betalen en dat is soms het dubbele van wat ze voorheen in België betaalden. Zowel de patiënt als de sociale zekerheid werden aldus gegijzeld door een firma die op zoek was naar de oplossing van een economisch probleem.*

Dergelijke incidenten deden zich in de loop van deze legislatuur al voor met andere geneesmiddelen, maar nooit op zo'n acute wijze.

Mevrouw Aelvoet en ikzelf hebben uiteraard bij de betrokken firma aangedrongen opdat het geneesmiddel voor de Belgische patiënten beschikbaar zou zijn op de Belgische markt. Aanvankelijk werd beloofd dat dit tegen eind februari het geval zou zijn, voorlopig nog tegen de oude prijs. Voor de tabletten van 10 mg werd die belofte nagekomen, maar de tabletten van 60 mg zijn nog steeds niet beschikbaar in de apotheken. Naar verluidt zou er op 9 maart een lading uit Spanje vertrokken zijn die binnenkort in de Belgische apotheken zal liggen.

De firma heeft aangekondigd dat ze een dossier zal indienen om aan minister Picqué een afwijking te vragen op de prijsblokkering. Voor zover ik weet, heeft ze dat nog niet gedaan.

In het wetsontwerp over de gezondheidszorg dat ik binnenkort aan de Ministerraad zal voorleggen, stel ik een procedure voor om de farmaceutische industrie te responsabiliseren met betrekking tot de beschikbaarheid van terugbetaalbare geneesmiddelen. Zo zal het voornemen om een geneesmiddel van de markt te halen lang genoeg vooraf moeten worden meegedeeld, zoniet volgen er sancties.

De heer René Thissen (PSC). – *De minister heeft niets gezegd over de terugbetaling van het geneesmiddel. Hoeveel zal de terugbetaling van het RIZIV bedragen als de tabletten van 60 mg terug op de markt komen?*

De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen. – *Als de oude prijs wordt toegepast, is het nogal duidelijk dat het bedrag van de terugbetaling ook ongewijzigd blijft.*

De heer René Thissen (PSC). – *De toepassing van de oude prijs betekent niet dat de terugbetaling wordt behouden.*

De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken

vous autoriserez pour ce médicament. Pouvez-vous me donner des informations précises qui soient de nature à rassurer les personnes concernées ?

M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions. – Il y a quelques mois, la firme responsable de l'enregistrement de Mestinon a en effet retiré, sans avertissement, son médicament du marché belge. Les patients pouvaient encore commander leur produit à l'étranger mais devaient payer le prix intégral, c'est-à-dire parfois le double de ce qui était demandé en Belgique. Dans cette situation, le patient et la sécurité sociale étaient pris en otage par une entreprise désireuse de résoudre ses problèmes économiques.

Un tel incident s'est déjà produit au cours de la législature actuelle avec les médicaments Lipitor et Premarin, mais jamais encore de façon si abrupte, sans aucune annonce préalable et avec des effets si importants pour les patients, ce médicament leur étant effectivement indispensable.

Il va de soi que Mme Aelvoet et moi-même avons insisté auprès des responsables pour que le produit soit maintenu sur le marché pour les patients belges. Au départ, ils nous ont promis que le produit serait à nouveau disponible dans les pharmacies belges avant la fin du mois de février. En attendant une décision relative à une hausse de prix, le produit serait vendu à l'ancien prix. Cette promesse a été tenue pour les comprimés de 10 mg mais pas pour ceux de 60 mg. Ceux-ci ne sont toujours pas disponibles dans les pharmacies. Après une enquête effectuée en début de semaine, il m'a été confirmé depuis l'étranger qu'un chargement de comprimés de 60 mg était parti d'Espagne le vendredi 9 mars. Il devrait arriver prochainement dans les officines belges.

La firme a annoncé qu'elle introduirait également un dossier afin de demander au ministre Picqué une dérogation au blocage des prix. Le problème est que la firme ne possède pas de contact en Belgique et n'est donc pas familiarisée avec la situation dans notre pays. À ma connaissance, à ce jour, elle n'a pas encore déposé de dossier concernant le prix.

Je tiens à ajouter dès à présent que, dans le projet de loi sur la santé qui sera bientôt présenté au conseil des ministres, je propose une procédure obligeant l'industrie pharmaceutique à prendre davantage ses responsabilités en ce qui concerne la disponibilité des médicaments remboursables. Ma proposition vise notamment à imposer l'obligation de communiquer l'intention de retrait suffisamment longtemps avant de retirer effectivement le médicament du marché belge, et à imposer des sanctions en cas de non-respect de cette obligation.

M. René Thissen (PSC). – Votre réponse ne satisfera pas beaucoup de gens. Vous n'avez en effet absolument pas répondu à la question relative à la capacité de remboursement. Quel sera le remboursement pris en charge si les médicaments de 60 mg sont à nouveau mis sur le marché ? L'INAMI interviendra-t-il ?

M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions. – Si le produit est disponible sur le marché belge à l'ancien prix, l'ancien remboursement sera appliqué. C'est évident, quand même.

M. René Thissen (PSC). – L'application de l'ancien prix ne signifie pas que l'ancien remboursement est maintenu.

M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et

en Pensioenen. – Het leek mij zo evident dat ik het niet vermeld heb.

De heer René Thissen (PSC). – *Dan kan ik dat ook bevestigen aan de betrokkenen.*

Aangezien de firma nog geen dossier heeft ingediend, kan het probleem zich opnieuw voordoen als de lading die nu onderweg is, zal opgebruikt zijn. Het is goed dat de minister een wetsontwerp voorbereidt, maar het duurt nog een hele tijd voor dat wet wordt.

De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen. – *Thans oefenen we morele druk uit, maar we beschikken niet over een wettelijk instrument noch over concrete sancties. Tot nog toe heeft de firma positief gereageerd, als we maar genoeg aandrongen. Ik heb een wettelijk instrument nodig.*

Mondelinge vraag van de heer Jacques D'Hooghe aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de arbeidsduurvermindering en de eindeloopbaan in de gezondheidssector» (nr. 2-536)

De heer Jacques D'Hooghe (CVP). – *Op 7 maart jongstleden heeft de Werkgroep openbare verzorgingsinstellingen van het Vlaams Comité C een akkoord bereikt over de arbeidsduurvermindering, die normalerwijze in werking moet treden op 1 juli 2001. Artikel 12 van dit akkoord bepaalt evenwel dat deze regeling pas van kracht zal worden wanneer hiertoe voldoende federale financiële middelen voorhanden zijn. Ook in de privé-sector zullen gelijkaardige maatregelen worden ingevoerd in het kader van de CAO van 7 december 2000.*

Kan de minister verzekeren dat het budget en de procedures zijn vastgelegd opdat de arbeidsduurvermindering op 1 juli 2001 in werking kan treden? Er zou een ontwerp van koninklijk besluit klaar zijn. Stemt het sectoraal akkoord overeen met de bepalingen van dit koninklijk besluit? In welke maatregelen wordt er voorzien om de bescherming van de socialezekerheidsrechten van de werknemers te waarborgen? Blijven de pensioenrechten van hun vroegere prestatieregime gelden? Kan de minister de budgettaire implicaties van deze werktijdverkorting in de openbare en in de privé-sector schetsen? Vorig jaar was hiervoor in een bedrag van 2,5 miljard voorzien. Ik veronderstel dat de minister zich op basis van de onderhandelingen thans een beeld kan vormen van de reële budgettaire implicaties. Welke informatie zal hieromtrent aan de verzorgingsinstellingen worden verstrekt?

De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen. – *Het antwoord dat ik heb voorbereid, bevat een tabel, die ik aan de heer D'Hooghe zal overhandigen.*

des Pensions. – C'est tellement évident que je ne l'ai pas dit.

M. René Thissen (PSC). – *Puisque c'est à ce point évident, je pourrai le confirmer aux personnes pour qui ça ne l'est peut-être pas.*

Cela dit, le fait que la firme n'ait pas introduit une demande signifie aussi que lorsque ce chargement aura été consommé, on pourra à nouveau se trouver en rupture de stock. Vous me dites que vous avez déposé un projet. C'est très bien. Nous connaissons cependant les délais qui sont nécessaires pour faire passer un certain nombre de lois. Nous allons donc probablement connaître, à court et à moyen termes, une nouvelle rupture de stock. Les gens ne pourront donc pas obtenir le médicament.

M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions. – *Il est vrai qu'actuellement, nous exerçons une pression morale mais nous ne disposons pas d'instrument légal et de sanctions précises pour ce type de problème. Jusqu'ici, la firme a répondu positivement à nos questions après que nous eûmes insisté. Voici une dizaine de jours, alors que la promesse relative aux comprimés de 60 mg ne semblait pas avoir été tenue, nous avons protesté et ils ont à nouveau réagi en confirmant l'envoi d'un chargement. Mais il est vrai que tout ceci est le résultat d'une pression morale. J'ai donc besoin d'un instrument légal.*

Question orale de M. Jacques D'Hooghe au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «la réduction de la durée du travail et la fin de carrière dans le secteur de la santé» (n° 2-536)

M. Jacques D'Hooghe (CVP). – *Le 7 mars dernier, un accord est intervenu au sein du groupe de travail des institutions de soins publics du Comité flamand C concernant la réduction du temps de travail. Cette réglementation devrait normalement entrer en vigueur le 1er juillet 2001. L'article 12 de cet accord stipule que cette réglementation entrera en vigueur lorsque les moyens financiers suffisants seront dégagés au niveau fédéral. Des mesures similaires seront prises dans le secteur privé dans le cadre de la CCT du 7 décembre dernier.*

Le ministre peut-il garantir que le budget et les procédures sont fixés pour permettre l'entrée en vigueur de la réduction du temps de travail dès le 1er juillet 2001 ? Un projet d'arrêté royal serait prêt. L'accord sectoriel répond-il aux prescriptions de cet arrêté royal ? Quelles mesures prendra-t-on pour garantir la protection des droits des travailleurs en matière de sécurité sociale ? Gardent-ils le bénéfice des droits à la pension acquis du fait de leurs prestations antérieures ? Le ministre peut-il me donner un aperçu des implications budgétaires de cette réduction du temps de travail tant au niveau du secteur public que privé ?

L'année dernière, un montant de 2,5 milliards était prévu. Je suppose que les négociations permettent au ministre de se faire une idée des implications budgétaires réelles de cette mesure. Quelles informations seront fournies aux établissements de soins ?

M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions. – *La réponse que j'ai préparée comprend un tableau que je remettrai à M. D'Hooghe. Le Conseil des*

De Ministerraad van morgen zal beraadslagen over een financieringsbesluit voor de rustoorden voor bejaarden, de rust- en verzorgingstehuizen, de psychiatrische verzorgingstehuizen, de centra voor dagverzorging, de revalidatie, de diensten voor het bloed van het Rode Kruis en de diensten voor thuisverpleging. Tevens zal een ministerieel besluit dat de financiering voor de ziekenhuizen regelt, voor advies naar de Raad van State worden gezonden. Een ander besluit voorziet in een financiering voor het beschut wonen. De inwerkingtreding op 1 juli 2001 is dus gewaarborgd.

De werknemers behouden hun socialezekerheidsrechten. In de pensioenreglementering en de reglementering inzake jaarlijkse vakantie dient de arbeidsduurvermindering als gelijkgestelde periode te worden beschouwd. Ik heb mijn administratie verzocht hiervoor het nodige te doen. In elk geval is dit geen beletsel om de maatregel met ingang van 1 juli 2001 te kunnen toepassen.

De tabel die ik aan de heer D'Hooghe zal overhandigen, geeft een overzicht van de budgettaire implicaties van de maatregel. In 2003 zal het algemeen totaal 2.488,91 miljoen bedragen, waarvan 1.144,49 miljoen voor de openbare sector.

De voornoemde financieringsbesluiten bepalen dat de werkgevers tegen een vastgestelde datum een aantal gegevens moeten meedelen, hetzij aan het RIZIV, hetzij aan het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. Het RIZIV zal de verzorgingsinstellingen einde maart 2001 informeren over de inhoud van het besluit op grond waarvan het instaat voor de toekenning van een financiële tegemoetkoming. Het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu zal in de loop van de maand april 2001 informatie verstrekken aan de ziekenhuizen en aan de instellingen voor beschut wonen. Op die manier zullen de werkgevers in staat zijn de nodige gegevens te leveren tegen de data die in de besluiten worden vastgesteld.

Hoewel de teksten nog voor advies aan de Raad van State moeten worden voorgelegd, kunnen wij zeggen dat de besluitvorming thans is afgerond. Er is een duidelijke allocatie voor het deel van de 2,5 miljard dat bestemd is voor de openbare sector. De werkgevers zullen op de hoogte worden gebracht van de gegevens die zij ons moeten ter beschikking stellen.

Ondertussen liep er een andere discussie over de vraag of de selectieve arbeidsduurvermindering voor de oudere personeelsleden die verzorgings- en verplegingstaken uitvoeren, niet kan worden veralgemeend tot al het oudere personeel. Dat was niet de inhoud van het akkoord dat wij met de non-profitsector hebben gesloten. De regering stelt 2,5 miljard ter beschikking voor selectieve, leeftijdsgebonden arbeidsduurvermindering voor verplegenden en verzorgenden en voor sommige personeelscategorieën die daarmee worden gelijkgesteld. Er is echter niet meer dan 2,5 miljard voorhanden en de partners die een CAO ondertekenen, moeten zeer goed weten dat er niet meer ter beschikking is. Het is hun verantwoordelijkheid die CAO in overeenstemming te brengen met het beschikbare bedrag. Dat moet zeer duidelijk zijn.

Indien de partners een ruimere arbeidsduurvermindering willen, dus ook voor andere personeelscategorieën boven de 45 jaar, en daarvoor geld willen, moeten ze een nieuw

ministres de ce vendredi délibérera sur un arrêté de financement concernant les maisons de repos pour personnes âgées, les MRS, les maisons de soins psychiatriques, les centres de jour, la réadaptation fonctionnelle, les services de la Croix Rouge et les services de soins à domicile. En outre, l'avis du Conseil d'État est sollicité sur l'arrêté ministériel réglant le financement des hôpitaux. Un autre arrêté prévoit de financer les habitations protégées. L'entrée en vigueur au 1er juillet est donc garantie.

Les travailleurs conservent leurs droits en matière de sécurité sociale. Pour ce qui est de la pension et des congés annuels, la réduction du temps de travail doit être considérée comme période assimilée. J'ai enjoint mon administration de faire le nécessaire à cet égard. Quoiqu'il en soit, ceci n'entravera pas l'entrée en vigueur au 1er juillet 2001.

Le tableau que je transmettrai à M. D'Hooghe donne un aperçu des implications budgétaires de la mesure. En 2003, le total général sera de 2.488,91 millions, dont 1.144,49 millions pour le secteur public.

Les arrêtés de financement précités stipulent que les employeurs doivent fournir certaines données pour une date déterminée soit à l'INAMI, soit au ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement. Fin mars 2001, l'INAMI informera les établissements de soins du contenu de l'arrêté fixant le montant des interventions financières qui seront octroyées. Le ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement informera les hôpitaux et les habitations protégées dans le courant du mois d'avril 2001. Les employeurs pourront ainsi transmettre à la date fixée par les arrêtés les renseignements qui leur sont demandés.

Même si les textes doivent encore être soumis à l'avis du Conseil d'État, nous pouvons dire que le processus décisionnel est d'ores et déjà terminé.

Entre-temps, une autre discussion a été entamée afin de déterminer s'il était possible d'accorder la réduction du temps de travail sélective à tous les membres du personnel âgés exerçant des tâches de soins. Cela ne figurait pas dans l'accord que nous avons conclu avec le secteur non marchand. Le gouvernement met 2,5 milliards à disposition pour la diminution du temps de travail sélective des infirmiers, du personnel soignant et de certaines catégories de personnel assimilées. Les partenaires qui signent une CCT doivent savoir qu'il n'y a pas plus de 2,5 milliards. Il leur incombe d'adapter les CCT en fonction des montants disponibles. Cela doit être tout à fait clair.

Si les partenaires sociaux souhaitent étendre la diminution du temps de travail à d'autres catégories de personnel, âgées de plus de 45 ans, ils doivent trouver un nouvel instrument s'ils veulent bénéficier d'un subside. Cet instrument pourrait être trouvé dans un certain assouplissement du projet de Mme Onkelinx visant à subsidier les réductions du temps de travail collectives. L'assouplissement consisterait à permettre à certaines catégories de personnel, à partir d'un certain âge, de bénéficier de cette diminution du temps de travail.

Le gouvernement veut favoriser cette solution et a décidé de demander l'avis du Conseil national du travail à ce sujet. En cas de réponse favorable, nous pourrions l'insérer dans le projet de Mme Onkelinx qui est actuellement soumis à l'avis

instrument zoeken. Dat nieuwe instrument zou kunnen worden gevonden in een versoepeling van een ontwerp van mevrouw Onkelinx om collectieve arbeidsduurvermindering te subsidiëren. De versoepeling zou er dan in bestaan dat die arbeidsduur vermindering mogelijk wordt gemaakt voor bepaalde personeelscategorieën vanaf een bepaalde leeftijd.

De regering wil daarbij helpen en besliste een advies te vragen aan de Nationale Arbeidsraad over de vraag of het mogelijk is de collectieve arbeidsduurvermindering waarop het ontwerp van mevrouw Onkelinx betrekking heeft, als mechanisme te gebruiken ter ondersteuning van arbeidsduurvermindering voor oudere werknemers. Als de NAR daarop positief reageert, kunnen we dat inschrijven in het ontwerp van mevrouw Onkelinx, dat nu voor advies naar de Raad van State is.

Ik sluit niet uit dat de partners in de non-profitsector het hele akkoord willen herbekijken wanneer dat nieuwe instrument ter beschikking komt. Maar het is dan de verantwoordelijkheid van die partners om binnen de beschikbare budgettaire middelen en met de instrumenten die er zijn, een akkoord tot stand te brengen. Ik zal daar zeer streng op toekijken.

Wensen zij bij het huidige schema te blijven, waarbij het alleen om verplegenden, verzorgenden en aan aantal gelijkgestelde categorieën gaat, dan is alles gereed om dat op 1 juli te laten starten, zowel in de privé- als in de openbare sector. Wensen zij dat te herzien en uit te breiden naar andere personeelscategorieën, dan legt de regering vandaag een suggestie op tafel om dat mogelijk te maken via een versoepeling van een ontwerp van mevrouw Onkelinx. Iets anders is volgens mij niet mogelijk.

Mondelinge vraag van de heer Theo Kelchtermans aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over «het Copernicusplan» (nr. 2-543)

De voorzitter. – De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, antwoordt namens de heer Luc Van den Bossche, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen.

De heer Theo Kelchtermans (CVP). – Ik betreur dat de minister van Ambtenarenzaken niet beschikbaar is, maar ik heb er wel begrip voor. Het Copernicusplan komt volop in zijn publieke fase. Ik had enige sympathie voor dit plan omdat het een ommekeer beoogt van de huidige situatie. De gelijkenis met de reeds gerealiseerde modernisering van de Vlaamse overheidsadministratie is groot. Ik vind dat de minister de problematiek destijds bijzonder goed heeft aangepakt. Maar wat dan te denken van de beslissing vorig jaar van de Vlaamse regering om een snelle reorganisatie van het Vlaams overheidsapparaat door te drukken, terwijl de vorige hervorming amper was voltooid.

De vraag ligt dus voor de hand of het Copernicusplan wel de juiste remedie is voor de kwalen die de minister vaststelt. Graag had ik van hem vernomen of hij niet vreest dat het Copernicusplan hetzelfde lot zal ondergaan als de modernisering van de Vlaamse administratie.

De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen. – Mijn collega de heer Van den Bossche heeft

du Conseil d'État.

Je n'exclus pas que les partenaires du secteur non marchand veuillent revoir l'intégralité de l'accord si cet instrument supplémentaire était mis à disposition. Mais alors, il incomberait aux partenaires de réaliser un accord dans le cadre des moyens budgétaires disponibles et des instruments mis à disposition. Je serai très strict à cet égard.

S'ils souhaitent rester dans le schéma actuel, il s'agit uniquement des infirmiers, du personnel soignant et de quelques catégories de personnel assimilées, tout est prêt pour entrer en vigueur dès le 1er juillet, tant dans le secteur privé que public. S'ils souhaitent étendre cette mesure à d'autres catégories de personnel, le gouvernement suggère de l'envisager par la voie d'un assouplissement du projet de Mme Onkelinx. Selon moi, il n'y a pas d'autre possibilité.

Question orale de M. Theo Kelchtermans au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur «le plan Copernic» (n° 2-543)

M. le président. – M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions, répondra au nom de M. Luc Van den Bossche, ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration.

M. Theo Kelchtermans (CVP). – *Le plan Copernic, qui est entré dans sa phase publique, m'inspire quelque sympathie parce qu'il vise à faire bouger les choses. Il présente de grandes similitudes avec le plan de modernisation de l'administration flamande mis en œuvre par le ministre. Mais que penser de la décision prise l'année passée par le gouvernement flamand d'imposer une rapide réorganisation de la fonction publique flamande, alors que la réforme précédente était à peine achevée ? On peut se demander si le plan Copernic est bien le remède adapté aux maux constatés. Le ministre ne craint-il pas que le plan Copernic subisse le même sort que le plan de modernisation de l'administration flamande ?*

M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions. – *Voici les éléments de réponse que mon*

mij gevraagd het volgende antwoord voor te lezen.

Ik zal deze vraag niet beantwoorden omdat ik uit *fair play* geen uitspraken doe omtrent het beleid van collega-ministers. De hervorming van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap is volgens een welbepaald model verlopen, dat aangepast was aan de toenmalige vereisten. Ik heb nooit gesteld dat de hervorming in Vlaanderen na mijn ambtsperiode zou zijn afgerond. Veranderen binnen de overheid is een continu en evolutief proces. De huidige Vlaamse regering legt binnen de veranderingsdynamiek haar eigen accenten, naargelang van de huidige vereisten.

De heer Theo Kelchtermans (CVP). – De vraag was niet zozeer dat de minister een uitspraak zou doen over zijn opvolger in de Vlaamse regering, maar wel of hij geen conclusies trekt uit wat daar is gebeurd voor de federale hervorming die hij voorstelt. Dit antwoord is eigenlijk een vlucht vooruit.

Mondelinge vraag van de heer Jacques Devolder aan de minister van Financiën over «het feit dat slechts twee soorten eurobiljetten uit de geldautomaten zullen kunnen worden opgenomen» (nr. 2-540)

De heer Jacques Devolder (VLD). – Op 1 januari 2002 schakelen we met zijn allen over op de euro. Ook de gewone burger blijkt steeds meer te beseffen dat die historische datum niet meer veraf is. Dit blijkt trouwens ook uit het feit dat mensen zich ongerust maken over het trage verloop van de door de minister van Economische Zaken aangekondigde campagne om gratis rekenmachines uit te delen. Intussen zijn diverse landen in de eurozone al vlijtig bezig met overschakelingsplannen en aanverwante scenario's om de overgang van nationale munt naar euro zo naadloos mogelijk te laten verlopen.

Een niet onbelangrijk element voor het succes van de invoering van de euro is de capaciteit van de geldautomaten. Beter dan in landen als Ierland, Frankrijk en Nederland zullen de geldautomaten in ons land al vanaf 1 januari 2002 uitsluitend euro's verdelen.

Merkwaardig is wel dat uit de Belgische automaten slechts twee coupures zullen kunnen worden geplukt, namelijk die van 20 en 50 euro, terwijl bijvoorbeeld in Nederland, Griekenland en Portugal biljetten van 5, 10, 20 en 50 euro uit de muur zullen kunnen komen. In Luxemburg zal er keuze zijn uit biljetten van 10, 20, 50 en zelfs 100 euro.

Waarom beperkt België zich voor de verspreiding via geldautomaten tot twee coupures? Is dat voldoende om de consument een maximale service te waarborgen?

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – De regering heeft in februari een plan opgesteld voor de definitieve overgang naar de chartale euro. De ATM's van Banksys, die instaan voor de verdeling van biljetten in België, kunnen bij de overgang naar de euro alleen biljetten van 20 en 50 euro verdelen. De verdelers kunnen onmogelijk meer dan twee cassettes inpassen. Daarnaast zal een grote bank via haar eigen ATM-net de vijf euro biljetten verspreiden. Aan de loketten van de bankagenschappen zullen alle coupures worden verdeeld.

Het commissariaat-generaal voor de euro heeft op basis van

collègue, M. Van den Bossche, m'a prié de vous communiquer.

La réforme du ministère de la Communauté flamande a été réalisée selon un plan adapté aux impératifs de l'époque. Je n'ai jamais affirmé que cette réforme serait définitive. Au sein de l'administration, le processus de changement est continu et évolutif. L'actuel gouvernement flamand ajoute ses accents propres à la dynamique de changement, en fonction des exigences du moment.

M. Theo Kelchtermans (CVP). – *Je n'ai pas demandé au ministre de se prononcer au sujet du travail de son successeur au sein du gouvernement flamand mais de me faire part de ses conclusions éventuelles par rapport à la réforme de l'administration fédérale. Cette réponse est une fuite en avant.*

Question orale de M. Jacques Devolder au ministre des Finances sur «le fait que l'on ne pourra retirer que deux sortes de billets de banque en euros des distributeurs automatiques» (n° 2-540)

M. Jacques Devolder (VLD). – *Le 1er janvier 2002, nous passerons tous à l'euro. Le citoyen semble de plus en plus conscient que ce moment historique se rapproche. J'en veux pour preuve l'inquiétude à propos de la lenteur de la campagne de distribution gratuite de calculatrices annoncée par le ministre des Affaires économiques. Divers pays de la zone euro ont déjà mis en œuvre des plans de transition et des scénarios apparentés afin de simplifier le passage à l'euro.*

Les distributeurs automatiques de billets peuvent contribuer efficacement au succès de l'introduction de l'euro. En Belgique, à partir du 1er janvier 2002, les distributeurs délivreront exclusivement des euros. Je tiens cependant à faire remarquer que dans notre pays, seules les coupures de 20 et de 50 euros pourront être ainsi retirées, tandis que dans d'autres pays, les distributeurs fourniront un choix plus vaste de billets.

Pour quelle raison la Belgique limite-t-elle la distribution de billets par les appareils automatiques à ces deux coupures ? Estimez-vous que cela suffira à garantir un service maximum au consommateur ?

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – *En février, le gouvernement a rédigé un plan pour le passage définitif à l'euro en tant que monnaie fiduciaire. En Belgique, pendant la période de transition, les distributeurs de billets de Banksys ne pourront délivrer que des coupures de 20 et de 50 euros. Il est impossible de munir ces appareils de plus de deux cassettes. Parallèlement, une banque importante fournira les cinq coupures de l'euro au moyen de son propre réseau ATM. De plus, toutes les coupures seront disponibles aux guichets des agences bancaires*

Une analyse approfondie effectuée par le commissariat

een grondige analyse en na overleg met de verschillende sectoren vastgesteld dat via deze verdeling voldoende biljetten bij de gezinnen zullen terechtkomen.

Er zijn dus drie verschillende mogelijkheden: biljetten van 20 en 50 euro via de Banksys-automaten, de verschillende coupures in de automaten van een specifieke bank en ook aan de loketten van alle bankagentschappen. Die verdeling moet volstaan.

De heer Jacques Devolder (VLD). – Met de verwijzing naar de banken reikt de minister geen oplossing aan voor de weekends. In veel toeristische centra zullen personen die werken in deze sector, waarin nog veel gebruik wordt gemaakt van baar geld, over veel contanten moeten beschikken om te kunnen wisselen. Dit vergroot de onveiligheid.

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – Ik verwijfs nogmaals naar de grondige studie van het commissariaat-generaal voor de euro waaruit blijkt dat we met de verdeling van de twee belangrijkste coupures via de ATM's vanaf 1 januari 2002 tot een vlotte overgang kunnen komen. Bovendien zijn er ook andere mogelijkheden.

De heer Jacques Devolder (VLD). – Het moet toch mogelijk zijn om op korte termijn naar een ander systeem over te schakelen. Als andere landen die toeristisch interessant zijn er wel in slagen meer dan twee coupures te verdelen, dan moeten wij dat ook kunnen.

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – De heren Van Quickenborne en Destexhe hebben gevraagd dat hun mondelinge vragen aan de heer Daems worden uitgesteld tot een latere datum, wanneer de minister beschikbaar is om ze te beantwoorden. (*Instemming*)

Benoeming van een plaatsvervanger voor een extern lid niet-notaris van de Nederlandstalige Benoemingscommissie voor het notariaat (Stuk 2-676)

Voordracht van kandidaten voor een ambt van Franstalig rechter in het Arbitragehof (Stuk 2-677)

De voorzitter. – Aan de orde is de benoeming van een plaatsvervanger voor een extern lid niet-notaris van de Nederlandstalige benoemingscommissie voor het notariaat.

Tengevolge van het ontslag van mevrouw Vanessa Vens, effectief lid, is haar plaatsvervanger, de heer Dirk Meulemans, effectief lid geworden. De Senaat moet nu dus overgaan tot de benoeming van een nieuw plaatsvervangend lid.

De kandidatenlijst werd rondgedeeld onder het nr. 2-676/1.

Overeenkomstig artikel 38 van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt, moet de Senaat deze plaatsvervanger benoemen met een meerderheid van twee derden van de

général à l'euro a permis de conclure, après concertation avec les différents secteurs, que la solution retenue permettra de distribuer suffisamment de billets pour répondre aux besoins des consommateurs.

M. Jacques Devolder (VLD). *Cette solution qui consiste à s'adresser aux banques n'est pas applicable pendant les week-ends. Le paiement en espèces est encore très répandu dans le secteur du tourisme. Il sera nécessaire de disposer de sommes importantes en argent liquide pour pouvoir rendre la monnaie. Cela augmentera les risques d'insécurité.*

M. Didier Reynders, *ministre des Finances.* – *Je ne puis que vous renvoyer aux conclusions de l'analyse du commissariat général à l'euro, selon lesquelles la distribution de deux coupures par les automates ATM permettra d'assurer la transition. De plus, il existe d'autres possibilités.*

M. Jacques Devolder (VLD). – *Il doit être possible de s'orienter à bref délai vers un autre système. Si tous les autres pays concernés par le tourisme réussissent à distribuer plus de deux coupures, la Belgique doit également en être capable.*

Ordre des travaux

M. le président. – MM. Van Quickenborne et Destexhe ont demandé le report de leurs questions orales à M. Daems à une date ultérieure, lorsque le ministre compétent sera disponible pour répondre. (*Assentiment*)

Nomination d'un suppléant d'un membre externe non-notaire de la Commission néerlandophone de nomination du notariat (Doc. 2-676)

Présentation de candidats à une place de juge d'expression française à la Cour d'arbitrage (Doc. 2-677)

M. le président. – L'ordre du jour appelle la nomination d'un suppléant d'un membre externe non-notaire au sein de la Commission de nomination de langue néerlandaise pour le notariat.

Suite à la démission de Mme Vanessa Vens, membre effectif, son suppléant, M. Dirk Meulemans est devenue membre effectif. Le Sénat doit donc procéder à la nomination d'un nouveau membre suppléant.

La liste des candidats a été distribuée sous le n° 2-676/1.

Conformément à l'article 38 de la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat, le Sénat doit nommer ce suppléant à la majorité des deux tiers des suffrages émis.

uitgebrachte stemmen.

Eveneens aan de orde is de voordracht van kandidaten voor een ambt van Franstalig rechter in het Arbitragehof.

De kandidatenlijst werd rondgedeeld onder het nr. 2-677/1. Hierbij dient evenwel vermeld te worden dat de heer Marcel Cheron intussen zijn kandidatuur heeft ingetrokken.

Deze lijst moet eveneens worden aangenomen met een meerderheid van twee derden der stemmen van de aanwezige leden.

Alle senatoren hebben kennis kunnen nemen van het curriculum vitae van de kandidaten voor beide ambten.

Om de procedure te bespoedigen worden de senatoren verzocht tegelijkertijd hun stem uit te brengen voor de aanwijzing van een plaatsvervanger bij de Benoemingscommissie voor het notariaat en voor de voordracht van een rechter in het Arbitragehof.

Het lot wijst mevrouw Vanlerberghe en de heer Maertens aan om de functie van stemopnemers te vervullen.

De stemming begint met de naam van mevrouw Leduc.

(Tot de geheime stemming wordt overgegaan.)

Wetsontwerp houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (Stuk 2-658)

Algemene bespreking

De voorzitter. – De heer Mahassine verwijst naar zijn schriftelijk verslag.

– De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

(De tekst aangenomen door de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden is dezelfde als de tekst van het wetsontwerp. Zie stuk 2-658/1.)

– De artikelen 1 tot 2 worden zonder opmerking aangenomen.

– Over het wetsontwerp in zijn geheel wordt later gestemd.

Herziening van artikel 184 van de Grondwet (Stuk 2-657)

Bespreking

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Het rapport werd nu op de banken rondgedeeld. Volgens artikel 27 van het Reglement moet het worden voorgelezen. Anders moet de

L'ordre du jour appelle également la présentation de candidats à une place juge d'expression française à la Cour d'arbitrage.

La liste des candidats a été distribuée sous le n° 2-677/1. Il doit toutefois être mentionné que, entre-temps, M. Marcel Cheron a retiré sa candidature.

Cette liste doit également être adoptée à la majorité des deux tiers des suffrages des membres présents.

Tous les sénateurs ont pu prendre connaissance du curriculum vitae des candidats pour les deux fonctions.

Afin d'accélérer la procédure, les sénateurs sont priés d'émettre en même temps leurs votes pour la désignation d'un suppléant au sein de la Commission de nomination pour le notariat et pour la présentation d'un juge à la Cour d'arbitrage.

Le sort désigne Mme Vanlerberghe et M. Maertens pour remplir les fonctions de scrutateurs.

Le vote commence par le nom de Mme Leduc.

(Il est procédé au scrutin.)

Projet de loi portant assentiment à l'accord de coopération du 21 juin 1999 entre l'État fédéral, les Régions flamande, wallonne et de Bruxelles-capitale relatif à la maîtrise de dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses (Doc. 2-658)

Discussion générale

M. le président. – M. Mahassine se réfère à son rapport écrit.

– La discussion générale est close.

Discussion des articles

(Le texte adopté par la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives est identique au texte du projet de loi. Voir document 2-658/1.)

– Les articles 1er à 2 sont adoptés sans observation.

– Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Révision de l'article 184 de la Constitution (Doc. 2-657)

Discussion

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – Le rapport vient d'être distribué. En vertu de l'article 27 du Règlement, il doit en être donné lecture, faute de quoi l'examen de la proposition doit

behandeling van het voortel worden uitgesteld.

De voorzitter. – Artikel 27 punt 4 luidt als volgt: “De verslagen worden vertaald, gedrukt in het Nederlands en het Frans en aan de senatoren rondgedeeld uiterlijk de dag vóór de algemene bespreking. Verzending over de post, per faxpost of per elektronische post geldt als ronddeling. In spoedeisende gevallen kan de Senaat de voorlezing van de verslagen in de plenaire vergadering gelasten.”

Na afloop van haar werkzaamheden heeft de commissie beslist gistermiddag bijeen te komen voor de lezing van het verslag.

Deze werkwijze werd bij eenparigheid goedgekeurd. Gistermiddag werd het verslag voorgelezen, wat enige tijd in beslag heeft genomen.

Vermits het verslag door de commissie werd onderzocht en goedgekeurd, kunnen we het ontwerp nu bespreken.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Mijnheer de voorzitter, het woord “kan” in het laatste lid van artikel 27 heeft natuurlijk niet de betekenis die u eraan geeft. Ik herinner me trouwens dat de VLD dit artikel in de vorige legislatuur meermaals heeft ingeroepen en dat onder meer de heer D’Hooghe een hele middag een verslag heeft voorgelezen.

Met “kan de lezing gelasten” wordt bedoeld dat de behandeling niet hoeft te worden uitgesteld. Artikel 27 bepaalt dat als het verslag niet binnen de voorgeschreven termijn is rondgedeeld het niet kan worden behandeld, wat in spoedeisende gevallen evenwel toch mogelijk is als het verslag wordt voorgelezen.

De voorzitter. – Ik kan uw standpunt begrijpen. Het is juist dat het verslag niet uiterlijk vierentwintig uur voor de bespreking werd rondgedeeld. Het is misschien niet erg redelijk, maar als u er werkelijk op staat, kan het verslag in plenaire vergadering worden voorgelezen. Ik raadpleeg hierover de vergadering.

De heer Frans Lozie (AGALEV), corapporteur. – We hebben geluk dat er voor dit voorstel twee rapporteurs zijn, één van de oppositie en één van de meerderheid. Ik heb het volste vertrouwen dat collega-rapporteur, mevrouw Nyssens, in haar uiteenzetting uitgebreid zal ingaan op de essentiële elementen van de discussie en ook ik engageer me ertoe de kern van de discussie duidelijk te belichten tijdens mijn uiteenzetting, zonder daarom een volledige en vervelende voorlezing van het rapport te moeten geven. Vermits er twee rapporteurs zijn, één van de oppositie en één van de meerderheid, is de degelijkheid van de verslaggeving gegarandeerd.

De heer Joris Van Hautem (VL. BLOK). – Collega Vandenberghe heeft mijns inziens het reglement op een correcte manier geïnterpreteerd. We hebben het vroeger al meegemaakt dat een verslag over de volmachtenwet 24 uur vóór de plenaire vergadering niet bij de senatoren was geraakt, waarna collega D’Hooghe het hele verslag heeft voorgelezen, met inbegrip van de tabellen. Ook nu was het verslag 24 uur vóór de vergadering niet bij de leden. We kunnen het voorstel wel behandelen, op voorwaarde dat het

être reporté.

M. le président. – L’article 27, point 4, est libellé comme suit : « Les rapports sont traduits, imprimés en français et en néerlandais et distribués aux sénateurs au plus tard la veille de la discussion générale. L’envoi par la poste, par télécopie ou par courrier électronique, vaut distribution. En cas d’urgence, le Sénat peut ordonner la lecture des rapports en assemblée. »

A l’issue de ses travaux, la commission a décidé de se réunir hier après-midi pour la lecture du rapport.

Cette manière de travailler fut adoptée à l’unanimité. Hier après-midi, il fut donc donné lecture du rapport, ce qui a pris quelque temps.

Le rapport ayant été examiné et adopté par la commission aussitôt après la lecture, rien ne s’oppose à ce que nous passions à la discussion de ce projet.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Monsieur le président, le mot « peut » qui figure dans le dernier alinéa de l’article 27 n’a évidemment pas la signification que vous lui attribuez. Je me souviens d’ailleurs qu’au cours de la législature précédente, le VLD a invoqué à plusieurs reprises cet article et que M. D’Hooghe a fait lecture d’un rapport pendant une après-midi entière.*

Les termes « peut ordonner la lecture » signifient que la discussion ne doit pas nécessairement être reportée. L’article 27 stipule que si le rapport n’est pas distribué dans le délai prescrit, la discussion ne peut avoir lieu, sauf en cas d’urgence et à condition qu’il soit donné lecture du rapport en assemblée.

M. le président. – Je peux comprendre votre point de vue. Il est vrai que le rapport n’a pas été distribué vingt-quatre heures au préalable. Ce n’est peut-être pas très raisonnable mais si vous tenez vraiment à ce que le rapport soit lu en séance plénière, c’est une hypothèse prévue et prévisible. Je consulte l’assemblée à ce sujet.

M. Frans Lozie (AGALEV), corapporteur. – *Deux rapporteurs ont heureusement été désigné pour cette proposition, l’un appartenant à l’opposition et l’autre à la majorité. Je fais entièrement confiance à ma collègue rapporteuse, Mme Nyssens, pour approfondir au cours de son intervention les points essentiels de la discussion tandis que je m’engage à développer dans mon exposé les questions ayant trait au fond. Il ne me paraît pas pour autant nécessaire de donner lecture du rapport dans son entièreté. Le fait qu’un rapporteur soit membre de l’opposition et l’autre de la majorité garantit la fiabilité du rapport.*

M. Joris Van Hautem (VL. BLOK). – *A mon sens, M. Vandenberghe interprète correctement le règlement. Dans le passé, un rapport relatif à la loi de pouvoirs spéciaux, qui n’avait pas été distribué dans les délais prescrits, a été lu intégralement par M. D’Hooghe. Dans le cas présent, les sénateurs n’étaient pas en possession du rapport 24 heures avant la discussion. Aussi, nous ne pouvons procéder à la discussion de cette proposition qu’à condition qu’il soit donné lecture du rapport.*

verslag wordt voorgelezen.

De voorzitter. – Er zijn twee mogelijkheden. We kunnen het voorstel van de heer Lozie volgen, waarbij de twee rapporteurs – één van de meerderheid en één van de oppositie – uitgebreid verslag uitbrengen aan de vergadering.

De twee rapporteurs kunnen uitgebreid verslag uitbrengen. Dat lijkt me een redelijke oplossing die voor iedereen aanvaardbaar is, vermits, ik herhaal, het verslag gisteren in de commissie werd voorgelezen en goedgekeurd. Als deze formule niet wordt aanvaard, hebt u het reglement aan uw kant en kunnen we het verslag ofwel vandaag voorlezen, ofwel de bespreking tot volgende week uitstellen. Het verslag telt maar 45 pagina's. (*Gelach*)

Wat is de mening van de mevrouw de rapporteur?

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC), corapporteur. – *De heer Lozie en ikzelf hebben het werk verdeeld. De heer Lozie heeft me gevraagd het eerste deel, namelijk 32 pagina's, toe te lichten. Hij neemt het tweede deel, van pagina 32 tot pagina 55, voor zijn rekening.*

Het onderwerp is grondwettelijk gezien bijzonder interessant. Als ik de belangrijkste punten van het verslag wil samenvatten, moet ik deze 32 pagina's voorlezen. Ik ben bereid dat met veel overtuiging te doen.

De voorzitter. – Uw verslag zal dus zeer uitgebreid zijn.

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Het werk werd gedaan in de commissie. Rest nu alleen nog de goedkeuring in plenaire vergadering.*

De Kamer kan haar werk aanvatten, vermits de Senaatscommissie haar onderzoek heeft beëindigd. We zullen dus niet veel tijd verliezen als we de bespreking een week uitstellen, ook al had ik mevrouw Nyssens graag 32 pagina's lang beluisterd.

Ik denk dus dat het redelijker is de bespreking een week uit te stellen en niet tot deze belachelijke opvoering over te gaan.

De voorzitter. – Ik stel vast dat de politiehervorming voortvloeit uit het Octopusakkoord waarbij zowel meerderheid als oppositie betrokken zijn. Ik vraag dus een laatste keer: wil u vandaag stemmen en moet het verslag dus vandaag worden voorgelezen?

De politiehervorming treedt op 1 april in voege....

De heer Philippe Moureaux (PS). – *Er zijn precedents. Het volstaat dat u uw collega van de Kamer ervan overtuigt met de bespreking in de commissie te beginnen. De commissiewerkzaamheden kunnen worden afgerond. Alleen de eindstemming is niet mogelijk. Op die manier kan de verloren tijd gemakkelijk worden ingehaald.*

De Kamerleden kunnen volgende week al met de bespreking in de commissie beginnen. Wij zullen donderdag stemmen en de Kamer een uur later.

Een beetje goed wil volstaat dus.

De voorzitter. – De bespreking van deze Grondwetsherziening wordt dus uitgesteld tot volgende week.

M. le président. – Il y a deux possibilités. Nous pouvons suivre la proposition de M. Lozie, c'est-à-dire charger les deux rapporteurs – un de la majorité et un de l'opposition – de faire un rapport circonstancié devant l'assemblée.

Les deux rapporteurs pourraient présenter un rapport très complet. Cela me paraît une solution raisonnable et acceptable pour tous, dès lors que, je le répète, le rapport a été lu et adopté hier en commission. Bien sûr, si cette formule n'est pas acceptée, le règlement est de votre côté et on pourrait soit lire aujourd'hui le rapport, soit reporter la discussion à la semaine prochaine. Le rapport ne compte que 45 pages. (*Rires*)

Qu'en pense Mme la rapporteuse ?

Mme Clotilde Nyssens (PSC), corapporteur. – Je dois vous avouer que M. Lozie et moi nous sommes réparti le travail. M. Lozie m'a demandé d'exposer la première partie, à savoir 32 pages. Il se charge de présenter la seconde partie, de la page 32 à la page 55.

La matière est extrêmement intéressante d'un point de vue constitutionnel et résumer les points essentiels du rapport revient presque, pour moi, à faire la lecture de ces 32 pages. Je suis donc prête à lire celles-ci avec beaucoup de conviction.

M. le président. – Je comprends donc que votre rapport sera très développé.

M. Philippe Mahoux (PS). – Le travail a été fait en commission. Il ne reste finalement qu'à l'approuver en séance publique.

La Chambre, me semble-t-il, peut entamer son travail puisque l'examen en commission du Sénat est terminé. Je ne pense pas que l'on perdra beaucoup de temps en reportant la discussion d'une semaine, même si j'aurais aimé entendre, tout au long de ces 32 pages, la voix de Mme Nyssens.

Je crois quand même qu'il est plus raisonnable de reporter la discussion que de se prêter à cet exercice ridicule.

M. le président. – Je constate que la police à deux niveaux a été voulue par un accord Octopus qui concerne tant la majorité que l'opposition. Je pose donc une dernière fois la question : souhaitez-vous que l'on vote aujourd'hui et donc, tenez-vous à une lecture extensive du rapport ?

La nouvelle police doit entrer en fonction le 1er avril...

M. Philippe Moureaux (PS). – J'ai connu des précédents en cette matière. Il suffit que vous puissiez convaincre votre collègue de la Chambre de commencer le travail en commission sur cette base là. Tout le travail en commission peut être effectué. Seul le vote final n'est pas possible. Le temps perdu est ainsi facilement récupéré.

Les membres de la Chambre peuvent s'atteler à l'examen en commission la semaine prochaine. Nous voterons jeudi prochain et les députés pourront voter une heure après.

Il suffit d'un peu de bonne volonté pour faire plaisir à ces messieurs dames.

M. le président. – Nous reportons donc la discussion de cette révision de la Constitution à la semaine prochaine.

(Instemming)

Voordracht van kandidaten voor een ambt van Franstalig rechter in het Arbitragehof (Stuk 2-677)

Uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de eerste kandidaat

De voorzitter. – Hier volgt de uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de eerste kandidaat voor het ambt van rechter in het Arbitragehof:

Aantal stemmenden: 48.

Blanco of ongeldige stembriefjes: 0.

Geldige stemmen: 48.

Tweederde meerderheid: 32.

De heer Snappe behaalt 35 stemmen.

De heer Nothomb behaalt 13 stemmen.

Bijgevolg wordt de heer Snappe, die de tweederde meerderheid der stemmen bekomen heeft, tot eerste kandidaat uitgeroepen.

Aangezien de beide kandidaten twee derde van de uitgebrachte stemmen moeten behalen, stel ik voor nu over te gaan tot de geheime stemming over de voordracht van de tweede kandidaat.

Ik vestig er uw aandacht op dat u niet meer geldig kan stemmen voor de heer Snappe.

(Tot de geheime stemming wordt overgegaan.)

Benoeming van een plaatsvervanger voor een extern lid niet-notaris van de Nederlandstalige benoemingscommissie voor het notariaat (Stuk 2-676)

Uitslag van de geheime stemming

De voorzitter. – Hier volgt de uitslag van de geheime stemming over de benoeming van een plaatsvervanger voor een extern lid niet-notaris van de Nederlandstalige benoemingscommissie voor het notariaat:

Aantal stemmenden: 48.

Blanco of ongeldige stembriefjes: 8.

Geldige stemmen: 40.

Tweederde meerderheid: 27.

De heer Buyse behaalt 26 stemmen.

De heer Van Oostveldt behaalt 11 stemmen.

De heer Billiet behaalt 2 stemmen.

Mevrouw De Clercq behaalt 1 stem.

Daar geen enkele kandidaat twee derde van de uitgebrachte stemmen heeft behaald, wordt overgegaan tot een herstemming tussen de heren Buyse en Van Oostveldt, kandidaten die het grootste aantal stemmen hebben behaald.

(Assentiment)

Présentation de candidats à une place de juge d'expression française à la Cour d'arbitrage (Doc. 2-677)

Résultat du scrutin pour la présentation du premier candidat

M. le président. – Voici le résultat du scrutin pour la présentation du premier candidat à la place de juge à la Cour d'Arbitrage :

Nombre de votants : 48.

Bulletins blancs ou nuls : 0.

Votes valables : 48.

Majorité des deux tiers : 32.

M. Snappe obtient 35 suffrages.

M. Nothomb obtient 13 suffrages.

En conséquence, M. Snappe, ayant obtenu la majorité des deux tiers des suffrages, est proclamé premier candidat.

Étant donné que les deux candidats doivent obtenir une majorité des deux tiers des suffrages, je propose de procéder au scrutin secret pour la présentation du deuxième candidat.

J'attire votre attention sur le fait que vous ne pouvez plus voter valablement pour M. Snappe.

(Il est procédé au scrutin.)

Nomination d'un suppléant d'un membre externe non-notaire de la Commission néerlandophone de nomination du notariat (Doc. 2-676)

Résultat du scrutin

M. le président. – Voici le résultat du scrutin pour la nomination d'un suppléant d'un membre externe non-notaire au sein de la Commission de nomination de langue néerlandaise pour le notariat :

Nombre de votants : 48.

Bulletins blancs ou nuls : 8.

Votes valables : 40.

Majorité des deux tiers : 27.

M. Buyse obtient 26 suffrages.

M. Van Oostveldt obtient 11 suffrages.

M. Billiet obtient 2 suffrages.

Mme De Clercq obtient 1 suffrage.

Comme aucun candidat n'a obtenu les deux tiers des suffrages émis, il va être procédé à un scrutin de ballottage entre MM. Buyse et Van Oostveldt, candidats ayant obtenu le plus grand nombre de suffrages.

(Tot de geheime stemming wordt overgegaan.)

Stemmingen

(De naamlijsten worden in de bijlage opgenomen.)

Wetsontwerp houdende diverse maatregelen inzake ambtenarenzaken (Stuk 2-650) (Evocatieprocedure)

De voorzitter. – We stemmen eerst over het amendement nr. 1 van de heer Barbeaux en mevrouw De Schamphelaere.

De heer Michel Barbeaux (PSC). – Met deze amendementen willen we ervoor zorgen dat de toekomstige managers op de hoogte zijn van de vereisten van het overheidsapparaat en vermijden dat er verwarring ontstaat tussen de privé- en de publieke belangen, vooral als deze managers ontlast worden van hun opdracht. Deze twee amendementen werden door verschillende leden van de meerderheid ingediend. Ik hoop dat ze niet tegen hun eigen amendementen zullen stemmen.

Stemming nr. 1

Aanwezig: 55
Voor: 19
Tegen: 36
Onthoudingen: 0

– **Het amendement is niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen nu over het amendement nr. 8 van de heer Barbeaux en mevrouw De Schamphelaere.

Stemming nr. 2

Aanwezig: 54
Voor: 18
Tegen: 36
Onthoudingen: 0

– **Het amendement is niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen nu over het amendement nr. 9 van de heer Barbeaux en mevrouw De Schamphelaere.

Stemming nr. 3

Aanwezig: 55
Voor: 19
Tegen: 36
Onthoudingen: 0

– **Het amendement is niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen nu over het amendement nr. 7 van de heer Barbeaux en mevrouw De Schamphelaere.

Stemming nr. 4

Aanwezig: 56
Voor: 20
Tegen: 36
Onthoudingen: 0

– **Het amendement is niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen nu over het wetsontwerp in zijn geheel.

(Il est procédé au scrutin.)

Votes

(Les listes nominatives figurent en annexe.)

Projet de loi portant diverses mesures en matière de fonction publique (Doc. 2-650) (Procédure d'évocation)

M. le président. – Nous votons d'abord sur l'amendement de M. Barbeaux et Mme De Schamphelaere.

M. Michel Barbeaux (PSC). – Je voudrais rappeler que ces amendements visent à prévoir des balises garantissant que les futurs managers seront bien au courant des impératifs de la fonction publique et à éviter la confusion entre les intérêts privés et publics, particulièrement lorsque ces managers sortiront de charge. Ces deux amendements avaient été déposés par plusieurs membres de la majorité. J'ose espérer que ces mêmes membres ne voteront pas contre leurs propres amendements.

Vote n° 1

Présents : 55
Pour : 19
Contre : 36
Abstentions : 0

– **L'amendement n'est pas adopté.**

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 8 de M. Barbeaux et Mme De Schamphelaere.

Vote n° 2

Présents : 54
Pour : 18
Contre : 36
Abstentions : 0

– **L'amendement n'est pas adopté.**

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 9 de M. Barbeaux et Mme De Schamphelaere.

Vote n° 3

Présents : 55
Pour : 19
Contre : 36
Abstentions : 0

– **L'amendement n'est pas adopté.**

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 7 de M. Barbeaux et Mme De Schamphelaere.

Vote n° 4

Présents : 56
Pour : 20
Contre : 36
Abstentions : 0

– **L'amendement n'est pas adopté.**

M. le président. – Nous votons à présent sur l'ensemble du projet de loi.

Stemming nr. 5

Aanwezig: 56
 Voor: 36
 Tegen: 18
 Onthoudingen: 2

- **Het wetsontwerp is ongewijzigd aangenomen. Bijgevolg wordt de Senaat geacht te hebben beslist het niet te amenderen.**
- **Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het oog op de bekrachtiging door de Koning.**

Wetsontwerp houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (Stuk 2-658)

Stemming nr. 6

Aanwezig: 56
 Voor: 56
 Tegen: 0
 Onthoudingen: 0

- **Het wetsontwerp is aangenomen.**
- **Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.**

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Het Bureau stelt voor volgende week deze agenda voor:

Donderdag 22 maart 2001 om 15 uur

Inoverwegingneming van voorstellen.

Mondelinge vragen.

Evocatieprocedure

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 74 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten; Stuk 2-663/1 tot 3.

Wetsvoorstel tot aanvulling van artikel 317 van de nieuwe gemeentewet (van mevrouw Anne-Marie Lizin); Stuk 2-25/1 tot 7.

Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de gerechtelijke kantons; Stuk 2-604/1 tot 4. (*Pro memorie*)

Herziening van artikel 184 van de Grondwet; Stuk 2-657/1 tot 5.

Evaluatie van het preventie- en veiligheidsbeleid van de regering; Stuk 2-669/1.

Vanaf 17 uur:

Naamstemmingen over de afgehandelde agendapunten in hun geheel.

Naamstemmingen over de afgehandelde grondwetsbepaling

Vote n° 5

Présents : 56
 Pour : 36
 Contre : 18
 Abstentions : 2

- **Le projet de loi est adopté sans modification. Par conséquent, le Sénat est censé avoir décidé de ne pas l'amender.**
- **Il sera transmis à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.**

Projet de loi portant assentiment à l'accord de coopération du 21 juin 1999 entre l'État fédéral, les Régions flamande, wallonne et de Bruxelles-capitale relatif à la maîtrise de dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses (Doc. 2-658)

Vote n° 6

Présents : 56
 Pour : 56
 Contre : 0
 Abstentions : 0

- **Le projet de loi est adopté.**
- **Il sera transmis à la Chambre des représentants.**

Ordre des travaux

M. le président. – Le Bureau propose l'ordre du jour suivant pour la semaine prochaine :

Jeudi 22 mars 2001 à 15 heures

Prise en considération de propositions.

Questions orales.

Procédure d'évocation

Projet de loi modifiant l'article 74 de la loi du 13 mai 1999 portant le statut disciplinaire des membres du personnel des services de police ; Doc. 2-663/1 à 3.

Proposition de loi complétant l'article 317 de la nouvelle loi communale (de Mme Anne-Marie Lizin) ; Doc. 2-25/1 à 7.

Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives aux cantons judiciaires ; Doc. 2-604/1 à 4. (*Pour mémoire*)

Révision de l'article 184 de la Constitution ; Doc. 2-657/1 à 5.

Evaluation de la politique de prévention et de sécurité du gouvernement ; Doc. 2-669/1.

À partir de 17 heures :

Votes nominatifs sur l'ensemble des points à l'ordre du jour dont la discussion est terminée.

Votes nominatifs sur la disposition constitutionnelle dont la discussion est terminée (*Vote à la majorité prévue par l'article 195, dernier alinéa, de la Constitution*).

(Stemming met de meerderheid bepaald in artikel 195, laatste lid, van de Grondwet).

Vragen om uitleg:

- van mevrouw Clotilde Nyssens aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over “de maatregelen voor de tewerkstelling van thuiswerkende ouders die om herinschakeling hebben verzocht” (nr. 2-403);
- van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over “de bescherming van vertrouwelijke gegevens over Amerikaanse firma’s op 1 juli 2001” (nr. 2-402);
- van de heer Georges Dallemagne aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over “het standpunt van België en van de Europese Unie over het regime in Birma” (nr. 2-408);
- van mevrouw Sabine de Bethune aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over “de naleving van het koninklijk besluit van 27 december 1993 met betrekking tot de reclame voor zuigelingenvoeding en het uitdelen van gratis stalen” (nr. 2-368);
- van de heer Johan Malcorps aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over “het verder onderzoek naar de gevolgen van de dioxinecrisis voor de volksgezondheid” (nr. 2-384);
- van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de minister van Binnenlandse Zaken over “de financiering van de hervorming van de hulpdiensten” (nr. 2-404);
- van de heer René Thissen aan de minister van Binnenlandse Zaken over “de deelname van het Rode Kruis aan de werkgroepen over de hervorming van de diensten van de civiele veiligheid” (nr. 2-409);
- van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over “de deelname van de federale overheid aan het internationaal jaar van de vrijwilliger” (nr. 2-405);
- van de heer Frans Lozie aan de minister van Landbouw en Middenstand over “de aanpak van de mond- en klauwzeercrisis” (nr. 2-399);
- van de heer Michiel Maertens aan de minister van Landbouw en Middenstand over “de preventiemaatregelen rond mond- en klauwzeer” (nr. 2-400);
- van de heer Philippe Mahoux aan de minister van Landbouw en Middenstand over “het mond- en klauwzeer” (nr. 2-410);
- van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Justitie over “het opsluiten van minderjarigen en het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind” (nr. 2-401);
- van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Justitie over “de herziening van de veroordeling uitgesproken tegen Leo Vindevogel” (nr. 2-406);
- van mevrouw Sabine de Bethune aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over “het proces van farmaceutische bedrijven tegen Zuid-Afrika inzake

Demandes d’explications :

- de Mme Clotilde Nyssens au vice-premier ministre et ministre de l’Emploi sur « les mesures prises en faveur de l’emploi des parents au foyer en demande de réinsertion professionnelle » (n° 2-403) ;
- de Mme Anne-Marie Lizin au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « la protection des données privées à l’égard de firmes américaines, au 1er juillet 2001 » (n° 2-402) ;
- de M. Georges Dallemagne au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « la position de la Belgique et de l’Union européenne par rapport au régime birman » (n° 2-408) ;
- de Mme Sabine de Bethune au ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l’Environnement sur « le respect de l’arrêté royal du 27 décembre 1993 concernant la publicité relative aux aliments pour nourrissons et la distribution d’échantillons gratuits » (n° 2-368) ;
- de M. Johan Malcorps au ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l’Environnement sur « la poursuite de l’étude des conséquences de la crise de la dioxine sur la santé publique » (n° 2-384) ;
- de Mme Anne-Marie Lizin au ministre de l’Intérieur sur « le financement de la réforme des services de secours » (n° 2-404) ;
- de M. René Thissen au ministre de l’Intérieur sur « la participation de la Croix Rouge aux groupes de travail sur la réforme de la sécurité civile » (n° 2-409) ;
- de Mme Clotilde Nyssens au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur « la participation des autorités fédérales à l’année internationale du volontariat » (n° 2-405) ;
- de M. Frans Lozie au ministre de l’Agriculture et des Classes moyennes sur « la lutte contre la crise de la fièvre aphteuse » (n° 2-399) ;
- de M. Michiel Maertens au ministre de l’Agriculture et des Classes moyennes sur « les mesures de prévention en matière de la fièvre aphteuse » (n° 2-400) ;
- de M. Philippe Mahoux au ministre de l’Agriculture et des Classes moyennes sur « la maladie de la fièvre aphteuse » (n° 2-410) ;
- de Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Justice sur « l’incarcération de mineurs d’âge et la Convention internationale relative aux droits de l’enfant » (n° 2-401) ;
- de M. Hugo Vandenberghe au ministre de la Justice sur « la révision de la condamnation prononcée contre Leo Vindevogel » (n° 2-406) ;
- de Mme Sabine de Bethune au secrétaire d’État à la Coopération au développement sur « le procès ouvert par les entreprises pharmaceutiques contre l’Afrique du Sud à propos des médicaments antisida à bon marché » (n° 2-407).

betaalbare AIDS-geneesmiddelen" (nr. 2-407).

– **De Senaat is het eens met deze regeling van de werkzaamheden.**

Stemmingen

Moties ingediend tot besluit van de vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de eerste minister over «het nieuwe communautair akkoord tussen het Vlaams parlementslid Karel De Gucht en Kamerlid Geert Bourgeois en het negatief advies van de Raad van State over het ontwerp van bijzondere wet» (nr. 2-381), gesteld in plenaire vergadering op 8 maart 2001

De voorzitter. – We stemmen over de gewone motie die voorrang heeft.

Stemming nr. 7

Aanwezig: 57

Voor: 37

Tegen: 14

Onthoudingen: 6

– **De gewone motie is aangenomen.**

De heer René Thissen (PSC). – *Onze fractie heeft zich onthouden omdat wij de regeringsvoorstellen onaantvaardbaar achten. We kunnen evenmin instemmen met de door de CVP ingediende motie, die alleen oog heeft voor de Vlaamse belangen, terwijl wij nog andere belangen verdedigen. (Protest van verschillende leden.)*

Voordracht van kandidaten voor een ambt van Franstalig rechter in het Arbitragehof (Stuk 2-677)

Uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de tweede kandidaat

De voorzitter. – Hier volgt de uitslag de stemming over de voordracht van de tweede kandidaat voor het ambt van rechter in het Arbitragehof:

Aantal stemmenden: 51.

Blanco of ongeldige stembriefjes: 18.

Geldige stemmen: 33.

Tweederde meerderheid: 34.

De heer Nothomb behaalt 33 stemmen.

Daar de tweede kandidaat de tweederde meerderheid der stemmen niet heeft bekomen, stel ik voor een nieuwe geheime stemming te houden tijdens een volgende vergadering. (*Instemming*)

– **Le Sénat est d'accord sur cet ordre des travaux.**

Votes

Motions déposées en conclusion de la demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe au premier ministre sur «le nouvel accord communautaire entre Karel De Gucht, membre du Parlement flamand, et Geert Bourgeois, membre de la Chambre des représentants, et l'avis négatif du Conseil d'État sur le projet de loi spéciale» (n° 2-381), développée en séance plénière, le 8 mars 2001

M. le président. – Nous votons sur la motion pure et simple qui a la priorité.

Vote n° 7

Présents : 57

Pour : 37

Contre : 14

Abstentions : 6

– **La motion pure et simple est adoptée.**

M. René Thissen (PSC). – Notre groupe s'est abstenu parce qu'il ne peut accepter les propositions telles que formulées par le gouvernement. La motion proposée par le CVP ne peut pas davantage nous agréer parce qu'elle porte uniquement sur la protection des intérêts flamands, alors que nous défendons également d'autres intérêts. (*Protestations sur divers bancs.*)

Présentation de candidats à une place de juge d'expression française à la Cour d'arbitrage (Doc. 2-677)

Résultat du scrutin pour la présentation du deuxième candidat

M. le président. – Voici le résultat du scrutin pour la présentation du deuxième candidat à la place de juge à la Cour d'Arbitrage :

Nombre de votants : 51.

Bulletins blancs ou nuls : 18.

Votes valables : 33.

Majorité des deux tiers : 34.

M. Nothomb obtient 33 suffrages.

Étant donné que le deuxième candidat n'a pas obtenu la majorité des deux tiers des suffrages, je propose de procéder à un nouveau scrutin secret lors d'une prochaine séance. (*Assentiment*)

Benoeming van een plaatsvervanger voor een extern lid niet-notaris van de Nederlandstalige benoemingscommissie voor het notariaat (Stuk 2-676)

Uitslag van de herstemming

De voorzitter. – Hier volgt de uitslag van de herstemming over de benoeming van een plaatsvervanger voor een extern lid niet-notaris van de Nederlandstalige benoemingscommissie voor het notariaat

Aantal stemmenden: 51.

Blanco of ongeldige stembriefjes: 5.

Geldige stemmen: 46.

Tweederde meerderheid: 31.

De heer Buyse behaalt 28 stemmen.

De heer Van Oostveldt behaalt 18 stemmen.

Daar geen van beide kandidaten een tweederde meerderheid der stemmen heeft bekomen, stel ik voor een nieuwe geheime stemming te houden tijdens een volgende vergadering. (*Instemming*)

Vraag om uitleg van de heer René Thissen aan de eerste minister en aan de minister van Financiën over «de verklaringen van de eerste minister over de hervorming van de vennootschapsbelasting» (nr. 2-391)

De heer René Thissen (PSC). – *Het regeerakkoord voorziet in een verlaging van de nominale tarieven voor de vennootschapsbelasting teneinde het fiscaal statuut van de KMO's, en vooral van de kleinste bedrijven, te bevoordelen door de investeringen met eigen middelen te stimuleren.*

De Hoge Raad voor Financiën kreeg de opdracht een voorstel voor een hervorming van de vennootschapsbelasting uit te werken die budgettaire neutraal is. Nog voor de Hoge Raad zijn verslag uitbracht, heeft de eerste minister tijdens een officieel bezoek aan Japan verklaard dat de nominale tarieven zouden worden teruggebracht tot 30% voor alle bedrijven en tot 15% voor KMO's die zich bezighouden met nieuwe technologieën, onderzoek en internet.

Een tariefverlaging van 40,1% naar 30% zou de begroting volgens de pers 78 miljard frank kosten. Teneinde het begrotingsneutraliteit te bewaren, zoals gevraagd in het akkoord van de ministers van Financiën van de eurozone, stelt de regering voor de belastbare basis te vergroten door een aantal fiscale aftrekposten af te schaffen. De fiscale aftrekposten moeten idealiter met de economische realiteit overeenstemmen. Is dit nu niet het geval en schaaft de minister zich achter het principe van essentiële billijkheid voor de KMO's?

Welke fiscale aftrekposten zullen worden afgeschaft en voor welke bedragen?

Is het niet voorbarig nominale tarieven van 30% en 15% aan te kondigen zolang de Hoge Raad voor Financiën nog geen

Nomination d'un suppléant d'un membre externe non-notaire de la Commission néerlandophone de nomination du notariat (Doc. 2-676)

Résultat du scrutin de ballottage

M. le président. – Voici le résultat du ballottage pour la nomination d'un suppléant d'un membre externe non-notaire au sein de la Commission de nomination de langue néerlandaise pour le notariat :

Nombre de votants : 51.

Bulletins blancs ou nuls : 5.

Votes valables : 46.

Majorité des deux tiers : 31.

M. Buyse obtient 28 suffrages.

M. Van Oostveldt obtient 18 suffrages.

Étant donné qu'aucun des deux candidats n'a obtenu la majorité des deux tiers des suffrages, je propose de procéder à un nouveau scrutin secret lors d'une prochaine séance. (*Assentiment*)

Demande d'explications de M. René Thissen au premier ministre et au ministre des Finances sur «les déclarations du premier ministre sur la réforme de l'impôt des sociétés» (n° 2-391)

M. René Thissen (PSC). – En matière d'impôts sur les sociétés, l'accord de gouvernement prévoyait une diminution des tarifs nominaux et ce dans le but de favoriser le statut fiscal des PME et, en particulier, des plus petites entreprises en stimulant l'investissement sur fonds propres.

Mission avait été confiée au Conseil supérieur des Finances d'élaborer une proposition de réforme de l'impôt des sociétés visant à respecter la neutralité budgétaire. En visite officielle au Japon, le Premier Ministre s'est largement exprimé, avant que le Conseil supérieur des Finances (CSF) n'ait rendu son rapport, sur la réforme de l'impôt des sociétés, en déclarant que les taux nominaux seraient ramenés à 30% pour toutes les entreprises et à 15% pour les PME actives dans les nouvelles technologies, la recherche et Internet.

Dans l'hypothèse d'un taux ramené de 40,1% et 17% à 30%, le coût budgétaire ex ante, à comportements inchangés, s'élèverait, selon la presse, à 78 milliards de francs. Dès lors et afin de respecter la neutralité budgétaire d'ailleurs recommandée par l'accord des ministres des Finances de la zone Euro, le gouvernement propose d'élargir la base imposable par la suppression d'un certain nombre de déductions fiscales. Les déductions fiscales doivent idéalement correspondre à la réalité économique : estimez-vous que tel n'est pas le cas et vous conformerez-vous à ce principe d'équité essentiel pour les PME ?

Pourriez-vous m'indiquer quelles déductions fiscales seront supprimées et pour quels montants ?

standpunt heeft ingenomen over hoe de belastbare basis kan worden verbreed en wat de marges zijn?

Hoe zullen de KMO's worden gestimuleerd met eigen middelen te investeren?

De eerste minister stelt een algemeen tarief van 30% en een verminderd tarief van 15% voor sommige gevallen in het vooruitzicht. Op basis van welke criteria is een dergelijke objectieve, gedifferentieerde fiscale behandeling mogelijk zonder te raken aan de gelijkheid van de belastingplichtigen tegenover de belasting?

Wat is binnen het kader van de belastinghervorming het standpunt van de minister met betrekking tot het stelstel van aftrekposten voor de definitief belaste inkomsten, de belastingvrijstelling van meerwaarden op aandelen en preferentiële fiscale stelsels?

Gaat hij het stelstel van de coördinatiecentra aanpassen?

De KMO's, die een essentiële factor in de economische ontwikkeling zijn, dreigen in twee opzichten het slachtoffer te worden van een hervorming die de activiteit nochtans zou kunnen stimuleren. Ten eerste worden bepaalde bestaande fiscale aftrekposten afgeschaft teneinde de verlaging van de tarieven voor grote bedrijven te financieren. Ten tweede worden criteria ingevoerd om in aanmerking te komen voor een tarief van 15% waardoor KMO's in traditionele sectoren worden benadeeld tegenover KMO's in de sector van de nieuwe informatietechnologieën. Onderzoek en ontwikkeling zijn niet in hoofdzaak bepalend voor de rendabiliteit en staan vaak tegenover buitenlandse concurrenten die gunstige fiscale voorwaarden genieten.

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – *Na de berichtgeving in de pers verbaast de bezorgdheid over de hervorming van de vennootschapsbelasting mij niet.*

Het regeerakkoord voorziet in een verlaging van de nominale tarieven van de vennootschapsbelasting in het kader van een budgettair neutrale hervorming. Het doel is duidelijk: de aanslagvoeten verlagen tot een niveau dat overeenstemt met het Europese gemiddelde. Dat ligt voor 2000 net onder 33%, maar zal in de komende jaren nog dalen. Hierbij moeten sommige bepalingen inzake aftrekbaarheid, vrijstelling of andere mechanismen worden aangepast om de budgettaire kosten van de operatie te compenseren.

Het regeerakkoord is zeer duidelijk: alle fiscale en sociale lasten op arbeid moeten worden verminderd. Dit betekent dat voor de particulieren de prioriteit werd gegeven aan een hervorming van de personenbelasting. Die is niet neutraal en zal een aanzienlijke vermindering van de lasten voor de natuurlijke personen met zich meebrengen. Voor de bedrijven gaat het om een vermindering van de sociale lasten die rechtstreeks op de factor arbeid wegen. De vennootschapsbelasting weegt niet alleen op de arbeidsintensieve maar ook op vele andere ondernemingen. Er werden reeds inspanningen gedaan om de lasten op arbeid te verlichten.

Ik heb de Hoge Raad voor Financiën gevraagd een verslag op

N'est-il pas prématuré d'annoncer des taux nominaux de 30% et de 15% dès lors que le Conseil supérieur des Finances n'a toujours pas rendu son avis sur les modalités d'élargissement de la base imposable et donc sur les marges de manœuvre réellement disponibles ?

Comment envisagez-vous concrètement de stimuler l'investissement sur fonds propres dans les PME ?

Le Premier Ministre envisage un taux général de 30% et un taux réduit de 15% dans certains cas. Quels seront les critères qui permettront d'objectiver un traitement fiscal différencié et d'appliquer les taux de 15% ou de 30% sans porter atteinte à l'égalité des contribuables devant l'impôt ?

Comment envisagez-vous, dans le cadre de la réforme, le régime des déductions pour les revenus définitivement taxés – RDT –, l'immunisation des plus-values sur actions ainsi que les régimes fiscaux préférentiels ?

Envisagez-vous de modifier le régime particulier des centres de coordination ?

Les PME, facteurs essentiels de développement économique, risquent d'être victimes d'une réforme qui devrait pourtant encourager l'activité. Elles pourraient l'être à double titre : d'abord, par la suppression de certaines déductions fiscales dont elles bénéficient aujourd'hui, suppression qui permettrait de financer la réduction de taux pour les grandes entreprises – je ne dois pas vous rappeler que les PME bénéficient déjà du taux de 30% pour le premier million de bénéficiaires – et, d'autre part, par les critères de sélectivité introduits pour obtenir le bénéfice du taux de 15% qui risque de léser les PME traditionnelles dans le secteur des nouvelles technologies de l'information. La recherche et le développement ne sont pas les principaux déterminants de la rentabilité et se trouvent aussi confrontés à des concurrents étrangers bénéficiaires de conditions fiscales avantageuses.

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – *Je comprends les préoccupations qui naissent ces dernières heures à propos de la réforme de l'impôt des sociétés, étant donné certaines informations véhiculées par la presse.*

J'en viens à des points très concrets. L'accord de gouvernement prévoit, en matière d'impôts des sociétés, une diminution du taux nominal, dans le cadre d'une réforme neutre sur le plan budgétaire. L'objectif est évident : il s'agit de ramener le taux d'imposition à un niveau comparable à la moyenne européenne qui se situe légèrement au-dessus de 33% pour 2000 mais qui va encore baisser dans les années à venir, moyennant modification de certaines dispositions en matière de déductibilité, d'exemption ou d'autres mécanismes pour compenser le coût budgétaire d'une telle opération. C'est l'accord de gouvernement tel qu'annoncé.

Par ailleurs, cet accord repose sur une orientation très claire : la volonté de diminuer avant tout les charges fiscales et sociales qui pèsent sur le travail. Cela signifie que la priorité a été donnée, en ce qui concerne les particuliers d'une part, à une réforme de l'impôt des personnes physiques qui, elle, n'est pas neutre et entraînera une diminution sensible des charges pesant sur les personnes physiques et, en ce qui concerne les entreprises d'autre part, à une diminution des cotisations sociales. En effet, ce sont ces cotisations sociales qui pèsent directement sur le facteur travail. L'impôt des

te stellen waarin de verschillende opties worden omschreven die niet alleen moeten leiden tot een verlaging van de nominale tarieven van de vennootschapsbelasting, maar ook tot voorstellen voor compensaties om eventuele budgettaire kosten op te vangen en de neutraliteit te respecteren.

Aangezien ik nog niet over een officieel verslag van de Hoge Raad beschik, onthoud ik mij van commentaar op de recente persberichten. Zodra ik het verslag heb, zal ik reageren en de gevolgde procedure toelichten. Ik heb reeds meermaals gezegd dat op Europees niveau over de coördinatiecentra wordt gedebatteerd. De bestaande centra zullen tot einde 2005 en misschien zelfs tot het einde van het decennium blijven bestaan, als Europa dit toestaat.

Ik ben helemaal niet voornemens de fiscale voordelen voor kleine en middelgrote ondernemingen terug te schroeven. Integendeel, het regeerakkoord voorziet zelfs in een afwijking van het principe van de budgettaire neutraliteit. Er is zelfs sprake van een vrijstelling van vennootschapsbelasting voor het deel van de inkomsten dat voor investeringen is bestemd. Deze aanpak kan worden versterkt. In de tekst staat: "Het fiscaal statuut van de KMO's en voornamelijk dat van de kleinste ondernemingen moeten worden opgewaardeerd om de investeringen met eigen middelen te stimuleren". Een deel van de hervorming van de vennootschapsbelasting zal in ieder geval voor de KMO's zelf dus niet budgettair neutraal zijn. De fiscaliteit zal dus afnemen.

Persoonlijk meen ik ook dat een budgettaire inspanning kan worden gedaan om de crisisbijdrage, net als voor de natuurlijke personen, ook voor de vennootschappen af te schaffen. Dit zou ons brengen op een aanslagvoet van 39%.

Zodra ik over het verslag van de Hoge Raad voor Financiën beschik, zal ik in overleg met alle betrokken sectoren procedurevoorstellen doen. We zullen zien hoe de verschillende actoren, zoals de sociale partners, maar ook anderen, zullen reageren. Na dit overleg zal ik de regering voorstellen voorleggen waarna de hervorming de gewone parlementaire weg kan volgen. Dit lijkt me zeer redelijk. Ondanks de opschudding die sommige persberichten kunnen veroorzaken, hou ik het hierbij.

De heer René Thissen (PSC). – *De minister is zorniet*

sociétés ne pèse pas de manière exclusive sur les entreprises à haute densité de main-d'œuvre, il peut également porter sur toute une série d'autres catégories d'entreprises. Des efforts ont déjà été entrepris pour diminuer ces charges sur le travail.

Pour l'impôt des sociétés, j'ai donc demandé à la section fiscalité du Conseil supérieur des finances de me présenter un rapport permettant de définir les pistes qui pourraient nous conduire non seulement à réduire le taux nominal, ce qui revient à faire un choix entre des chiffres de 0 à 40 pour savoir exactement où l'on veut se situer, mais aussi à faire des propositions concernant les compensations permettant éventuellement d'éviter un coût budgétaire et de respecter la neutralité.

Ne disposant encore d'aucun rapport officiel du Conseil supérieur des finances, je ne ferai aucun commentaire à propos des éléments qui figuraient hier et ce matin dans la presse. Lorsqu'un rapport me sera officiellement remis, je donnerai ma réaction et j'expliquerai la procédure que nous suivrons. J'ai déjà confirmé plusieurs fois au parlement qu'en ce qui concerne les centres de coordination, un débat a lieu à l'échelon européen. Ce débat nous conduit à maintenir les centres de coordination existant actuellement jusqu'à la fin 2005, voire au-delà si le débat européen nous le permet c'est-à-dire peut-être jusqu'à la fin de la décennie.

En ce qui concerne les PME, il n'y a aucune intention de procéder à une diminution des avantages fiscaux octroyés aux petites et moyennes entreprises. Au contraire, l'accord de gouvernement prévoit même dans ce cas une dérogation au principe de neutralité budgétaire. L'accord de gouvernement précise que l'on pourrait même aller vers une exemption de l'impôt des sociétés en ce qui concerne la partie des bénéfices mis en réserve pour investissement. On pourrait donc renforcer cette démarche. Le texte dit même : « Le statut fiscal des PME et en particulier des plus petites entreprises doit être revalorisé pour stimuler l'investissement sur fonds propres. » Il y a donc une part de la réforme de l'impôt des sociétés qui se fera bien entendu sans neutralité budgétaire, en tout cas pour les PME elles-mêmes. Il y aura donc une réduction de la fiscalité dans ce contexte.

J'ai ajouté à titre personnel que l'on pourrait peut-être également faire un effort budgétaire en ce qui concerne l'impôt de crise qui est supprimé pour les personnes physiques et qui pourrait l'être également progressivement pour les sociétés. Cela nous ramènerait au moins en-dessous des 40%. Nous en reviendrions à 39% de taux d'imposition.

Pour le surplus, une fois le rapport du Conseil supérieur des finances déposé, je formulerai des propositions de procédure, essentiellement en concertation avec l'ensemble des secteurs intéressés. C'est dans ce cadre que nous verrons quelles seront les réactions des différents acteurs, notamment des partenaires sociaux mais également d'autres intervenants. À la suite de cette concertation, je formulerai des propositions au gouvernement avant qu'une réforme ne suive son parcours parlementaire. C'est une technique qui me paraît tout à fait raisonnable. Malgré l'émoi que peuvent parfois susciter quelques commentaires de la presse, je n'en dirai pas plus en ce qui concerne un rapport qui n'a toujours pas été remis officiellement.

M. René Thissen (PSC). – Je note que votre position est, si

gematigder, dan toch voorzichtiger dan de eerste minister. Die had het duidelijk over 30%. De minister zegt dat zal worden gestreefd naar het Europees gemiddelde, dat boven 33% ligt. Dat is een aanzienlijk verschil. De minister heeft niets gezegd over de 15% die de eerste minister tijdens zijn bezoek aan Japan heeft beloofd.

Volgens de pers heeft de eerste minister gezegd dat de aanslagvoet tot 15% zou worden teruggebracht voor bedrijven die gericht zijn op nieuwe informaticatechnologieën en onderzoek en ontwikkeling. Klopt dit of maakt dit deel uit van het totaalpakket en is het even onzeker als de 30% waarover de minister het had?

Wat de in de pers aangehaalde cijfers betreft, wijs ik erop dat ik mijn vraag om uitleg vorige week heb ingediend. Ik kon dus niet weten wat vanochtend in de pers zou staan. Ik stel ook vast dat de minister de coördinatiecentra wil behouden, ook al hebben ze een hoge fiscale kostprijs.

Ik hoor dat de minister de centra wil behouden, de fiscale voordelen voor de KMO's niet wil verlagen, de investeringen met eigen middelen van de KMO's wil stimuleren en de crisisbijdrage wil afschaffen. Ik vraag mij af hoe hij de budgettaire neutraliteit, waarover geen betwisting bestaat, wil behouden. Ik hoop dat de doelstelling van 30% gehandhaafd blijft, liever dan de 33% waarover de minister het had.

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – *Ik heb gewezen op de beslissingen die op Europees vlak werden genomen in verband met de coördinatiecentra. Die komen overeen met het standpunt van de Belgische regering die de onderhandelingen in het kader van een fiscaal pakket voortzet. Er is dus niets nieuws onder de zon.*

Voor de aanslagvoeten heb ik niet het Europees gemiddelde als doelstelling genomen. Het gaat slechts om een tendens. De hervorming zal trouwens over meerdere jaren lopen.

Ik spreek mij vandaag niet uit over een cijfer tussen 0% en 40% omdat ik weet dat een aantal collega's, onder wie de eerste minister, tot 30% wil gaan.

Parlementsleden van beide kamers hebben berekeningen gemaakt waaruit blijkt dat we nog verder kunnen gaan. De heer Thissen had het over de fiscale kostprijs van de coördinatiecentra. Ik word in het Parlement soms geconfronteerd met uitspraken over de fiscale kostprijs van de niet-belasting van de meerwaarden van de coördinatiecentra en over de definitief belaste inkomsten. Als ik al die cijfers optel, kom ik tot een bedrag van 700, 800 tot 900 miljard tegenover 300 miljard aan vennootschapsbelasting. Als dat juist is, kunnen de bestaande regels worden aangepast en kunnen we naar een tarief van 10% of 12% zoals in Ierland. Wij hebben gekozen voor een verlaging van de nominale tarieven die door een reeks andere maatregelen wordt gecompenseerd. Tot op heden heb ik al veel voorstellen voor een verlaging ontvangen, maar nog geen voorstellen voor compenserende maatregelen. Om die reden heb ik een beroep

pas plus modérée, en tout cas nettement plus prudente que les déclarations du premier ministre au Japon. Celui-ci avait clairement évoqué les 30%. Vous nous dites que nous allons nous efforcer de nous rapprocher de la moyenne européenne, supérieure à 33%. C'est déjà une différence significative. Vous ne nous dites rien à propos des 15% promis lors de la visite au Japon.

Selon la presse, le premier ministre aurait indiqué que l'impôt serait ramené à 15% pour les entreprises spécialisées ou orientées vers les nouvelles techniques d'information et la recherche et développement. Vous ne m'avez pas répondu à ce sujet. Est-ce vrai ou cela fait-il partie du paquet global et cela reste-t-il aussi aléatoire que les 30% que vous avez évoqués ?

Quant aux chiffres cités par la presse, je rappelle simplement que ma demande d'explications date de plus d'une semaine. Je ne pouvais donc pas savoir ce qui se trouverait dans la presse ce matin. Je prends aussi acte de votre souhait de maintenir les centres de coordination dont le coût fiscal est quand même relativement important même si je ne discute pas de l'opportunité de leur maintien.

Si vous voulez maintenir ces centres, ne pas diminuer les avantages fiscaux des PME, encourager l'investissement sur fonds propres des PME et, en même temps, supprimer la cotisation de crise, je m'interroge sur la façon dont vous allez procéder pour arriver à cette neutralité. Certes, vous avez annoncé cette neutralité sur laquelle nous sommes tous d'accord. J'espère toutefois que l'on maintiendra l'objectif des 30%, si je m'en tiens aux déclarations du premier ministre, plutôt que celui des 33% environ que vous avez évoqué.

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – En ce qui concerne les centres de coordination, j'ai cité les décisions qui ont déjà été prises à l'échelon européen. Il s'agit d'ailleurs de la position adoptée par le gouvernement belge puisque nous avons à présent une position européenne en la matière ; nous poursuivons la négociation dans le cadre du « paquet fiscal ». Il n'y a donc rien de neuf en l'espèce.

En ce qui concerne l'évolution des taux, je ne me suis pas fixé comme objectif la moyenne européenne. Il ne s'agit que d'une tendance vers laquelle nous allons tendre. De toute façon, la réforme ne portera pas sur une, mais sur plusieurs années.

Sur le point de savoir s'il faut choisir un chiffre précis entre 0 et 40%, si je ne me prononce pas aujourd'hui, c'est parce que je suis conscient du souhait d'un certain nombre de mes collègues, en ce compris le premier ministre, d'aller peut-être jusqu'à 30%.

D'après certaines évaluations faites par des parlementaires des deux assemblées, on pourrait probablement aller beaucoup plus loin. En effet, vous évoquiez le coût fiscal des centres de coordination. Quand j'entends ce que l'on me dit parfois au parlement à propos du coût fiscal de la non-taxation des plus-values des centres de coordination, voire des revenus définitivement taxés, quand je cumule les chiffres qui me sont communiqués par un certain nombre de parlementaires, on atteint 700, 800, voire 900 milliards de francs pour 300 milliards d'impôts des sociétés. Si c'est vrai, on pourrait modifier ces différentes règles et tomber peut-être

gedaan op de Hoge Raad voor Financiën.

Ik neem akte van de vele voorstellen die werden gedaan om de verlaging van de nominale aanslagvoeten te compenseren.

De heer René Thissen (PSC). – *Ik heb het volste begrip voor deze voorzichtige aanpak, maar stel eens te meer vast dat zeer concrete precieze aanslagvoeten worden aangekondigd terwijl men niet over voldoende elementen beschikt om te weten of de doelstelling die volgens sommige verklaringen van de eerste minister was vastgelegd, kan worden gehaald.*

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer René Thissen aan de minister van Financiën over «het elektronisch doorzenden van de BTW-aangifte» (nr. 2-364)

De heer René Thissen (PSC). – *De regering heeft de administratieve vereenvoudiging terecht tot een van haar prioriteiten gemaakt. De eerste minister heeft duidelijke doelstellingen geformuleerd en heeft voor ondernemingen, particulieren en voor de federale administratie een vermindering van de administratieve lasten aangekondigd met 10% in de helft van deze regeerperiode en met 25% in 2003. Een van de eerste maatregelen die destijds door de regeringscommissaris, Anne-André Léonard, werd aangekondigd, had betrekking op de mogelijkheid voor de ondernemingen om hun periodieke BTW-aangiften via internet te versturen.*

Uit een studie van het Verbond van Belgische Ondernemingen is gebleken dat de BTW-aangifte van de ondernemingen een van de duurste administratieve verplichtingen is. Het elektronisch versturen van deze gegevens zou zowel een financiële verlichting als een tijdswinst voor de ondernemingen betekenen. Jaarlijks worden er meer dan 2,8 miljoen aangiften op papier gedaan. Een onderzoek van het Belgisch Instituut van accountants heeft uitgewezen dat 70% van de ondernemingen bereid is het elektronisch formulier te gebruiken.

Hoewel in de pers werd aangekondigd dat dit systeem op 1 januari 2001 in werking zou treden, is het nog steeds niet operationeel. Kan de minister mij meedelen waarom de BTW-aangiften nog steeds niet via het internet kunnen worden verstuurd? Wanneer zal het systeem in werking treden?

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – *De data die u aanhaalt, zijn niet correct. Misschien hebt u de datum van 1 januari 2001 in mijn meerjarenplan over de informatisering gevonden. Wat ik tegen die datum heb aangekondigd, is dat de akten neergelegd in het kantoor van hypotheekbewaarders niet meer moeten worden overgeschreven en dat scanners kunnen worden gebruikt. Het*

à 10% ou à 12%, un taux irlandais. Je voudrais seulement faire remarquer que l'orientation que nous avons prise est une réduction du taux nominal, compensée par un certain nombre d'autres mesures. Jusqu'à présent, j'ai reçu pas mal de propositions de réduction du taux nominal – on m'a cité de nombreux taux entre 0 et 40% – mais on ne m'a pas encore proposé beaucoup de mesures de compensation. C'est ce que j'ai demandé au Conseil supérieur des finances et c'est sur cette base que nous travaillerons.

Je prends cependant bonne note des multiples propositions que vous avez formulées pour tenter, dans une réforme neutre, de compenser une diminution du taux nominal.

M. René Thissen (PSC). – *Je peux parfaitement comprendre votre prudence mais je constate qu'une fois de plus, on annonce des taux extrêmement précis alors que l'on ne dispose pas de suffisamment d'éléments permettant de savoir si l'on pourra atteindre l'objectif qui a été fixé, selon certaines déclarations du premier ministre.*

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. René Thissen au ministre des Finances sur «la transmission électronique de la déclaration de TVA» (n° 2-364)

M. René Thissen (PSC). – *A juste titre, le gouvernement a fait de la simplification administrative une de ses priorités. Le premier ministre avait d'ailleurs fixé des objectifs clairs en annonçant une réduction de la charge administrative pour les entreprises, les particuliers et pour l'administration fédérale de 10% à mi-législature et de 25% en 2003. Une des premières mesures annoncées à l'époque par la commissaire du gouvernement, Anne-André Léonard, concernait la possibilité pour les entreprises d'envoyer leurs déclarations TVA périodiques via Internet.*

Une étude menée par la Fédération des entreprises de Belgique a fait apparaître que la déclaration TVA des entreprises figure parmi les obligations administratives les plus onéreuses. L'envoi de cette déclaration par voie électronique représenterait un allègement financier et un gain de temps pour les entreprises. Au total, plus de 2,8 millions de déclarations sont actuellement rentrées chaque année sur support papier. Or, selon une enquête de l'Institut belge des experts-comptables, 70% des entreprises se disent prêtes à adopter le formulaire électronique dans des délais très brefs.

Malgré les déclarations parues dans la presse annonçant le 1er janvier 2001 comme date d'entrée en vigueur, je dois bien constater que le système n'est toujours pas opérationnel. Pourriez-vous m'indiquer, monsieur le ministre, les raisons pour lesquelles il n'est toujours pas possible de faire usage d'Internet pour introduire les déclarations TVA ainsi que la date à laquelle le système deviendra réellement opérationnel ?

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – *Vous annoncez des dates qui ne sont pas exactes. Il est possible que vous ayez trouvé celle du 1er janvier 2001 dans mon plan pluriannuel d'informatique. En fait, j'avais annoncé un autre projet pour cette date : la possibilité de ne plus recopier de manière manuscrite les actes déposés dans les conservations des hypothèques et de travailler à l'aide de scanners. C'est*

koninklijk besluit is in december gepubliceerd en het nieuwe mechanisme wordt sedert januari van dit jaar in alle kantoren van hypotheekbewaarders toegepast.

Op dit ogenblik bestaat er van de belastingaangiften en in het bijzonder van de BTW-aangiften uitsluitend een papieren versie. Naast de aanzienlijke financiële kosten en de papierverspilling die dit systeem met zich meebrengt, kunnen de verschillende bewerkingen tot coderingsfouten leiden. De technologische vooruitgang van de netwerken en de recente ontwikkelingen met betrekking tot de elektronische handtekening moeten de belastingplichtige de mogelijkheid bieden zijn aangiften via elektronische weg op te sturen.

Sommige van mijn voorgangers is de uitvinding van de fotokopieermachine blijkbaar ontgaan. In de kantoren van hypotheekbewaarders werden de akten nog altijd met de hand overgeschreven. Toen ik bij mijn aantreden merkte dat er nog geen gebruik werd gemaakt van de fotokopieermachine, vond ik dat men meteen maar de scanner moest gebruiken.

We moeten de technologische evolutie volgen. Voor de elektronische aangiften moet een middel worden gebruikt waarmee het grote publiek vertrouwd is, bijvoorbeeld het internet, waarbij de elektronische handtekening door een officiële instelling wordt gewaarborgd. Het ontbreken van een nationale wetgeving inzake het gebruik van de digitale handtekening maakte het gebruik van het internet voor het indienen van de BTW-aangiften tot voor kort onmogelijk. Mijn administratie en verschillende beroepsorganisaties hebben een manier gezocht om dit systeem toepasbaar te maken zonder wetgevende initiatieven inzake de ontwikkeling van de elektronische handtekening af te wachten. Men mag niet vergeten dat de BTW-aangifte een schuldbekentenis of een vordering impliceert die eventueel belangrijke juridische gevolgen kan hebben, zowel voor de Staat als voor de aangever. De administratieve procedures met betrekking tot de veiligheid en behandeling van gegevens die via elektronische weg worden verkregen, moeten nog verder worden uitgewerkt.

Zowel de administratie als de gebruiker hebben een overgangs- en gewenningsfase nodig. De administratie van Financiën heeft daarom besloten een kleinschalig project op te zetten dat beperkt is in de tijd, met name de invoering van de BTW-aangifte volgens een specifiek elektronisch model, uitgaande van protocollen die door de fiscus en de professionele gebruikers zijn goedgekeurd. Op die manier kan men het gebruik van de elektronische handtekening omzeilen.

Het voordeel van dit systeem is dat het snel door een beperkte groep in gebruik kan worden genomen aangezien het om een overeenkomst gaat tussen de administratie, fiscale experts en accountants. In de loop van het eerste semester van dit jaar zal er een testfase lopen met de medewerking van vier boekhoudkundige en fiscale experts. De eerste tests zijn gepland voor april 2001 en het systeem zal in juni operationeel zijn. Na afloop van de tests kan men beginnen met de elektronische overdracht van gegevens en hoeft de aangifte niet meer op papier te gebeuren. De technische details van het plan zullen openbaar worden gemaakt zodat ze voor een breder publiek toegankelijk worden. Het formaat dat wordt gebruikt, EDI, is veeleer op gespecialiseerde gebruikers gericht, maar in de praktijk is 60% van de BTW-

désormais chose faite. L'arrêté royal a été publié en décembre et ce nouveau mécanisme est en place depuis le 1er janvier de cette année dans l'ensemble des conservations.

Il est exact qu'actuellement, les déclarations fiscales, et en particulier la déclaration de TVA, existent exclusivement dans une version papier, ce qui implique des coûts financiers importants, un gaspillage de papier et un risque substantiel d'erreurs d'encodage au gré des différentes manipulations. Les progrès techniques dans le domaine des réseaux et les développements récents relatifs à la signature électronique devraient permettre d'offrir au contribuable la possibilité d'envoyer électroniquement ses déclarations. Nous tenterons de ne pas rater cette découverte technologique.

Malgré la lecture de la presse scientifique, certains de mes prédécesseurs sont passés à côté de la découverte de la photocopieuse. On a donc continué, dans les conservations des hypothèques, à retranscrire de manière manuscrite l'ensemble des actes. Quand je suis arrivé dans ce département et que j'ai constaté que la photocopieuse n'avait pas encore fait son entrée dans la maison, je me suis dit qu'il fallait passer au scanner.

Aujourd'hui, nous tenterons de ne pas rater ce passage à une nouvelle technologie. À terme, les déclarations électroniques devraient donc reposer sur un standard grand public de type Internet, combiné à des signatures électroniques certifiées par un organisme accrédité. L'impossibilité de déposer une déclaration de TVA par le biais de l'Internet a résidé, jusqu'il y a peu, dans l'absence d'une législation nationale réglant complètement l'utilisation de la signature digitale. Sans attendre la finalisation des projets de législation relative à cette signature électronique, mon administration et différentes organisations professionnelles ont néanmoins recherché des modalités pratiques qui pourraient être acceptables et offrir les garanties nécessaires pour toutes les parties intéressées. À ce propos, on ne perdra pas de vue que la déclaration TVA constitue selon le cas une reconnaissance de dette ou une déclaration de créance dont les conséquences juridiques peuvent être importantes, tant à l'égard de l'État que du déclarant. Par ailleurs, différentes procédures informatiques, notamment en matière de sécurité et de traitement des données qui seraient obtenues par la voie électronique, doivent encore être finalisées par l'administration. Il ne s'agit pas d'offrir la possibilité d'introduire des déclarations par la voie électronique sans que les procédures administratives n'aient été mises en conformité avec celles-ci.

Remarquons qu'une phase d'apprentissage et de rodage s'avérera nécessaire tant pour l'administration que pour l'utilisateur. Dès lors, en attendant la déclaration électronique de la TVA pour le grand public, l'administration des Finances a décidé de lancer un premier projet, à plus court terme et à plus petite échelle, soit l'introduction de la déclaration à la TVA sous un format électronique spécifique s'appuyant sur des protocoles qui seront discutés et adoptés par le fisc et par des utilisateurs professionnels. Ce projet permet d'éviter d'user de signatures électroniques.

Il présente l'avantage de pouvoir être mis en œuvre rapidement auprès d'un groupe restreint d'utilisateurs puisqu'il repose sur un partenariat entre les experts fiscaux, les experts comptables et l'administration. Une phase de tests réalisée avec l'aide de quatre opérateurs comptables et fiscaux

aangiften afkomstig van leden van beroepsorganisaties.

Tegelijkertijd wordt samen met de gebruikers een manier ontwikkeld om de BTW via internet te kunnen aangeven. Hiertoe werd op initiatief van de regeringscommissaris, Alain Zenner, een werkgroep opgericht met vertegenwoordigers van de overheid en van de privé-sector. Beide partijen zullen hun prioriteiten kunnen formuleren. Deze werkgroep is op 12 maart jongstleden voor de eerste keer samengekomen. Een aantal leden van beroepsorganisaties zullen aan de test deelnemen.

Er worden verschillende mogelijkheden onderzocht om de elektronische BTW-aangifte zo vlug mogelijk te veralgemenen. De administratie bestudeert de systemen van onze buurlanden, in het bijzonder van Frankrijk. Er wordt thans een functioneel bestek opgesteld.

De eerste fase van de ontwikkeling van de elektronische BTW-aangifte heeft inderdaad langer geduurd dan gepland, onder meer ingevolge het gebrek aan wetgevende bepalingen met betrekking tot de elektronische handtekening. Alles wordt in het werk gesteld om het plan zo vlug mogelijk in werking te laten treden. De gewone verrichtingen, zoals de inkohiering van de directe belastingen, mogen hierbij natuurlijk niet in het gedrang komen.

Het departement van Financiën heeft af te rekenen met heel wat problemen die te maken hebben met het verouderde informaticasysteem. Het informatiseringsplan 2001-2005, waarvoor ik een verhoging van het budget met 30% op jaarbasis heb gekregen, zal deze problemen niet plotseling doen verdwijnen. Ik hoop dat we de nieuwe technologie geleidelijk in ons departement kunnen invoeren.

De informatisering van de BTW-aangiften blijft een prioriteit, zowel op middellange termijn voor het grote publiek als op korte termijn met behulp van specifieke protocollen. De gevolgen van dit nieuwe aangiftesysteem zullen zeer snel merkbaar zijn.

De heer René Thissen (PSC). – *Aangezien u bij uw aantreden geen fotokopieermachines hebt kunnen bespeuren, hebt u ook het bestaan niet ontdekt van een koninklijk besluit van 1998 dat de elektronische periodieke aangifte zonder elektronische handtekening bij de RSZ voor alle ondernemingen regelt.*

Ik hoop dat de testfase niet te lang zal duren. Het zou goed zijn als men het probleem voor 60% van de aangiften zou kunnen oplossen. Er is blijkbaar geen datum vooropgesteld voor het bereiken van de uiteindelijke doelstelling, namelijk

est prévue dans le courant du premier semestre de cette année. Les premiers tests en ligne se dérouleront en avril 2001 et le système sera opérationnel en juin. Une fois les tests terminés, la transmission des déclarations électroniques proprement dites pourra commencer sans copie sur papier. Les spécifications techniques du projet seront, par ailleurs, publiées afin de ne pas maintenir le projet dans la confidentialité et de l'ouvrir si possible à un public plus large. Le format utilisé, EDI, est réservé à un public relativement spécialisé mais l'incidence pratique du projet ne sera pas négligeable, 60% des déclarations de TVA étant actuellement introduites par des membres d'organisations professionnelles directement concernées par le projet.

Parallèlement, en association avec les utilisateurs, se prépare aussi l'introduction de déclarations de TVA via Internet. À cet effet, à l'initiative du commissaire du gouvernement, Alain Zenner, un groupe de réflexion réunissant partenaires publics et privés a été mis sur pied. Les deux parties y auront l'occasion d'y présenter leurs priorités. Une première réunion a eu lieu ce douze mars. Dans ce cadre, certains adhérents d'organisations professionnelles pourront participer au futur programme-test dont j'ai parlé tout à l'heure.

Plusieurs pistes sont en cours d'examen pour permettre une généralisation rapide de la déclaration électronique de la TVA. L'administration étudie les systèmes mis en place par nos voisins immédiats, la France en particulier. Un cahier des charges fonctionnelles est en cours d'élaboration.

Il est exact que la première phase de la mise en œuvre de la déclaration électronique de la TVA a pris plus de temps que prévu, notamment en raison des difficultés législatives concernant la signature électronique. Tout est actuellement mis en œuvre pour que ce projet puisse démarrer rapidement tout en ayant soin de ne pas hypothéquer les opérations informatiques journalières, comme les enrôlements d'impôts directs.

Le département des Finances connaît encore beaucoup de problèmes liés à une informatique désuète, et qui ne sont pas résolus entièrement. Ils ne seront d'ailleurs pas résolus du jour au lendemain par le plan informatique 2001-2005 pour lequel j'ai obtenu une augmentation de budget de l'ordre de 30% sur base annuelle. Mais j'espère nous pourrions voir progressivement de nouvelles technologies utilisées au sein du département.

Je vous confirme que l'informatisation des déclarations de la TVA, que ce soit à moyen terme pour le grand public ou à court terme avec des protocoles spécifiques, reste une priorité majeure pour le département. Vous verrez donc apparaître très rapidement les premiers effets de ce système de déclaration à la TVA.

M. René Thissen (PSC). – *Puisque vous n'avez pas découvert de photocopieuses en arrivant dans votre département, vous n'avez donc pas plus découvert l'existence d'un arrêté royal de 1998 qui a mis en place la déclaration périodique, électronique, sans signature électronique, à l'ONSS, pour toutes les entreprises. Le système a été mis en place par arrêté royal.*

Les phases de tests sont une avancée. J'espère qu'elles seront brèves. Si l'on peut effectivement résoudre le problème de 60% des déclarations, ce sera un pas significatif. Mais je n'ai

dat alle ondernemingen hun aangiften via elektronische weg kunnen indienen. Het probleem is dus nog niet helemaal opgelost. Ik begrijp niet waarom er voor de RSZ-aangifte geen wet over de elektronische handtekening nodig is, maar voor de administratie van de BTW wel.

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – *Als men het probleem van de elektronische handtekening oplost, kan men alle belastingplichtigen bereiken. Wat de doelgroep en het aandeel van 60% van de aangiften betreft, kan ik u meedelen dat we met een specifiek protocol zullen werken, zoals dat ook op andere domeinen gebeurt.*

Terwijl er op het vlak van de informatisering de jongste jaren veel vooruitgang is geboekt in de sociale departementen, namelijk bij sommige instellingen die afhangen van de sociale zekerheid, moest het ministerie van Financiën het tot nu toe stellen met verouderd materieel.

We trachten deze achterstand zo vlug mogelijk in te halen. Dit gaat niet altijd zo vlug als de ondernemingen zouden wensen.

Bovendien wil ik nogmaals onderstrepen dat de invoering van nieuwe procedures de gewone werkzaamheden niet in het gedrang mag brengen. Bij de inkohiering, verzending van aangiften, terugbetaling en alle andere gewone taken heeft men af te rekenen met een gebrek aan computermaterieel en netwerken.

Ik geef ook toe dat er de jongste tien jaar bij sommige ministeries, onder meer bij het ministerie van Sociale Zaken, inspanningen zijn gedaan om een aantal sectoren beter uit te rusten. Bij het ministerie van Financiën is dat niet gebeurd. We zullen de achterstand zo vlug mogelijk trachten in te lopen.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Financiën over «de middelen waarover de Administratie der Douane en Accijnzen kan beschikken bij de drugsbestrijding» (nr. 2-376)

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – *Ik wil de minister ondervragen over Flap, een hondje in de haven van Antwerpen, die mij dierbaar is. België heeft, in vergelijking met de andere Europese landen, immers een zeer goed ontwikkelde haveninfrastructuur.*

Alles heeft evenwel een keerzijde. Sommigen beweren dat ons land een toegangspoort en een draaischijf voor de

pas entendu que vous vous soyez fixé une date pour atteindre l'objectif final, à savoir que toutes les entreprises aient la latitude d'introduire leurs déclarations de manière informatique. Je ressens donc une demi-satisfaction, ou plutôt une demi-insatisfaction, le problème n'étant pas complètement résolu. Je ne comprends pas qu'il faille légiférer au sujet de la signature électronique pour une déclaration à l'administration de la TVA, et non pour l'ONSS.

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – *On soulève en fait le problème de la signature électronique permettant d'atteindre l'ensemble des assujettis. En ce qui concerne les publics cibles et 60% des déclarations, nous travaillerons avec un système de protocoles spécifiques, comme cela a été fait dans d'autres domaines.*

En déposant un programme informatique, j'avais relevé que, pendant une dizaine d'années, on avait fortement progressé dans l'informatisation et la modernisation des départements sociaux, notamment d'un certain nombre d'organismes dépendant de la sécurité sociale. Malheureusement, ce n'a pas été du tout le cas au sein du département des Finances où, pour le matériel de base, les PC, l'organisation des réseaux et surtout le contact avec l'ensemble des contribuables, on en est resté à une situation vétuste, sans effort particulier de modernisation.

Nous tentons de rattraper ce retard le plus rapidement possible mais les délais peuvent parfois paraître longs aux entreprises. De plus, j'ai hérité de la situation en entrant en fonction.

Par ailleurs, je voudrais souligner, dans cette évolution des discussions à propos des déclarations TVA ou de bien d'autres dossiers pour lesquels on nous demande des efforts particuliers, que – comme je l'ai dit tout à l'heure tout à l'heure brièvement – le travail au quotidien ne doit pas être mis en péril. Or, je puis vous dire que, en matière d'enrôlement, d'envoi des déclarations, des remboursements, toutes tâches quotidiennes, on observe la même pénurie en terme de matériel informatique et de réseaux.

Je reconnais également que, ces dix dernières années, dans des départements, comme celui des Affaires sociales, des efforts ont été faits pour équiper un certain nombre de secteurs. Malheureusement, cela n'a pas été le cas dans le département des Finances. Nous allons donc tenter de résorber ce retard le plus rapidement possible.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de Mme Clotilde Nyssens au ministre des Finances sur «les moyens mis à la disposition de l'Administration des Douanes et Accises en matière de lutte contre la drogue» (n° 2-376)

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – *Une fois n'est pas coutume, et je vais vous interroger, monsieur le ministre, sur le cas d'un petit chien qui s'appelle Flap et qui circule dans le port d'Anvers, qui m'est cher. La Belgique peut, en effet, s'enorgueillir de son infrastructure portuaire de tout premier plan par rapport à d'autres pays d'Europe.*

Malheureusement, tout avantage a son revers. En effet,

drugshandel is. In de strijd tegen de invoer van drugs speelt de opsporingsdienst van de Administratie der Douane en Accijnzen een zeer belangrijke rol. Alvorens tot onderzoek op het terrein over te gaan, wordt een risicoanalyse uitgevoerd voor goederen uit verdachte landen.

In het begin van de jaren '90 hebben ambtenaren van deze dienst, in het kader van het Mattheüsplan, de haven van Rotterdam bezocht, waar ze zes drugshonden aan het werk zagen.

De ambtenaren waren zeer enthousiast over dit initiatief en wilden het in België navolgen. Ze vroegen de minister en de betrokken directie om te beginnen met één hond, Flap, die in het gezin van Eddy woont. Deze man wou zijn hond opleiden om drugs op te sporen om hem bij zijn werk in de haven van Antwerpen te gebruiken.

In de politieschool volgt hij buiten zijn diensturen samen met zijn hond de gewenste opleiding. Dit werpt blijkbaar vruchten af want de hond ontdekt onwaarschijnlijk grote hoeveelheden hard en soft drugs. Met de medewerking van Flap werd 23 549 kilo marihuana, 17 282 kilo hasj en 384 kilo cocaïne ontdekt.

Dit verhaal is verschenen in een tijdschrift voor het personeel van de administratie van Financiën.

Nu doet men ook elders een beroep op Flap, onder meer in Genk en Luik. Men mag echter niet vergeten dat Flap bijna zeven jaar is en dat honden van dit ras gewoonlijk ongeveer acht à negen jaar oud worden.

Aangezien Flap zeer snel drugs in containers kan opsporen, is hij voor het personeel van de Administratie der Douane en Accijnzen van de Antwerpse haven een belangrijke hulp. Een dergelijke hond is dus een goede investering.

Momenteel bestaat hierover geen enkele reglementering. Uit het experiment is gebleken dat deze hond goed werk verricht. Hij is eigendom van zijn geleider, die hem eten geeft en verzorgt

Als men dergelijke honden als een interessante hulp bij het werk beschouwt, zou men er meer moeten opleiden en hun verzorging vergoeden.

Ik ben geen echte hondenuitgever, maar gezien de resultaten op het vlak van de drugsbestrijding, had ik graag van de minister vernomen of hij, naar het voorbeeld van Nederland, maatregelen overweegt om de eigenaar van de hond te vergoeden en het aantal drugshonden te verhogen.

Dit is een goed voorbeeld van iemand die actief met zijn werk bezig is en die vrijwillig initiatieven neemt. Zou de minister zoiets niet kunnen aanmoedigen?

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – Ik

certaines affirment que notre pays serait devenu une porte d'entrée ainsi qu'une plaque tournante en matière de drogues. Dans la lutte contre l'importation de drogues, les services de recherches de l'administration des douanes ont donc un rôle essentiel à jouer. A cette fin, ils effectuent une analyse de risque pour les marchandises provenant de pays sensibles avant de mener à bien les investigations sur le terrain.

Début des années 90, des fonctionnaires de ces services, donc de votre administration, ont pu, dans le cadre du projet Mattheüs, visiter le port de Rotterdam et y voir le travail accompli avec succès par six chiens détecteurs de drogues.

Enthousiastes, ceux qui ont effectué cette visite à Rotterdam ont voulu lancer la même initiative en Belgique. Ils ont demandé au ministère des Finances et à la direction concernée de commencer avec un seul chien, Flap, qui vit dans une famille, chez M. Eddy. Ce monsieur voulait former son chien à la détection de drogues pour l'utiliser comme instrument de travail dans le port d'Anvers.

Il prend l'initiative de s'inscrire à l'école de police et suit, en dehors de ses heures, la formation voulue avec son chien. Cela semble avoir porté ses fruits puisque le chien détecte un nombre invraisemblable de drogues dures et de drogues douces. En effet, depuis lors, le flair de l'animal a permis de découvrir 23.549 kilos de marijuana, 17.282 kilos de hachisch et 384 kilos de cocaïne.

C'est dans un journal destiné au personnel de votre administration que mon attention a été attirée par cet article.

Le succès de Flap est tel qu'on l'appelle souvent en dehors d'Anvers. Il se rend déjà au Limbourg, à Genk et à Liège. Il faut savoir que Flap a bientôt sept ans et que son espérance de vie est de huit à neuf ans.

Les recherches effectuées par Flap soulagent grandement le personnel de l'Administration des Douanes et Accises du port d'Anvers lors du chargement et du déchargement puisqu'il détecte rapidement la présence de drogue dans les containers. Il s'agit donc d'un investissement intéressant.

Actuellement, il n'existe pas de réglementation en la matière. Sur la base d'une expérience pilote, ce chien fonctionne bien. Il est la propriété de son maître. Son alimentation et les soins éventuels qu'il nécessite sont pris en charge financièrement par la famille.

S'il s'agit vraiment d'un outil de travail intéressant, il conviendrait de multiplier le nombre de tels chiens et, surtout, de prévoir un « défraiment » pour leur entretien.

Je n'ai pas une passion particulière pour les chiens mais, eu égard aux résultats obtenus en matière de lutte contre la drogue et à l'intérêt de disposer d'un tel outil, pourriez-vous, monsieur le ministre, en prenant exemple sur le modèle néerlandais, prendre les mesures qui s'imposent pour défrayer le propriétaire du chien Flap et, surtout, pour augmenter le nombre de chiens dépisteurs de drogues et de tabac puisqu'il semblerait que des formations soient possibles dans ce domaine ?

Il s'agit d'un exemple intéressant de quelqu'un qui prend son travail à cœur et qui prend bénévolement des initiatives. Votre ministère ne pourrait-il encourager ce type d'activité ?

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – Je tiens à

feliciteer mevrouw Nyssens met haar lectuur. Ze heeft mij in haar vraag om uitleg niets nieuws geleerd, maar nog eens op een andere manier mijn aandacht gevestigd op een artikel dat door het ministerie van Financiën zelf in het eerste nummer van 2001 van Fininfo werd gepubliceerd.

Het gaat om een reportage over een uitzonderlijke reukzin. Mevrouw Nyssens heeft alle elementen uit het artikel naar voren gebracht. We hebben dit verhaal, waarin wordt beschreven hoe een personeelslid zijn dagelijks werk ter harte neemt, gepubliceerd omdat we op die weg verder willen gaan.

Het verheugt me dat berichten voor het personeel van Financiën ook de aandacht wekken van parlementsleden zodat ook in dit halfroond daarover kan worden gediscussieerd. Dit wijst in elk geval op bezorgdheid dienaangaande.

In het artikel wordt vermeld – en Mevrouw Nyssens heeft dat ook aangehaald – dat de betrokken ambtenaar in juni 1998 een dossier zou hebben gezonden naar één van mijn voorgangers

Ik wil er aan herinneren dat ik van mijn voorganger niet het minste dossier of zelfs maar een kopie van een brief noch enige verwijzing naar een dossier mocht ontvangen. Geen enkele minister heeft trouwens wat dan ook aan zijn opvolger doorgegeven. Dit heeft bij het aantreden van de regering aanleiding gegeven tot heel wat discussies.

Dat is spijtig. Mocht mijn voorganger mijn aandacht op dit dossier hebben gevestigd, dan stond deze zaak nu wellicht reeds verder.

Hoe ver staan we op het ogenblik?

De Administratie der Douane en Accijnzen beschikt thans over twee ploegen hondengeleiders, gespecialiseerd in het opsporen van verdovende middelen. De eerste ploeg is operationeel sinds 1996, de tweede sinds 1998. De honden zijn de persoonlijke eigendom van de ambtenaren. Nadat ze een gepaste opleiding hebben gevolgd, worden ze ingezet in dienst. De equipes behoren tot de opsporingsdiensten van de Douane en Accijnzen van Antwerpen en Kortrijk, maar worden over het hele Belgische grondgebied ingezet.

De middelen waarover we thans beschikken zijn inderdaad ontoereikend. De Administratie der Douane en Accijnzen heeft een diepgaande studie uitgevoerd om na te gaan hoe het gebruik van drugshonden professioneel kan worden aangepakt. In de loop van de volgende weken zullen mij concrete voorstellen worden medegedeeld.

Als toegewijde lezeres zal het mevrouw Nyssens niet ontgaan zijn dat de ambtenaren van het departement vaak over nakende maatregelen worden ingelicht via Fininfo.

De studie heeft de voornaamste aspecten van deze problematiek naar voren gebracht: het statuut van de ambtenaren die de functie van hondengeleider uitoefenen; het aantal equipes van hondengeleiders dat vereist is om op een efficiënte manier de buitengrenzen, de havens en de luchthavens, maar ook het hele nationale grondgebied te bestrijken; de kosten die de inzet van honden met zich brengt, voor aankoop, opleiding, diergeneeskundige verzorging, voeding; de vergoeding van de kosten die de hondengeleider zelf doet.

féliciter Mme Nyssens pour ses lectures. Je n'ai évidemment rien appris dans la demande d'explications qu'elle a formulée, mais c'est une autre manière de présenter un article publié par le ministère des Finances lui-même, dans le premier numéro de Fininfo de l'année 2001.

Reportage : « Un flair exceptionnel. » Mme Nyssens a retracé tous les éléments qui figurent dans cet article. Il est évident que si nous diffusons nous-mêmes, à l'intention de l'ensemble du personnel, des articles reprenant une expérience qui, il est vrai, met en avant le volontarisme d'un membre du personnel dans son action au quotidien, c'est bien parce que nous souhaitons pouvoir aller plus loin dans la démarche.

Je suis très heureux que la diffusion d'informations à destination du personnel des Finances retienne aussi l'attention des parlementaires et permette dès lors d'amener le débat dans cette enceinte. Cela montre bien, en tout cas, la préoccupation que nous avons pour ce sujet.

Vous avez par ailleurs évoqué, Mme Nyssens, – l'article en faisait également mention – le fait que le fonctionnaire concerné aurait envoyé un dossier en juin 1998 à un de mes prédécesseurs.

Je voudrais simplement vous rappeler que je n'ai pas reçu le moindre dossier de mon prédécesseur, pas même une copie de lettre, pas même une chemise ayant pu contenir un dossier précédemment. Rien n'a été transmis d'un ministre à l'autre. Cela a également été le cas pour mon collègue de la Justice et peut-être encore pour quelques autres départements. Cela a d'ailleurs donné lieu à des débats au moment de l'entrée en fonction du gouvernement.

C'est dommage. Je peux vous assurer que si mon prédécesseur, n'ayant pas lui-même répondu à ce courrier, avait attiré mon attention, à l'époque, sur ce dossier, j'aurais probablement pu accélérer les choses.

Cela étant, quelle est la situation ?

À l'heure actuelle, l'Administration des Douanes et Accises dispose de deux équipes de maîtres-chiens, spécialisées dans la détection des stupéfiants. L'une est opérationnelle depuis 1996 et l'autre depuis 1998. Les chiens sont la propriété personnelle des agents, ces derniers les utilisant au profit de l'administration après qu'une formation cynophile a été dispensée.

Ces équipes fonctionnent au sein des services de recherche des Douanes et Accises d'Anvers et de Courtrai mais interviennent sur tout le territoire belge.

Il est vrai – c'est la raison pour laquelle je souhaitais mettre ces éléments en avant – que ces moyens paraissent insuffisants. C'est également pourquoi l'Administration des Douanes et Accises, soucieuse de mettre en œuvre une politique plus globale et plus professionnelle en matière d'utilisation de chiens détecteurs de drogue, vient de réaliser une étude approfondie dans ce domaine spécifique. Des propositions concrètes ont été préparées et me seront soumises dans les prochaines semaines.

Si l'on informe, à travers *Fininfo*, l'ensemble des agents du département sur une question, c'est souvent parce que de nouvelles mesures vont être prises. Vous le constaterez si vous êtes une lectrice assidue de ce genre de magazine.

Ook de opleiding van de ambtenaren en van de honden is een belangrijk aspect. Naar aanleiding van de politiehervorming, hebben Kamer en Senaat zich reeds gebogen over het taalkader van de equipes. Ik heb de Administratie der Douane en Accijnzen alsnog niet verzocht om de honden volgens een taalkader te verdelen. Voor de hondengeleiders daarentegen moeten we een bepaalde administratieve logica volgen.

Ik zou hieraan nog twee zaken willen toevoegen. Ten eerste ligt inzake drugsbestrijding op nog een ander belangrijk dossier voor: namelijk, de uitrusting van de douane met mobiele of vaste scanners. Voor het uitrusten van de haven van Antwerpen en van andere infrastructures schommelen de begrote bedragen tussen 500 miljoen en 1 miljard frank.

Ten tweede wil ik bevestigen dat de komende maanden voorstellen zullen worden gedaan ter ondersteuning van het experiment waarover in Fininfo verslag werd uitgebracht en waaruit is gebleken dat ambtenaren hun werk zodanig ter harte nemen dat ze ons ervan hebben kunnen overtuigen dat hun activiteiten ook op andere terreinen moeten worden ontplooid. Mijn departement zal trachten dit te verwezenlijken.

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – *Mijnheer de minister, ik heb mijn vraag ook in die geest gesteld. het gaat hier om een schoolvoorbeeld van een actieve ambtenaar met zin voor initiatief.*

Moet de betrokkene wiens naam in de brochure wordt vermeld, opnieuw een schrijven aan u richten aangezien u zijn verzoek van juni 1998 niet in uw bezit hebt, of zal de globale aanpak die u heb aangekondigd, meteen een antwoord bieden op zijn verzoek?

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – *Ook ik ontvang het tijdschrift van het ministerie van Financiën. Ik beschik dus niet alleen over de naam en voornaam van de betrokkene, maar ook over zijn foto. Ik heb de Administratie der Douane en Accijnzen verzocht om de gegevens van de betrokkene te verzamelen. Zijn geval zal bij de uitwerking van*

On peut d'ores et déjà dire que cette étude a cerné les aspects essentiels de la problématique, notamment le statut officiel à réserver aux agents appelés à exercer la fonction de maître-chien, le nombre d'équipes de maîtres-chiens nécessaires pour couvrir d'une manière efficace, non seulement les frontières extérieures, les ports et aéroports, mais encore l'ensemble du territoire national, les coûts liés à l'utilisation des chiens – acquisition, formation, frais vétérinaires, frais de nourriture et autres –, ainsi que l'allocation d'une indemnité pour le maître-chien qui couvrira les charges qu'il sera amené à supporter.

Enfin, il faudra bien entendu imaginer également la manière d'assurer la formation des agents et des chiens utilisés. Cette assemblée et la Chambre ont déjà eu l'occasion dans d'autres contextes, notamment celui de la police, de s'interroger sur les cadres linguistiques de ces équipes. Je dois vous avouer que je n'ai pas encore demandé à l'Administration des Douanes de se pencher sur la répartition en cadres linguistiques des chiens qui pourraient être utilisés par les services de Douanes. En revanche, pour les maîtres-chiens, nous serons probablement tenus de respecter une certaine logique administrative.

J'ajouterai encore deux choses. La première, c'est qu'au-delà de ces mesures spécifiques relatives à des maîtres-chiens et aux animaux mis à leur disposition, un autre dossier d'une autre ampleur est actuellement sur la table concernant d'autres équipements utiles à la Douane dans le même domaine, à savoir des scanners mobiles ou fixes. On entre là dans des budgets oscillant entre 500 millions et un milliard de francs pour équiper le port d'Anvers et d'autres infrastructures.

En deuxième lieu, je voudrais effectivement confirmer que dans les prochains mois – je suis ravi que cette information diffusée aux membres du personnel fasse aussi l'objet de discussions au sein des assemblées –, vous prendrez connaissance des propositions visant à charpenter très concrètement le renforcement de cette expérience. Je me réjouis que *Fininfo* ait relaté cette expérience qui démontre que certains agents prennent leur travail à cœur et parviennent à le développer à tel point qu'ils arrivent à convaincre de la nécessité d'étendre leur activité à d'autres intervenants. C'est ce que nous allons, bien entendu, tenter de faire au sein du département.

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – C'est dans cet esprit-là que je vous interrogeais, monsieur le ministre. Je trouvais que c'était l'exemple type du fonctionnaire actif qui prend des initiatives.

L'intéressé, dont le nom figure d'ailleurs dans une brochure que je tiens à votre disposition, doit-il vous écrire à nouveau, étant donné que vous n'êtes pas en possession de sa demande écrite en juin 1998, à moins que la réglementation générale prévue ne suffise à englober son cas dans les perspectives que vous annoncez ?

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – Je fais partie des destinataires de la revue du ministère des Finances. Je dispose donc non seulement du nom et du prénom mais aussi de la photo de l'intéressé. J'ai bien entendu demandé à l'Administration des Douanes et Accises de ressortir les éléments le concernant. Dans les réglementations à mettre en

de reglementen uiteraard niet worden vergeten.

– **Het incident is gesloten.**

(Voorzitter: de heer Moens)

Vraag om uitleg van de heer Michiel Maertens aan de minister van Financiën over «de opvatting van de Europese Commissie over de invoering van de Tobintaks» (nr. 2-378)

De heer Michiel Maertens (AGALEV). – Op 7 december van vorig jaar werd in de Senaat de resolutie goedgekeurd inzake “de maatregelen die moeten genomen worden om destabiliserende kapitaalstromen te verminderen”, kortweg de Tobintaks genoemd.

Deze resolutie vormt, naast het regeerakkoord, de politieke basis om de Tobintaks tijdens het Belgisch voorzitterschap van de EU op de agenda van Ecofin te plaatsen. De minister heeft ingevolge deze resolutie aan de Hoge Raad voor Financiën gevraagd om een voorstel tot invoering van de Tobintaks uit te werken. Dit is nog steeds in onderzoek, maar de tijd begint te dringen.

Op 5 februari laatstleden werd in het Europees Parlement aan de Commissie de vraag gesteld of een taks op financiële transacties verenigbaar is met artikel 56 van het EU-verdrag. Ik citeer het antwoord: “... a tax of general application as originally conceived by Prof. Tobin, if introduced by a Member State, is likely to be contrary to article 56, together with articles 12, 39, 43, 49 and the corresponding articles of the E.E. A.-Agreement;” ... “that such a tax, if introduced at Community level, is also unlikely to be possible under article 57 (2) of the E.C.-Treaty, since that article provides for restrictive measures only in a limited number of areas.” Op de bijkomende uitleg van de Commissie kom ik nog terug.

De Commissie zegt dus twee dingen. Ten eerste dat een lidstaat of enkele lidstaten de Tobintaks, in zijn oorspronkelijke betekenis, niet kunnen invoeren. De vijftien vormen immers een interne markt. Een gelijkaardig initiatief van een lidstaat kan echter wel een reden zijn voor de Commissie om in te grijpen en zélf met een voorstel van tekst te komen om de interne markt te behouden. België kan dus een “schot voor de boeg geven”, net zoals met de antipersoonsmijnen. Er mag worden aangenomen dat op een dergelijk initiatief positief zal worden gereageerd, aangezien België het voorzitterschap uitoefent en de voorstudie heeft uitgewerkt.

Ten tweede zegt de Commissie dat ze op basis van artikel 57 (2) geen initiatief kan nemen, omdat het invoeren van een Tobintaks niet onder de beleidsdomeinen valt die in dat artikel zijn opgesomd. Dat is juist, maar de Commissie geeft daardoor de indruk dat de artikelen 56 en 57 (2) het invoeren van een Tobintaks op Europees niveau totaal onmogelijk maken. Dat is niet juist. Artikel 56 belet immers niet dat er nieuwe belastingen worden geïntroduceerd. Het is geen *standstill*-artikel.

We besluiten daaruit dat het EU-Verdrag niet belet een Tobintaks in te voeren, maar het inderdaad ook niet voorziet. Dit is nogal logisch, want we zijn nog maar net bezig om de

place, son cas ne sera évidemment pas oublié.

– **L’incident est clos.**

(M. Moens prend place au fauteuil présidentiel.)

Demande d’explications de M. Michiel Maertens au ministre des Finances sur «le point de vue de la Commission européenne concernant l’instauration de la taxe Tobin» (n° 2-378)

M. Michiel Maertens (AGALEV). – *Le 7 décembre dernier, le Sénat a voté une « résolution relative à la mise en place de mesures tendant à diminuer les mouvements de capitaux déstabilisateurs », en d’autres termes la taxe Tobin.*

Cette résolution constitue, avec l’accord de gouvernement, la base politique permettant d’inscrire la taxe Tobin à l’agenda d’Ecofin durant la présidence belge de l’Union européenne. Le ministre a demandé au Conseil supérieur des Finances de rédiger une proposition d’instauration de la taxe Tobin. Elle est à l’étude mais le temps presse.

Le 5 février dernier, au Parlement européen, la Commission a été interrogée sur le point de savoir si une taxe sur les transactions financières était compatible avec l’article 56 du Traité de l’Union européenne.

La Commission a donné deux éléments de réponse. En premier lieu, un ou plusieurs États membres ne peuvent pas instaurer la taxe Tobin dans son acception initiale. Les Quinze forment un marché interne. Toutefois, une telle initiative d’un État membre peut pousser la Commission à intervenir et à rédiger elle-même une proposition de texte pour sauvegarder le marché interne. La Belgique peut donc jouer un rôle de précurseur, comme ce fut le cas avec les mines antipersonnel. On peut penser que les réactions seront positives, étant donné que la Belgique exercera la présidence et aura réalisé l’étude préalable.

Ensuite, sur la base de l’article 57 (2), la Commission ne peut prendre aucune initiative parce que l’instauration d’une taxe Tobin n’entre pas dans les domaines de compétence cités dans cet article. La Commission donne ainsi l’impression que les articles 56 et 57 (2) rendent l’instauration de la taxe Tobin totalement impossible au niveau européen. Ce n’est pas exact. L’article 56 n’empêche pas l’introduction de nouvelles taxes.

Nous en concluons que le Traité de l’Union n’empêche pas l’instauration d’une taxe Tobin mais qu’il ne la prévoit pas non plus. C’est logique parce que nous sommes seulement en train de l’inscrire à l’agenda. Un vide juridique doit être comblé au niveau de l’Union européenne et c’est précisément la tâche du Conseil.

Comment instaurer cette taxe ? Si un Etat membre prend une initiative en la matière, la Commission peut prendre des mesures pour garantir l’harmonisation. La Commission peut aussi intervenir à titre préventif lorsqu’un Etat membre annonce qu’il va prendre une initiative unilatérale pour instaurer ladite taxe.

Si la Commission ne veut prendre aucune initiative ou si, selon le Traité, elle ne dispose pas de cette compétence, le

taks op de agenda te plaatsen. Er moet op het niveau van de EU dus een juridische leemte worden ingevuld en dat is nu net de taak van de Raad.

Op welke manier kan deze taks worden ingevoerd op het niveau van de EU? Wanneer één lidstaat een initiatief tot het invoeren van een Tobintaks neemt, kan de Commissie een initiatief nemen om de harmonisering te vrijwaren. De Commissie kan ook preventief zo een initiatief nemen, wanneer een lidstaat te kennen geeft een eenzijdig initiatief tot invoering van een Tobintaks te zullen nemen.

Als de Commissie geen initiatief wil nemen of als ze volgens het Verdrag deze bevoegdheid niet heeft, zelfs niet preventief, dan kan de Raad onder het Belgisch voorzitterschap aan de commissie een dubbele opdracht geven. Een eerste opdracht is uit te zoeken op welke manier de Tobintaks kan worden ingevoerd en welke wettelijke stappen daarvoor op Europees niveau nodig zijn. In de Senaatsresolutie werd dit onderzoek aan de regering opgedragen. Het werd tijdens de hoorzitting al grondig besproken. De Hoge Raad kan, op basis van de hoorzitting, de minister op zeer korte termijn een advies terzake geven, als de minister tenminste wat tijdsdruk kan uitoefenen. Als het Verdrag moet worden aangepast, moet dat maar en kan dat ook door nieuwe uitzonderingen voor het artikel 57 (2) te laten formuleren door de Commissie, want dat is de taak van de Raad.

Een tweede opdracht bestaat erin vervolgens een voorstel te formuleren. Als de Commissie dit voorstel niet volgt, kunnen de vijftien onder elkaar nog altijd een intergouvernementele beslissing nemen, die de Commissie dan wel moet uitvoeren.

Juridisch gezien bestaat er dus geen rem om de Tobintaks door te drukken. Er is enkel een stevige dosis politieke wil nodig, vooral om alle lidstaten van ons standpunt te overtuigen. Wij weten dat de minister die politieke wil heeft. Ook de minister-president van de Vlaamse regering heeft enkele dagen geleden stelling genomen voor een vorm van Tobintaks. De Senaatsresolutie zal een duidelijk richtsnoer zijn, want ze laat veel mogelijkheden open, veel meer dan de klassieke Tobintaks uit de jaren zeventig, die niet aangepast is aan de huidige kapitaalmarkten. Dat wil niet zeggen dat wij het principe van de oude Tobintaks mogen opgeven. Integendeel, het toont precies welke weg we moeten volgen om de stabiliteit in de wereldeconomie in het derde millennium te garanderen.

Hoever is het gevorderd met het voorstel dat de minister aan de Hoge Raad voor Financiën heeft gevraagd? Wanneer zal dat voorstel er zijn? Op welke wijze wenst de minister tijdens het Belgisch voorzitterschap de invoering van een Tobintaks aan te pakken, rekening houdend met de mogelijkheden die ik heb geformuleerd.

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – De besprekingen in het Europees parlement waarop de heer Maertens zinspeelt, zijn niet aan mijn aandacht ontsnapt.

Op een vraag van een Europees parlamentslid heeft de Europese Commissie geantwoord dat de Tobintaks – of een soortgelijke taks op kapitaalbewegingen – niet verenigbaar is met het Europees verdrag. De commissie baseert zich hiervoor op artikel 56 van het Verdrag van de Europese Gemeenschap, dat elke beperking op kapitaalbewegingen tussen de lidstaten onderling, maar ook tussen de lidstaten en

Conseil peut, durant la présidence belge, lui attribuer une double mission.

La première consiste à rechercher de quelle manière la taxe Tobin peut être instaurée et quelles étapes légales sont nécessaires à cet effet au niveau européen. Dans la résolution du Sénat, cette étude est confiée au gouvernement. Si le Traité doit être adapté, il faut s'y atteler et le Conseil peut également demander à la Commission de formuler de nouvelles exceptions à l'article 57 (2).

Une deuxième mission consiste à formuler une proposition. Si la Commission ne suit pas cette dernière, les Quinze peuvent prendre une décision intergouvernementale, que la Commission devra exécuter.

Sur le plan juridique, il n'y a donc aucun frein. Il suffit d'une ferme volonté politique, surtout pour rallier tous les États membres à notre point de vue. Nous savons que le ministre a cette volonté politique. Le ministre-président du gouvernement flamand a voici quelques jours pris position en faveur d'une forme de taxe Tobin. La résolution du Sénat sera un modèle clair parce qu'elle ouvre beaucoup de possibilités, bien plus que la classique taxe Tobin des années septante qui n'est pas adaptée aux marchés de capitaux actuels. Cela ne signifie pas que nous devons renoncer au principe de l'ancienne taxe Tobin. Au contraire, il indique la voie à suivre pour garantir la stabilité de l'économie mondiale au troisième millénaire.

Où en est la proposition que le ministre a demandée au Conseil supérieur des Finances ? Quand sera-t-elle prête ? De quelle façon le ministre souhaite-t-il s'atteler à l'instauration de la taxe Tobin durant la présidence belge, compte tenu des possibilités que j'ai formulées ?

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – *Les discussions au Parlement européen n'ont pas échappé à mon attention.*

La Commission a répondu à la question d'un député européen que la taxe Tobin ou toute autre taxe sur les mouvements de capitaux n'était pas compatible avec le Traité européen. L'article 56 de ce dernier interdit toute limitation des mouvements de capitaux entre les Etats membres, mais aussi entre les Etats membres et des pays tiers.

La taxe Tobin a pour but explicite d'entraver les mouvements

derde landen verbiedt. De commissie beschouwt een taks op kapitaalbewegingen als een beperking en dus als verboden door het Verdrag. De Tobintaks heeft als uitdrukkelijke doel de speculatieve kapitaalbewegingen te bemoeilijken en kan dus moeilijk anders dan een beperking worden beschouwd. Verder verwijst de commissie ook naar arresten van het Europees Hof van Justitie, dat die bepaling van het Verdrag altijd restrictief heeft geïnterpreteerd.

Naast de regels van het Verdrag dient ook rekening te worden gehouden met de verplichtingen ten aanzien van de Wereldhandelsorganisatie. De commissie is van oordeel dat een op Europees niveau ingevoerde taks strijdig zou kunnen zijn met die verplichtingen.

Er bestaan dus reglementaire obstakels voor een belasting op speculatieve kapitaalbewegingen op Europees en op internationaal vlak. Dat betekent niet dat het nut en de haalbaarheid van zo'n taks niet verder kunnen worden onderzocht en besproken, maar er dient dan wel rekening te worden gehouden met de reglementaire obstakels. De vraagsteller heeft trouwens zelf een aantal obstakels aangehaald.

Uit het standpunt van de commissie blijkt dat de discussie niet beperkt kan blijven tot het Europese niveau, maar ook op een breder internationaal vlak moet worden gevoerd, in het IMF of in een andere internationale instelling.

Zoals de vraagsteller zelf heeft vermeld, heb ik de afdeling Fiscaliteit en Parafiscaliteit van de Hoge Raad voor Financiën sinds 10 januari jongstleden met het volledige dossier over de Tobintaks belast. Ik hoop tegen het einde van maart of begin april het verslag te ontvangen.

Tijdens het toekomstig Belgisch voorzitterschap van Ecofin zal ik natuurlijk mijn standpunt bepalen rekening houdend met de inhoud van voormeld onderzoek van het Europees parlement en met het advies van de Hoge Raad. In de commissie voor de Financiën en de Economie heb ik altijd gezegd dat ik eerst op het verslag van de Senaat en van de Hoge Raad zou wachten.

Persoonlijk ben ik echter van mening dat wij vandaag, althans voor de eurozone, over een efficiënter mechanisme voor beteugeling van de speculatie beschikken dan de Tobintaks; namelijk de euro zelf. Dankzij de euro zal een echte speculatie tegen de munt onmogelijk worden voor de twaalf lidstaten en hun meer dan 300 miljoen inwoners. We moeten dit uitbreiden tot de vijftien en misschien ook maatregelen nemen op internationaal vlak.

Ik bevestig dat ik zinnens blijf om een en ander ter sprake te brengen in Ecofin en in andere internationale fora nadat ik voornoemde verslagen zal hebben ontvangen.

De heer Michiel Maertens (AGALEV). – Ik dank de minister voor zijn boeiende uiteenzetting, waarmee hij duidelijk maakt welke richting hij wenst te volgen.

De euro is in de eurozone inderdaad het beste middel om speculatie uit te sluiten. Het doel van de Tobintaks is echter ook om binnen het IMF of de Wereldbank een wereldwijd fonds te creëren dat de landen die worden geconfronteerd met de gevolgen van oneerlijke speculatie, kan bijstaan.

Dat zou moeten worden besproken in het kader van het

de capitaux spéculatifs et ne peut donc être considérée que comme une limitation. La Commission se réfère également aux arrêts de la Cour européenne de justice qui a toujours interprété de façon restrictive cette disposition du Traité.

Il faut également tenir compte de nos obligations à l'égard de l'Organisation mondiale du commerce. La Commission pense qu'une taxe instaurée au niveau européen serait en contradiction avec ces obligations.

Il y a donc des obstacles réglementaires à une taxe sur les mouvements spéculatifs de capitaux aux plans européen et international, mais cela ne signifie pas que la nécessité et la faisabilité d'une telle taxe ne peuvent pas être examinées et discutées.

La Commission considère que la discussion ne doit pas se limiter au niveau européen et doit être menée dans un cadre international plus large, au FMI ou dans une autre instance internationale.

Depuis le 10 janvier, j'ai chargé la section Fiscalité et Parafiscalité du Conseil supérieur des Finances de l'ensemble du dossier de la taxe Tobin. J'espère recevoir un rapport fin mars ou début avril.

Durant la prochaine présidence belge d'Ecofin, je déterminerai mon point de vue en tenant compte de l'étude du Parlement européen et de l'avis du Conseil supérieur. En commission des Finances et de l'Economie, j'ai toujours dit que j'attendrais les rapports du Sénat et du Conseil supérieur.

Personnellement, j'estime aujourd'hui, tout au moins pour la zone euro, que nous disposons d'un mécanisme plus efficace que la taxe Tobin pour entraver la spéculation, notamment l'euro lui-même. Grâce à celui-ci, une spéculation sur la monnaie deviendra impossible pour les 12 États membres et leurs 300 millions d'habitants. Nous devons élargir cela aux Quinze et peut-être prendre des mesures sur le plan international.

Je confirme que j'ai l'intention de discuter de ces points au sein d'Ecofin et d'autres instances internationales après que j'aurai reçu les rapports précités.

M. Michiel Maertens (AGALEV). – *Le ministre montre clairement la direction qu'il souhaite prendre.*

Dans la zone euro, cette nouvelle monnaie est effectivement le meilleur moyen d'exclure toute spéculation. Toutefois, l'objectif de la taxe Tobin est également de créer, au sein du FMI ou de la Banque mondiale, un fonds auquel pourraient recourir les pays confrontés aux conséquences d'une spéculation déloyale. Il faudrait en discuter dans le cadre de la présidence belge et lors des négociations qui auront lieu avant la fin de l'année avec l'Organisation mondiale du

voorzitterschap van de Europese Unie. Europa kan dat ook ter sprake brengen in de onderhandelingen die voor het einde van het jaar met de Wereldhandelsorganisatie gevoerd worden.

Wisselkoersspeculatie brengt vele derdewereldlanden in moeilijkheden. Daarom moet zo'n fonds worden opgericht. We mogen veronderstellen dat het IMF en de Wereldbank deze redenering zullen volgen. België kan op dit vlak zeker een voortrekkersrol spelen. We kunnen een pluim op onze hoed best gebruiken.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Jan Steverlynck aan de minister van Financiën over «de hervorming van de belastingdiensten en de bedoeling om de belastingvaststellende ambtenaar verantwoordelijkheid te geven omtrent de geschillenregeling van zijn naheffing» (nr. 2-382)

De heer Jan Steverlynck (CVP). – Op het colloquium van 7 februari, georganiseerd door het Instituut van de Accountants en de Belastingconsulenten samen met Alain Zenner, regeringscommissaris belast met de vereenvoudiging van de fiscale procedures en de strijd tegen de grote fiscale fraude, verklaarde laatstgenoemde dat het scheppen van een nieuw fiscaal klimaat een van de doelstellingen van de regering is. Het streven naar meer fiscale gerechtigheid is hierbij de eerste bekommernis.

Een belangrijk deel van dit nieuw fiscaal klimaat betreft de aanpassing van de betrekkingen tussen de administratie en de burgers, tussen het ministerie van Financiën en de burgers-belastingbetalers.

Er moet meer evenwicht zij in de fiscale controles. Dit impliceert een vereenvoudiging van de fiscale procedures in de breedste zin van het woord. Volgens de regeringscommissaris is dit evenwel niet mogelijk zonder de hervorming en de informatisering van de belastingdiensten, de herziening van de aanslagprocedures en van de bezwaren.

Voorts heeft de regeringscommissaris het over een meer genuanceerde taxatiecultuur. Dit is enkel mogelijk wanneer de taxateur de verantwoordelijkheid van de geschillenregeling over zijn naheffing wordt gegeven en hij wordt belast met de verdediging van zijn dossiers voor de fiscale rechtbank.

Graag had ik van de minister vernomen welke hervorming van de belastingdiensten de regeringscommissaris precies voor ogen heeft en welke concrete timing de regering heeft vooropgesteld.

Wat moet precies worden verstaan onder “de bedoeling de taxateur verantwoordelijkheid te geven omtrent de geschillenregeling van zijn naheffing”?

Kan het tot de eigenlijke taak van een taxateur worden gerekend om zelf een dossier voor de rechtbank te verdedigen? Moet het pleitrecht van ambtenaren niet eerder als een uitzondering worden beschouwd?

Bedoelt de regeringscommissaris met nieuwe hervormingen

commerce.

La spéculation sur les cours du change met beaucoup de pays du tiers monde en difficulté. C'est pourquoi un tel fonds doit être créé. Nous pouvons supposer que le FMI et la Banque mondiale suivront ce raisonnement. La Belgique peut jouer sur ce plan un rôle de locomotive.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Jan Steverlynck au ministre des Finances sur «la réforme des services fiscaux et l'objectif de donner à l'agent taxateur une responsabilité pour ce qui est du règlement des litiges relatifs à ses impositions complémentaires» (n° 2-382)

M. Jan Steverlynck (CVP). – Le 7 février dernier, M. Zenner, commissaire du gouvernement chargé de la simplification des procédures fiscales et de la lutte contre la grande fraude fiscale, déclarait qu'un des objectifs du gouvernement était de créer un nouveau climat fiscal visant à une plus grande équité.

Un point important de ce nouveau climat concerne l'amélioration des relations entre le ministère des Finances et le citoyen contribuable par la simplification des procédures fiscales.

Le commissaire du gouvernement évoque par ailleurs une culture plus nuancée de la taxation, possible uniquement si l'on confère à l'agent taxateur d'une part la responsabilité concernant le règlement des litiges relatifs à ses impositions complémentaires et d'autre part la mission de défendre ses dossiers devant le tribunal fiscal.

Quelle réforme des services de taxation le commissaire du gouvernement envisage-t-il et quels sont les délais fixés par le gouvernement ?

Qu'entend-on exactement par les mots « l'intention de conférer à l'agent taxateur la responsabilité concernant le règlement des litiges relatifs à ses impositions complémentaires » ?

Est-ce vraiment la mission d'un agent taxateur de défendre lui-même un dossier devant le tribunal ? Ne convient-il pas plutôt de considérer le droit des fonctionnaires de plaider comme une exception ?

Par nouvelles réformes et nouvelle mentalité, le commissaire du gouvernement veut-il dire qu'outre ses connaissances fiscales proprement dites, l'agent taxateur devra à l'avenir acquérir une connaissance approfondie de la procédure fiscale ainsi que des qualités de plaideur ?

Cette conception ne se situe-t-elle pas en porte-à-faux par rapport à la volonté de modernisation proposant un recentrage sur les activités de base ? Prévoit-on d'adapter la rémunération des agents taxateurs au nombre plus élevé de

en een nieuwe mentaliteit dat een taxateur naast de eigenlijke fiscale kennis, in de toekomst expliciet een grondige kennis van het fiscaal procesrecht en de nodige pleitvaardigheden moet opdoen?

Staat die gedachte niet haaks op de moderniseringsgedachte, waarbij een concentratie op de kernactiviteit wordt vooropgesteld? Worden er initiatieven gepland inzake de verloning van de taxateurs indien hen een ruimer takenpakket wordt toevertrouwd? In welke richting zullen de aanslagprocedures worden herzien en vereenvoudigd? Wordt een verlenging van de bezwaartermijn van maximaal drie maanden overwogen?

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. De wetten van 15 en 23 maart 1999 over respectievelijk de geschillen en de gerechtelijke organisatie inzake fiscaliteit, illustreren de wil van de wetgever om de regels van de fiscale procedures te verbeteren.

De nieuwe wet heeft bij de administratie, die geen instantie in eerste aanleg meer is maar een administratieve filter, een procedure van bezwaarschrift behouden. Bij de invoering van nieuwe werkmethodes komen structurele, operationele en opleidingsgebonden aspecten aan bod.

De behandeling van de geschillen gaat verder en zal vanaf 1 april 2001 toevertrouwd worden aan de dienst die het dossier heeft nagezien. In een eerste fase gaat het om de aanpassingen die worden uitgevoerd door de controlecentra vanaf de inkoheringen van het aanslagjaar 2000. De eruit voortvloeiende betwistingen worden in het vervolg behandeld door het centrum zelf, dat ook de eindbeslissing neemt. In elk controlecentrum zal er ook een geschillencel zijn. Die cel moet zich uitspreken over de bezwaren tegen de aanslag die het centrum heeft gevestigd. De structurele hervorming, meer bepaald inzake regeling van geschillen, opheffing van gewestelijke directies en integratie van de geschillendiensten in de operationele centra, is het sluitstuk van de hervorming van de buitendiensten van de administratie van de ondernemings- en inkomstenfiscaliteit. Bij de invoering van het nieuwe functioneel kader zal speciale aandacht gaan naar de geschillenregeling.

In de nieuwe procedure van opvolging van het geschillendossier volgt de ambtenaar die de aanpassing heeft gedaan het dossier tot voor de rechtbank. Dit is een belangrijke verandering in de administratieve cultuur. Het is de basis van het responsabiliseringsproces dat de ambtenaren ertoe moet aanzetten beter en volgens de procedures te belasten. De ambtenaar die aan de basis ligt van een fiscale herziening zal voortaan de verdediging van de administratie op zich moeten nemen voor de rechtbank van eerste aanleg. Die maatregelen beogen dat voortaan alleen nog aanslagen zullen worden opgelegd die een redelijke kans op slagen hebben voor een rechtbank. De taxatieambtenaar zal dus persoonlijk de aanslag moeten opvolgen die hij heeft opgelegd. Vroeger gebeurde het vaak dat die ambtenaar niet wist wat er met zijn aanslag in een geschil gebeurde.

De ambtenaar die de aanslag heeft opgelegd en gemotiveerd is het best geplaatst om het dossier voor de rechtbank te verdedigen omwille van de grondige kennis die hij van het dossier heeft. De verdediging voor de rechtbank van geschillendossiers door de ambtenaren moet de uitzondering

leurs missions ? Dans quel sens les procédures d'imposition seront-elles revues et simplifiées ? Envisage-t-on une prolongation du délai pour l'introduction des réclamations, actuellement de trois mois maximum ?

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – *Les lois des 15 et 23 mars 1999 portant respectivement sur les litiges et l'organisation judiciaire en matière de fiscalité illustrent la volonté du législateur d'améliorer les règles des procédures fiscales.*

La nouvelle loi a maintenu auprès de l'administration une procédure de réclamation, qui n'est qu'un filtre administratif.

Le traitement des litiges sera confié dès le 1er avril 2001 au service qui a contrôlé le dossier. Chaque centre de contrôle comprendra donc une cellule du contentieux chargée de rendre un avis sur les réclamations introduites contre les impositions réclamées par le centre.

La nouvelle procédure de suivi du contentieux devant le tribunal par le fonctionnaire ayant procédé à l'ajustement constitue un axe essentiel du changement de culture administrative. Cette mesure a pour objectif que ne soient plus effectuées que les impositions qui ont des chances raisonnables de se voir légitimées par un tribunal. L'agent taxateur devra donc assurer personnellement le suivi des impositions qu'il effectue.

Le fonctionnaire motivé qui a effectué l'imposition est le mieux placé pour défendre le dossier devant le tribunal en raison de sa connaissance approfondie du dossier. Cette procédure doit cependant rester l'exception : en 1999, sur 135.000 réclamations introduites auprès du directeur des impôts, 2.000 sont passées devant la Cour d'appel et la Cour de cassation.

La responsabilisation des fonctionnaires entraînera une baisse du nombre des réclamations non fondées. Lorsque la défense devant le tribunal par le fonctionnaire sera devenue la règle, il va de soi que le département fera appel à des avocats spécialisés en droit fiscal pour les dossiers exigeant une étude juridique. En outre, nos fonctionnaires bénéficieront de formations spéciales en droit fiscal.

Si un fonctionnaire a motivé sérieusement son ajustement et qu'il répond de façon appropriée aux remarques du contribuable, il n'éprouvera aucune difficulté à défendre l'État devant un tribunal. Cette défense fera en effet désormais partie de ses tâches quotidiennes.

Nous n'avons pas prévu de rémunération spéciale pour les fonctionnaires qui défendront leur dossier devant un tribunal. Ceux-ci bénéficient de primes forfaitaires pour les déplacements effectués lors des contrôles fiscaux. Il n'y a pas de différence entre ces déplacements et les déplacements au tribunal. En outre, je ne vois pas la nécessité d'accorder une rémunération spéciale pour une activité qui fera bientôt

blijven in het geheel van de bezwaren die door de belastingplichtigen worden ingediend. De administratie heeft instructies ontvangen om de bezwaren binnen de zes tot negen maand af te handelen om doeltreffend haar rol van filter te spelen. In 1999 werden ongeveer 135.000 bezwaren ingediend bij de directeur van de belastingen en 2.000 beroepen bij het Hof van Beroep en het Hof van Cassatie. Dat illustreert de doeltreffendheid van het systeem.

Het principe van de responsabilisering zal de ambtenaren ertoe dwingen de procedures strikt na te leven en een ernstige motivatie op te stellen bij de berichten van aanpassing. Dat zal tot veel minder overbodige bezwaren leiden. Het spreekt vanzelf dat wanneer de verdediging voor de rechtbank door de ambtenaren de regel zal zijn, het departement voor de dossiers die een juridische studie vergen omwille van de opgeworpen principevragen een beroep zal doen op in het fiscaal recht gespecialiseerde advocaten.

Onze ambtenaren hebben over het algemeen een heel goede fiscale kennis die ze dankzij permanente vormingsinspanningen van het departement uitbreiden en onderhouden. In dat kader zal in speciale opleidingen in fiscaal recht worden voorzien.

Wanneer een ambtenaar verantwoordelijk voor een bepaald dossier, zijn aanpassing ernstig en degelijk heeft gemotiveerd en gepast antwoordt op de opmerkingen van de belastingplichtige, zal hij geen problemen hebben bij de verdediging van de Staat voor een rechtbank. Die verdediging zal voortaan immers deel uitmaken van zijn dagelijkse basistaken.

Er is momenteel in geen bijzondere vergoeding voorzien voor de ambtenaren die hun dossier voor een rechtbank zullen verdedigen. De taxatieambtenaren beschikken trouwens over forfaitaire premies voor verplaatsingen naar de belastingplichtigen in het kader van fiscale controles. Er is geen enkel verschil tussen dergelijke verplaatsingen en die om zich naar de zetel van een rechtbank te begeven.

Ik zie daarenboven het nut niet in om een speciale vergoeding toe te kennen voor een activiteit die weldra tot de normale activiteiten zal behoren van een ambtenaar die belast is met het nazicht van een dossier. Die ontmoet nu al vaak fiscale experts of in fiscaal recht gespecialiseerde advocaten en is het in principe al gewend zijn aanslag te verdedigen. Er is dus geen overwerk voor de ambtenaar, net zo min als de noodzaak tot een risicopremie, als de heer Steverlynck daaraan denkt.

De uniformisering van de bezwaarprocedure bij directe en indirecte belastingen zal worden onderzocht opdat een belasting- of BTW-plichtige op dezelfde manier en in alle klaarheid zou worden behandeld in gans de procedure van nazicht van zijn belastingdossier.

De verlenging van de bezwaartermijn van drie maanden wordt momenteel niet overwogen. De hervorming van de fiscale procedure ligt te kortbij en de studie betreffende de impact is momenteel nog niet voldoende gevorderd om nu al een wijziging te overwegen.

Ik meen dat de responsabilisering van de ambtenaren een goede zaak is, zowel voor de administratie als voor de belastingplichtige.

De heer Jan Steverlynck (CVP). – Ik dank de minister voor

partie de activités normales du fonctionnaire. Une prime de risque n'est pas davantage nécessaire, si c'est cela auquel M. Steverlynck fait allusion.

Nous examinerons l'uniformisation de la procédure de réclamation afin que les contribuables et les assujettis à la TVA soient traités de la même manière.

Nous n'envisageons pas actuellement de prolonger le délai pour l'introduction des réclamations, les études concernant l'impact éventuel d'une telle mesure n'étant pas encore assez avancées.

J'estime que la responsabilisation des fonctionnaires est une bonne chose, tant pour l'administration que pour le contribuable.

M. Jan Steverlynck (CVP). – Je vous remercie de votre

zijn omstandig antwoord dat heel wat heeft verduidelijkt. Wat de termijn van drie maanden betreft, is het zo dat wanneer mensen dit te laat vernemen, ze niet tijdig bezwaar kunnen maken. Dit verklaart wellicht het geringe aantal bezwaren op het ogenblik. Ik ben het met de minister eens dat de reponsabilisering van de belastingambtenaar een goede zaak is. Wanneer men zelf betrokken is, zal men enkel die zaken voor de rechtbank brengen waarvan men zeker is dat men ze kan winnen. Wat ik niet begrijp is dat de ambtenaar een pleitrecht zal hebben en daar een bijscholing voor krijgt, maar dat in bepaalde zeer technische gevallen toch een beroep zal worden gedaan op gespecialiseerde advocaten.

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – Voor sommige zaken kunnen we inderdaad een beroep doen op gespecialiseerde advocaten, maar vaak blijkt dat de gespecialiseerde raadgevers al door de tegenpartij werden geraadpleegd.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Vincent Van Quickenborne aan de minister van Financiën over «het opzettelijk laag houden van de goudprijs» (nr. 2-396)

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Dit thema ligt misschien niet onmiddellijk voor de hand, maar de goudmarkt telt een klein aantal spelers waardoor het gevaar voor een monopolie des te groter is. Sinds ik de minister hierover een schriftelijke vraag heb gesteld zijn nieuwe feiten aan het licht gekomen. Vandaar deze vraag om uitleg.

De indruk ontstaat dat een aantal centrale banken samen met de *Bank for International Settlements*, het *Exchange Stabilization Fund*, het IMF en een aantal zakenbanken de goudmarkt manipuleren. Ze willen de goudprijs opzettelijk laag houden, wat leidt tot catastrofes in de goudproducerende armere landen.

Ik stel het volgende vast.

Alan Greenspan zei op 24 juli 1998 voor het *House Banking Committee* dat de centrale banken klaar staan om in grotere hoeveelheden goud te leasen indien de prijs zou stijgen.

De vraag naar goud is veel groter dan het aanbod. Dit jaar wordt opnieuw 4000 ton goud gevraagd terwijl het aanbod 2500 ton bedraagt; er is dus een tekort van 1500 ton. De Europese centrale banken, en met name die van Nederland, Groot-Brittannië en Zwitserland, blijven ondertussen goud verkopen.

Zakenbanken als het Zwitserse UBS, de Deutsche Bank en JP Morgan hebben hun speculatieve posities tegen een hogere goudprijs de laatste drie jaar enorm uitgebreid met als doel een explosie van de goudprijs te voorkomen.

Topmensen uit de goudmijnsector hebben zich verenigd in GATA, het *Gold Anti Trust Action Committee*. Zij vermoeden dat er een echte goudcarrousel bestaat waarbij centrale banken goud gedurende een jaar uitlenen aan bevriende zakenbanken, die daarvoor een vergoeding van 1% betalen, de zogenaamde *gold lease rate*. De zakenbanken verkopen dat

réponse détaillée qui éclaire de nombreux points. L'actuel délai de trois mois empêche certaines personnes informées tardivement d'introduire une réclamation, ce qui pourrait expliquer leur nombre peu élevé. Je pense comme vous que la responsabilisation de l'agent taxateur est une bonne chose. Cependant, je ne comprends pas pourquoi on fera appel à des avocats spécialisés, dans les cas très techniques, alors que le fonctionnaire bénéficiera d'une formation spécifique et aura le droit de plaider.

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – *Dans certains cas, nous pourrions en effet faire appel à des avocats spécialisés, mais il apparaît souvent que les conseils spécialisés ont déjà été consultés par la partie adverse.*

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Vincent Van Quickenborne au ministre des Finances sur «le maintien volontaire du prix de l'or à un niveau peu élevé» (n° 2-396)

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *Le marché de l'or ne compte qu'un petit nombre d'acteurs, ce qui augmente d'autant le risque de monopole. Depuis la question écrite que j'ai adressée au ministre à ce sujet, des faits nouveaux sont apparus, d'où cette demande d'explications.*

On a l'impression qu'un certain nombre de banques centrales et la Banque des Règlements internationaux, l'Exchange Stabilization Fund, le FMI ainsi que certaines banques d'affaires manipulent le marché de l'or. Ils maintiennent volontairement le cours de l'or à un niveau peu élevé, ce qui conduit à des catastrophes dans les pays producteurs d'or plus pauvres.

Alan Greenspan affirma en 1998 que les banques centrales étaient prêtes à louer de plus grandes quantités d'or si son cours augmentait. La demande d'or dépasse de beaucoup l'offre. L'écart entre les deux représente cette année 1.500 tonnes. Les banques centrales européennes continuent à vendre de l'or.

Au cours des trois dernières années, certaines banques d'affaires ont considérablement renforcé leurs positions spéculatives pour éviter une flambée du cours de l'or.

Les dirigeants du secteur des mines d'or se sont regroupés au sein du Gold Anti Trust Action Committee (GATA). Ils soupçonnent l'existence d'un véritable carrousel de l'or, les banques centrales prêtant de l'or à des banques d'affaires amies pour une durée d'un an en échange d'un gold lease rate de 1%. Ces banques d'affaires vendent cet or et réinvestissent la même année le produit de la vente à un taux de 6%. Si le cours de l'or n'a pas augmenté après un an, elles sont assurées de leurs gains au moment du rachat de l'or. Les deux parties y veillent et le système occidental gagne à tous les coups.

Cette véritable manipulation du marché prend une ampleur

goud en herbeleggen het in dat jaar tegen ongeveer 6%. Ze zijn zeker van hun winst als de goudprijs bij de terugkoop na 1 jaar niet is gestegen. Hiervoor zorgen beide partijen. Dit is dus een win-winsituatie voor het Westerse systeem.

In wezen gaat het om een pure marktmanipulatie die door haar omvang totaal uit de hand loopt. De topspecialisten van GATA spreken over 10.000 tot 12.000 ton speculatieve voorwaartse verkopen op de goudmarkt bij een jaarproductie van 2500 ton en een blijvend sterke vraag naar goud.

Ik heb dan ook een sterk vermoeden dat de huidige goudverkopen van de Europese Centrale Banken aan historisch lage prijzen – waaronder ook de transactie ter waarde van 7,1 miljard van onze Nationale Bank – onder meer gebeuren om bepaalde zakenbanken uit de nood te helpen. De lage goudprijs van de voorbije vijf jaar is voor Afrika een ware ramp. Een land als Zuid-Afrika derft jaarlijks meer dan 100 miljard frank inkomsten, met alle menselijke tragedie van dien.

Met de steun van GATA werd dan ook een rechtszaak aangespannen tegen onder meer Alan Greenspan, Lawrence H. Summers en een aantal zakenbanken. De zaak werd op 7 december 2000 bij een rechtbank in Boston ingeleid en de aanklacht omvat onder andere horizontale prijszetting, een inbreuk tegen de *Sherman Act*. De beklagden moeten uiterlijk op 15 maart de beschuldigingen van de aanklager schriftelijk weerleggen

Ik heb de volgende vragen. Welke maatregelen neemt België om een goudcarrousel met Belgisch of Europees goud onmogelijk te maken? Heeft het IMF goud verhandeld via een overeenkomst met de BIS, de *Bank for International Settlements*, en zo ja, wordt of werd er goud op een directe of indirecte manier uitgeleend aan de goudmarkt, ondanks het uitdrukkelijk verbod van het Amerikaans Congres aan het IMF om goud te verhandelen of te leasen?

De Nationale Bank van België realiseerde 7,1 miljard aan meerwaarden door een transfer van 27 ton goud. Dat goud stond aan ongeveer 56.000 frank per kilo geboekt en werd tegen marktprijs aan de Europese Centrale Bank verkocht. Het zou van verantwoordelijkheidszin tegenover de armere goudproducerende landen getuigen als België eindelijk eens een positief signaal geeft in plaats van een groot deel van zijn goudvoorraad te verkopen. Wat is de mening van de minister hierover?

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – In antwoord op de vraag van de heer Van Quickenborne over het mogelijk bestaan van een carrousel met Belgische of Europees goud verwijs ik naar het antwoord op zijn parlementaire vraag nummer 218 van augustus 2000, waarvan ik hem een kopie kan bezorgen. Ik voeg daar nog volgende elementen aan toe.

Ten eerste, op internationaal vlak is overeengekomen niet over te gaan tot bijkomende verkopen van goud. Op 26 september 1999 hebben de vijftien Europese centrale banken een perscommuniqué uitgegeven waarin staat dat de gezamenlijke goudverkoop niet meer mag bedragen dan 400 ton per jaar, zodat de totale goudverkoop over een periode van vijf jaar niet meer bedraagt dan 2.000 ton.

Ten tweede, het IMF voert een specifiek beleid. Ik kan de

inquiétante. Les spécialistes du GATA parlent de ventes spéculatives de l'ordre de 10.000 à 12.000 tonnes, alors que la production annuelle d'or n'est que de 2.500 tonnes et que la demande reste très forte.

Je crains fort que les ventes d'or réalisées actuellement par les banques centrales européennes à des prix extrêmement faibles visent notamment à venir en aide à certaines banques d'affaires. La faiblesse du cours de l'or observée ces cinq dernières années est une véritable catastrophe pour l'Afrique. Un pays comme l'Afrique du Sud perd chaque année plus de 100 milliards de francs, avec toutes les tragédies humaines qui en découlent.

Une action judiciaire a dès lors été intentée, avec l'appui du GATA, notamment contre Alan Greenspan et certaines banques d'affaires. La question a été examinée une première fois par un tribunal de Boston le 7 décembre 2000 et l'acte d'accusation fait notamment mention d'une fixation horizontale des prix en violation du Sherman Act. Les accusés devaient réfuter par écrit, pour le 15 mars, les accusations portées contre eux.

Quelles mesures la Belgique prend-elle pour empêcher le fonctionnement d'un carrousel avec de l'or belge ou européen ? Le FMI a-t-il négocié de l'or par le biais d'un contrat avec la BRI et, dans l'affirmative, des quantités d'or ont-elles été prêtées directement ou indirectement au marché de l'or malgré l'interdiction expresse faite au FMI par le Congrès américain de négocier ou de prêter de l'or ?

La Banque nationale de Belgique a réalisé des plus-values de 7,1 milliards en transférant 27 tonnes d'or. Cet or était coté à environ 56.000 francs le kilo et a été vendu au prix du marché à la Banque centrale européenne. La Belgique témoignerait son sens des responsabilités à l'égard des pays producteurs d'or plus pauvres en leur donnant enfin un signal positif au lieu de vendre ses réserves d'or. Qu'opine le ministre à ce sujet ?

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – J'ajoute les éléments suivants à la réponse que j'ai apportée, en août 2000, à la question parlementaire n°218 de M. Van Quickenborne.

Il a été convenu au niveau international de ne pas procéder à des ventes supplémentaires d'or. Le 26 septembre 1999, les quinze banques centrales européennes ont communiqué que leurs ventes globales d'or ne pouvaient excéder 400 tonnes par an.

Ensuite, le FMI mène une politique spécifique. Je peux transmettre à M. Van Quickenborne un document du FMI précisant sa gestion de ses réserves d'or.

L'initiative récente de la Banque nationale de Belgique est autre chose. Il n'existe aucun carrousel avec de l'or belge ou européen. Le transfert d'or réalisé en 1999 vers la Banque

heer Van Quickenborne een kopie bezorgen van een fax van het IMF van 31 juli 2000, waarin het beheer van de goudreserves van het IMF wordt verduidelijkt.

Ten derde, het recente initiatief van de Nationale Bank van België is een andere kwestie. Er is geen carrousel met Belgisch of Europees goud. In 1999 was er een transfer van goudreserves van de Nationale Bank van België naar de Europese Centrale Bank; het ging om een interne transfer, waardoor een meerwaarde werd geboekt.

Ten vierde, net als de gouverneur van de Nationale Bank heb ik me ertoe geëngageerd de volgende vijf jaar geen goudverkoop meer te organiseren. Er kunnen wel andere maatregelen worden genomen met betrekking tot het goud van de Nationale Bank van België.

Als de heer Van Quickenborne dat wenst, kan ik hem ook nog een kopie bezorgen van het perscommuniqué van de vijftien Europese centrale banken.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Jan Steverlynck aan de eerste minister over «de manier van werken van de erkenningscommissie voor beroepsjournalisten in het kader van de vijfjaarlijkse vernieuwing van hun persdocumenten» (nr. 2-397)

De voorzitter. – De heer Didier Reynders, minister van Financiën, antwoordt namens de heer Guy Verhofstadt, eerste minister.

De heer Jan Steverlynck (CVP). – In een open brief, gepubliceerd in de *Financieel Economische Tijd* van 16 februari jongstleden, maakt de voorzitter van de werkgroep “zelfstandige beroepsjournalisten” van de Vereniging van Vlaamse Beroepsjournalisten, zich grote zorgen over de vijfjaarlijkse procedure tot erkenning van zelfstandige beroepsjournalisten. Elke vijf jaar gaat de erkenningscommissie, die rechtstreeks ressorteert onder de diensten van de eerste minister en paritair is samengesteld uit vertegenwoordigers van de uitgevers en beroepsjournalisten, na of alle beroepsjournalisten nog aan de voorwaarden voldoen om de wettelijke titel van beroepsjournalist te voeren. Een van de voorwaarden die de wet van 30 december 1963 betreffende de erkenning en de bescherming van de titel van beroepsjournalist oplegt, is dat beroepsjournalisten “geen enkele vorm van handel mogen drijven”.

De Vlaamse zelfstandige beroepsjournalisten pikken niet langer dat bij de controle of ze al dan niet handel drijven – en ik citeer uit de open brief – “de erkenningscommissie hen veel strenger behandelt dan hun loontrekkende collega’s (...) In een brief die de erkenningscommissie eind vorig jaar naar de zelfstandige beroepsjournalisten stuurde, wordt voornoemde groep van journalisten aangemaand volgende papieren te sturen: kopies van facturen en/of rekeninguittreksels voor de periode oktober 1998 tot oktober 2000, kopies van de belastingsfiches, kopies van de laatste twee fiscale aanslagbiljetten (...) Voor sommigen gaat het om meer dan 500 documenten. (...) Ergerlijk is de vaststelling dat

centrale européenne était un transfert interne qui a donné lieu à une plus-value.

Enfin, tout comme le gouverneur de la Banque nationale, je me suis engagé à ne plus organiser de vente d'or au cours des cinq prochaines années. Les réserves d'or de la BNB peuvent bien sûr faire l'objet d'autres mesures.

Je puis remettre à M. Van Quickenborne une copie de la conférence de presse des quinze banques centrales européennes.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Jan Steverlynck au premier ministre sur «la méthode de travail de la commission d'agrégation des journalistes professionnels dans le cadre du renouvellement quinquennal des documents de presse de ceux-ci» (n° 2-397)

M. le président. – M. Didier Reynders, ministre des Finances, répondra au nom de M. Guy Verhofstadt, premier ministre.

M. Jan Steverlynck (CVP). – *Le président du groupe de travail « journalistes professionnels indépendants » de la Vereniging van Vlaamse Beroepsjournalisten (Association des journalistes professionnels flamands) s'inquiète de la procédure quinquennale de reconnaissance des journalistes professionnels indépendants. Tous les cinq ans, la commission d'agrégation, qui dépend des services du premier ministre et est composée paritairement de représentants des éditeurs et de journalistes professionnels, vérifie si tous les journalistes professionnels répondent encore aux conditions permettant de porter le titre de journaliste professionnel. Une des conditions énoncées dans la loi du 30 décembre 1963 est que les journalistes professionnels sont tenus de « n'exercer aucune espèce de commerce ».*

Les journalistes professionnels indépendants de Flandre n'acceptent plus d'être traités bien plus sévèrement que leurs collègues salariés lors du contrôle sur d'éventuelles activités commerciales. Ils sont obligés de produire une foule de documents justificatifs alors que pour les journalistes salariés une déclaration personnelle et une déclaration de leur employeur suffisent. La commission d'agrégation refuse en outre de préciser comment elle interprète la loi et à partir de quel revenu l'activité commerciale est considérée comme une « profession habituelle ».

Les journalistes indépendants ne sont donc pas traités de la même manière que leurs collègues salariés. Certains risquent dès lors de perdre leur reconnaissance et d'être confrontés à

voor loontrekkenden een eigen verklaring en een van zijn werkgever volstaat”.

Bovendien storen de zelfstandige beroepsjournalisten zich ook aan het feit dat – en ik citeer opnieuw uit de open brief – “de commissie pertinent weigert te antwoorden op vragen hoe zij de wet interpreteert, meer bepaald de (wettelijke) noties ‘handel drijven’, ‘algemene berichtgeving’ en vanaf welke inkomsten de erkenningscommissie aanvaardt dat de betrokkene het ‘als een gewoon beroep uitoefent’. Het bedrag dat de commissie als minimumnorm hanteert, is ongetwijfeld het best bewaarde geheim in de wereld van de media.”

De zelfstandige beroepsjournalisten worden dus niet op dezelfde manier behandeld als de loontrekkende beroepsjournalisten. Het gevolg is dat een aantal van hen hun erkenning dreigen te verliezen en op die manier financieel in de problemen dreigen te komen.

Klopt het dat, hoewel de wet van 30 december 1963 op de erkenning en de bescherming van de titel van beroepsjournalist geen opsplitsing maakt tussen zelfstandige beroepsjournalisten en beroepsjournalisten in loondienst, de erkenningscommissie wel een ongeoorloofd onderscheid maakt tussen beide categorieën? Klopt het dat dit ongeoorloofd onderscheid onder meer tot uiting komt tijdens het toetsen van de wettelijk voorwaarde ‘geen enkele vorm van handel drijven’? Volgens de werkgroep gaat de erkenningscommissie door het opvragen van alle facturen vrij strikt na of de zelfstandige beroepsjournalist geen handel drijft, terwijl voor de loontrekkende journalist een verklaring op eer volstaat.

De werkgroep zelfstandige beroepsjournalisten laakt het feit dat de erkenningscommissie en ik citeer ‘pertinent weigert te antwoorden op vragen hoe ze de wet interpreteert’.

Klopt het dat de erkenningscommissie geen informatie geeft over de invulling van de wettelijke noties ‘handel drijven’, het onderscheid tussen ‘algemene’ en ‘gespecialiseerde’ berichtgeving en begrippen ‘als hoofdberoep’ en ‘tegen bezoldiging’?

In welke mate voldoet de erkenningscommissie die een officieel administratief orgaan is, aan de vereisten van openbaarheid van bestuur? Is er bijvoorbeeld een consulteerbaar jaarlijks rapport waarin de verschillende uitspraken en de motiveringen van (niet-)erkenning in abstracto zijn opgenomen?

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – Ik lees het antwoord van de eerste minister.

Het systeem van erkenning en bescherming van de titel van beroepsjournalist in ons land is inderdaad vastgelegd in de wet van 30 december 1963 en in het koninklijk besluit van 16 oktober 1991 dat de procedure van de indiening en het onderzoek van aanvragen ter verkrijging van die titel, regelt.

Deze wet bepaalt uitdrukkelijk dat erkenningscommissies van eerste aanleg en van beroep zich uitspreken over het al dan niet naleven van de voorwaarden vastgesteld in de wet voor de toekenning van de titel van beroepsjournalist.

Daarom heb ik de erkenningscommissie gevraagd me de nodige informatie te geven om te kunnen antwoorden op de vraag over de verschillende behandeling van de verzoeken tot

des problèmes financiers.

Est-il exact que, bien que la loi du 30 décembre 1963 relative à la reconnaissance et à la protection du titre de journaliste professionnel ne fasse aucune différence entre les journalistes indépendants et salariés, la commission d'agrégation opère une distinction inadmissible entre ces deux catégories ? Est-il vrai que cette différence se manifeste notamment dans les cas susmentionnés ? La commission d'agrégation se conforme-t-elle aux exigences en matière de publicité de l'administration ? Publie-t-elle, par exemple, un rapport annuel reprenant ses différentes décisions et la motivation des reconnaissances ou des refus ?

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – *Le système de reconnaissance et de protection du titre de journaliste professionnel est en effet établi dans la loi du 30 décembre 1963 et dans l'arrêté royal du 16 octobre 1991 régissant la procédure d'introduction et d'examen des demandes d'obtention de ce titre. La loi dispose que les commissions d'agrégation de première instance et d'appel statuent sur le respect des conditions énoncées par la loi pour l'octroi du titre de journaliste professionnel.*

J'ai invité la commission d'agrégation à me fournir les informations nécessaires pour répondre à la question de la différence de traitement entre journalistes indépendants et salariés. Selon le président de la section néerlandophone de la commission, les deux catégories de journalistes sont traitées de la même manière et il n'est nullement question de

erkenning van de titel van beroepsjournalist van loontrekkende en zelfstandige journalisten.

De voorzitter van de Nederlandstalige afdeling van de erkenningscommissie laat me weten dat beide categorieën van journalisten op dezelfde manier worden behandeld en dat er bijgevolg geen sprake van bevoordeling of discriminatie kan zijn. Hij benadrukt, en ik citeer: "Juist omwille van het verschillende statuut worden aan zelfstandigen en loontrekkende wel andere documenten gevraagd. De bevraging heeft evenwel hetzelfde doel, namelijk nagaan of de wet van 1963 verder wordt gerespecteerd. Ook aan loontrekkende journalisten wordt in bepaalde gevallen bijkomende informatie gevraagd."

Ik zal de heer Steverlynck over deze kwestie een meer precieze nota overhandigen, van de hand van de voorzitter van de erkenningscommissie, waarvan de inhoud reeds rechtstreeks werd megedeeld aan de Vereniging van Vlaamse Beroepsjournalisten.

Overigens bevestig ik dat de erkenningscommissie wel degelijk een bestuursoverheid is in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, en dat bijgevolg zowel de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, als de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, erop van toepassing zijn. Dit betekent onder meer dat de commissie de verplichting heeft, in rechte en in feite, elk van haar beslissingen met individuele strekking te motiveren.

Ondanks het feit dat de wet niet verplicht het jaarverslag te publiceren, bestaat er een activiteitenverslag, opgesteld op 18 mei 2000, waarvan een exemplaar werd gestuurd naar de Vereniging van Vlaamse Beroepsjournalisten, aan de Algemene Vereniging van Beroepsjournalisten van België en aan de verenigingen van dag- en weekbladuitgevers. Ook de VRT en VTM-directies kregen een exemplaar. Ook voor de heer Steverlynck is er een exemplaar.

De heer Jan Steverlynck (CVP). – De erkenningcommissie beweert dat ze op dezelfde manier optreedt. Dan is het toch wel vreemd dat er een open brief gepubliceerd wordt, ondertekend door meer dan honderd vijftig zelfstandige beroepsjournalisten die een erkenning moeten krijgen en dus niet gemakkelijk naar buiten durven te komen. Dat betekent toch duidelijk dat er iets aan de hand is.

De erkenningcommissie heeft geen gedragscode. Dat maakt het niet eenvoudig om degenen die een erkenning willen aanvragen, uit te leggen op welke manier de commissie beslist. Men kan ook in beroep gaan, maar als men niet weet welke criteria de commissie hanteert, wordt het wel moeilijk.

Het antwoord van de minister geeft mij geen voldoening. Ik blijf de indruk hebben dat de commissie een ongeoorloofd onderscheid maakt.

– **Het incident is gesloten.**

discrimination. Seule la différence de statut justifie que des documents différents sont réclamés aux indépendants et aux salariés. L'objectif est toutefois le même : vérifier le respect de la loi de 1963. Les journalistes salariés sont parfois invités eux aussi à fournir un complément d'informations.

Je remettrai à M. Steverlynck une note plus détaillée rédigée par le président de la commission d'agrégation, note dont le contenu a aussi été communiqué à la Vereniging van Vlaamse Beroepsjournalisten.

Je confirme par ailleurs que la commission d'agrégation est bien une autorité administrative au sens de l'article 14 des lois coordonnées sur le Conseil d'État et que, par conséquent, la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs et la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration lui sont applicables.

Même si la loi ne lui impose pas de publier un rapport annuel, la commission d'agrégation a rédigé un rapport d'activité en mai 2000. Celui-ci a été envoyé à tous les organes représentatifs du monde de la presse, ainsi qu'aux directions de la VRT et de VTM. Il y a également un exemplaire pour M. Steverlynck.

M. Jan Steverlynck (CVP). – *La commission d'agrégation prétend agir de manière impartiale. Il est dès lors étonnant qu'on publie une lettre ouverte signée par plus de 150 journalistes professionnels indépendants en attente d'une reconnaissance. Il n'y a pas de fumée sans feu.*

La commission d'agrégation ne dispose pas d'un code de conduite. Il lui est donc malaisé d'expliquer comment elle statue sur les demandes de reconnaissance. Un recours auprès de la commission d'appel est certes possible mais difficile pour l'intéressé qui ignore les critères utilisés par la commission.

La réponse du ministre ne me satisfait pas. Je persiste à croire que la commission opère une distinction inadmissible.

– **L'incident est clos.**

Vraag om uitleg van de heer Vincent Van Quickenborne aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over «de stiptheidsvergoeding bij de NMBS» (nr. 2-389)

De voorzitter. – De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling antwoordt namens mevrouw Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Eigenlijk verheugt het mij dat staatssecretaris Deleuze antwoordt, want ik vermoed dat hij als fervent treingebruiker een duidelijk antwoordt zal geven.

Sinds 15 februari 2001 kunnen reizigers die met een half uur vertraging of meer op hun treinbestemming aankomen, geld van de Nederlandse Spoorwegen terugvorderen: de helft van een enkele reis, een kwart van een retourticket of een vijfhonderdste van een jaarabonnement. Bij vertragingen van 60 minuten of meer krijgen de reizigers hun enkele reis volledig terugbetaald. De bedoeling is de punctualiteit te verbeteren. Deze “niet-goed-geld-terug-regeling” zal de Nederlandse Spoorwegen het eerste jaar 240 miljoen frank kosten. Ook in Frankrijk en Groot-Brittannië geven spoor- en metrobedrijven reizigers bij vertragingen op de belangrijkste lijnen al geld terug.

Luidens de kabinetswoordvoerder van minister Durant in *De Morgen* van 2 maart 2001 is een stiptheidsvergoeding een prioriteit die voortvloeit uit het regeerakkoord. Deze vergoeding zal worden opgenomen in het beheerscontract.

In Nederland claimt het spoorwegbedrijf de helft van de kosten bij de overheid, aangezien de helft van de vertragingen wordt veroorzaakt door stroomstoringen en andere feiten waarvoor de overheid verantwoordelijk is. Zal in België ook zo'n verdeelsleutel worden gebruikt?

Is bij het uitwerken van het tienjarenplan voor de spoorwegen rekening gehouden met de aanzienlijke meerprijs die deze maatregel voor de NMBS zal teweegbrengen?

In welke orde van grootte zullen de vergoedingen liggen? Wanneer zal er een vergoeding worden betaald: vanaf 15 minuten vertraging of vanaf een halfuur?

Zullen zowel de eendagsreiziger als de kaartgebruiker of abonnee een terugbetaling genieten?

Zal de stiptheid van de treinen het enige criterium zijn of zullen ook andere criteria gehanteerd worden, bijvoorbeeld reizigers die de hele reis hebben moeten rechtstaan? Kampt de NMBS met een serieus tekort aan zitplaatsen in piekurtreinen? Zo ja, over hoeveel plaatsen gaat het? Hoe zal dat probleem worden aangepakt?

De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling. – De minister van Mobiliteit en Vervoer is het met de heer Van Quickenborne eens dat de stiptheid van de treinen een van de belangrijkste factoren is om het reizen per trein aantrekkelijker te maken. Ze is dan ook voorstander van een schadevergoeding bij grote vertragingen. Daarom vroeg ze ongeveer een jaar geleden aan

Demande d'explications de M. Vincent Van Quickenborne au vice-premier ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur «l'indemnité de retard versée par la SNCB» (n° 2-389)

M. le président. – M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable, répondra au nom de Mme Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *Aux Pays-Bas, depuis le 15 février, les voyageurs dont le train arrive à destination avec un retard d'une demi-heure ou plus peuvent réclamer une indemnité aux chemins de fer. À partir de 60 minutes de retard, l'aller simple est remboursé. En France et en Grande-Bretagne également, les retards sur les lignes principales donnent lieu à remboursement.*

Selon le porte-parole de la ministre Durant dans De Morgen du 2 mars dernier, l'indemnité de retard est une priorité qui découle de l'accord de gouvernement.

Aux Pays-Bas, la société des chemins de fer réclame la moitié du coût de ces indemnités aux pouvoirs publics, estimant que la moitié des retards sont dus à des faits dont ils sont responsables. La clé de répartition sera-t-elle la même en Belgique ?

Lors de l'exécution du plan décennal des chemins de fer, tiendra-t-on compte de l'augmentation sensible du coût que cette mesure entraînera pour la SNCB ? Quel sera l'ordre de grandeur des indemnités ? Seront-elles payées à partir d'un retard de 15 minutes ou d'une demi-heure ? Les voyageurs d'un jour et ceux qui utilisent une carte ou un abonnement pourront-ils également en bénéficier ?

La ponctualité des trains sera-t-elle le critère unique ou d'autres interviendront-ils, comme le fait de devoir voyager debout ? La SNCB lutte-t-elle contre le sévère manque de places assises aux heures de pointes ? Si oui, de combien de places s'agit-il ? Comment ce problème sera-t-il abordé ?

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable. – *La ministre de la Mobilité et des Transports est également favorable à une indemnité pour des retards importants. Il y a un an environ, elle a demandé à la SNCB de dégager une piste de réflexion en vue des négociations sur le troisième contrat de gestion.*

Le groupe de travail examinera sous peu le rapport de la

de NMBS terzake een denkspoor te ontwikkelen voor de onderhandelingen over het derde beheerscontract.

De NMBS stelde een eerste rapport op, dat werd voorgelegd aan de ombudsman en het raadgevend comité. De werkgroep zal binnenkort de aangegeven denksporen onderzoeken. We kunnen niet vooruitlopen op de conclusies van de werkzaamheden, maar het is wel de bedoeling in het derde beheerscontract een maatregel voor terugbetaling op te nemen.

Het rapport van de NMBS brengt elementen aan voor de gedachtewisseling. Het handelt over de praktijken in de verschillende vervoersmaatschappijen, de wettelijke voorwaarden en de commerciële praktijken bij de NMBS en over de aanbevelingen van een studie van de firma Stratec. Een vergelijking met de praktijken in het buitenland en in andere Belgische vervoersmaatschappijen geeft een aantal ideeën en toont waar zich moeilijkheden zullen voordoen.

Treinreizigers met een ticket tegen vol tarief hebben reeds recht op een terugbetaling als de NMBS een fout heeft gemaakt, maar alleen als de eiser een schade kan bewijzen. Het terugbetaalde bedrag kan niet hoger zijn dan de prijs van het ticket. Dat is niet voldoende.

De NMBS werkte een aantal ideeën uit die in een eerste fase op de reizigers met een abonnement gericht zijn. Zij zijn immers gemakkelijk identificeerbaar. De NMBS zou de andere treingebruikers moeten registreren om ze een recht op schadeloosstelling te kunnen geven.

Bij de beleidsvoorbereiding van zo'n maatregel moet worden nagegaan wie aansprakelijk is voor de vertragingen. De NMBS kan niet voor alles aansprakelijk worden gesteld. Soms is er sprake van overmacht.

De kost van het terugbetalen komt ten laste van het exploitatiebudget en niet van het investeringsplan. Er moet worden gezocht naar een manier waarop een terugbetaling kan gebeuren. De NMBS moet weliswaar geresponsabiliseerd worden, maar we moeten ook rekening houden met de financiële mogelijkheden.

De NMBS stelt voor zich te baseren op een algemene regelmatigheidsindex en dus niet op specifieke vertragingen. Het is evenwel niet uitgesloten dat naar een systeem wordt gezocht waarbij een direct verband wordt gelegd tussen de precieze vertraging en het bedrag van de vergoeding. We moeten evenwel geen ijdele hoop wekken; een vertraging van tien minuten is zelfs in onze overhaaste samenleving geen drama.

De NMBS stelt voor in een eerste fase de abonnees te vergoeden. Maar ook voor de occasionele reizigers moet een formule worden gezocht. Hier rijst de vraag welk systeem eenvoudig en duidelijk kan bewijzen dat een persoon op een bepaalde trein met vertraging zat. Mogelijkheid tot fraude moet worden vermeden.

De verhoging van het treinaanbod is een van de assen van het mobiliteitsplan. Er zijn verschillende initiatieven. Een eerste is de verhoging van de capaciteit van de treinen. De dubbeldekstreinen de M6-rijtuigen en het GEN passen in die strategie. Ook een verhoging van de frequentie van de treinen, opgenomen in het investeringsplan, kan een deel van een oplossing zijn. In het kader van het tienjarenplan zal

SNCB. Nous ne pouvons anticiper sur ses conclusions mais l'intention est bien d'introduire dans le troisième contrat de gestion une disposition relative au paiement de l'indemnité.

Le rapport évoque les pratiques de différentes sociétés de transport, les conditions légales et commerciales au sein de la SNCB et une étude de la firme Stratec. Des comparaisons font apparaître les difficultés qui se présenteront.

Les voyageurs ayant payé le tarif plein ont déjà droit à un remboursement en cas de faute de la SNCB, mais le dommage doit être prouvé.

Ce seront tout d'abord les abonnés qui bénéficieront de la mesure.

La SNCB n'est pas toujours responsable des retards ; il y a ces cas de force majeure.

Le coût de l'indemnité de retard sera pris en charge par le budget d'exploitation et non par le plan d'investissement. On doit encore examiner les modalités de paiement.

La SNCB propose de se baser sur un index général de régularité. Tout lien entre un retard précis et le montant de l'indemnité est exclu.

Pour les voyageurs sans abonnement, on s'interroge sur la manière de prouver leur présence dans le train, afin d'éviter toute fraude.

L'augmentation de l'offre est un des axes du plan de mobilité. Différentes initiatives sont prises, notamment l'augmentation de la capacité et de la fréquence des trains. La capacité de l'infrastructure est également revue à la hausse.

Sur la base du rapport de la SNCB, on doit trouver un système qui réponde aux critères d'équité, qui soit réalisable et qui n'impose pas trop de démarches aux voyageurs pour obtenir leur indemnité.

daarenboven de capaciteit van de infrastructuur worden verhoogd, bijvoorbeeld door het op vier sporen brengen van de belangrijkste assen naar Brussel.

Op basis van het NMBS-rapport moet een systeem gevonden worden dat beantwoordt aan de rechtvaardigheidscriteria – dat wil zeggen dat het rekening houdt met de geleden last –, dat praktisch haalbaar is – dat wil zeggen dat de last of de geleden schade kan worden vastgesteld –, en dat praktisch is voor de reizigers, zodat ze niet te veel stappen moeten doen om hun vergoeding te krijgen.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). –

Waarschijnlijk komt mijn vraag over de concrete maatregelen nog wat te vroeg, maar misschien is het ook goed dat Parlementsleden aanwijzingen geven in welke richting de hervorming van de NMBS zou kunnen gaan.

Mijn indruk is dat het eerste plan van de NMBS te bescheiden uitvalt. Blijkbaar concentreert de leiding zich op een algemene regelmatigheid en wil ze zich enkel baseren op het gemiddelde van alle treinen. Volgens het huidige beheerscontract streeft de NMBS ernaar dat 90 à 95% van de treinen binnen vijf minuten na het aangekondigde uur moeten aankomen. Door grote lijnen met veel vertragingen samen met stipte kleine lijnen te bekijken, kan de NMBS natuurlijk tot een mooi gemiddelde komen. Dat lijkt me fout. De ergernis van de treinreiziger heeft namelijk te maken met de vertraging van de trein waar hij op zit. En die ergernis neemt nog altijd toe, zo mag ik als regelmatige treingebruiker zelf ondervinden.

De NMBS is ook te bescheiden in die zin dat ze enkel de abonnees overweegt te vergoeden. In Nederland vraagt de NS de reizigers die vertraging hebben geleden, zich onmiddellijk na hun reis – met een ticket als ze geen abonnee zijn – naar het loket te begeven om daar een formulier in ontvangst te nemen en de schadevergoeding op te eisen. Blijkbaar heeft NS ook in Nederland de mogelijkheid van fraude onder ogen gezien en een systeem uitgewerkt dat die onmogelijk maakt.

Kortom, in de plaats van zo bescheiden te zijn, mag de minister wat meer van zich afbijten. Ze doet dat op andere terreinen, waarom zou ze het niet doen als het erop aankomt de consumentenbelangen te verdedigen.

Op mijn vraag over het tekort aan zitplaatsen heb ik tot mijn spijt geen antwoord gekregen. Op de grote treinverbindingen – naar Luik, Oostende, Brussel, Antwerpen, ... – worden vele reizigers op de piekuren telkens opnieuw geconfronteerd met een tekort aan zitplaatsen. Kan de minister dat probleem niet in kaart brengen? Dat heeft ze nu niet gedaan, zodat we geen zicht krijgen op de omvang van het tekort aan zitplaatsen. Misschien kan de staatssecretaris deze vraag aan zijn collega-minister bezorgen.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Jan Steverlynck aan de minister van Landbouw en Middenstand over «het vrij aanvullend pensioen voor de meewerkende echtgenoot» (nr. 2-394)

De voorzitter. – Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck,

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *J'ai l'impression que le premier plan de la SNCB est trop modeste. L'objectif est que 90 à 95% des trains arrivent dans les cinq minutes après l'heure annoncée. En prenant en compte les grandes lignes où les retards sont fréquents et les trajets plus courts où les trains sont ponctuels, on arrive évidemment à une moyenne favorable, alors que le voyageur est contrarié par le retard du train qu'il utilise.*

La SNCB est aussi trop modeste en envisageant le dédommagement des seuls abonnés. Aux Pays-Bas, les voyageurs dont le train a du retard sont invités à se rendre au guichet dès leur arrivée pour recevoir un formulaire et demander une indemnité.

Pourquoi la ministre n'est-elle pas plus exigeante dans la défense des intérêts des consommateurs ?

Je n'ai malheureusement pas eu de réponse quant au manque de places assises aux heures de pointe. Il s'agit d'un problème quotidien sur les grandes lignes. La ministre ne peut-elle dresser la carte de la question ? Sans cela, il est difficile d'en mesurer l'ampleur. Le secrétaire d'État pourrait peut-être soumettre cette demande à sa collègue.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Jan Steverlynck au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur «la pension libre complémentaire du conjoint aidant» (n° 2-394)

M. le président. – Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck,

staatssecretaris voor Buitenlandse Handel, antwoordt namens de heer Jaak Gabriëls, minister van Landbouw en Middenstand.

De heer Jan Steverlynck (CVP). – Met de wet van 25 januari 1999 werd artikel 52bis, paragraaf 1, van het koninklijk besluit nummer 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen aangevuld met een tweede paragraaf om de meewerkende echtgenoten de mogelijkheid te geven een aanvullend pensioen op te bouwen.

Die mogelijkheid werd meer bepaald gegeven aan de meewerkende echtgenoten aan wie, bij toepassing van artikel 86 van het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, een deel van de winst en de baten als meewerkinkomen werden toegekend en die zich vrijwillig hebben onderworpen aan de regeling voor de ziekte- en invaliditeitsverzekering, sector der uitkeringen.

Om die aanvullende pensioenopbouw mogelijk te maken moet er een in de ministerraad overlegd koninklijk besluit worden getroffen.

In november 1999, vijftien maanden geleden, zei de minister in de Kamer dat er voor het aanvullend pensioen voor de meewerkende echtgenoot uitvoeringsbesluiten moeten komen. Verder zei hij dat de wet inzake het vrij aanvullend pensioen voor de meewerkende echtgenoot om juridische redenen onuitvoerbaar is gebleken, en dat hij daarom via een amendement in de programmawet de uitvoering zou verzekeren.

Dat amendement is er niet gekomen. Het bewuste artikel 52bis, paragraaf 1, alinea 2, is nog niet aangepast en de uitvoeringsbesluiten zijn nog steeds niet genomen met als gevolg dat meewerkende echtgenoten de speciaal voor hen gecreëerde mogelijkheid tot aanvullende pensioenopbouw nog altijd niet kunnen benutten.

Hoe komt het dat na twee jaar het uitvoeringsbesluit nog steeds niet is genomen?

Meent de minister nog steeds dat dit artikel 52bis, paragraaf 1, alinea 2, moet worden aangepast en dat er een uitvoeringsbesluit moet volgen?

Waarom is die aanpassing niet gebeurd?

Wanneer zal het artikel worden aangepast?

Is er al voorbereidend werk gedaan om onmiddellijk na de goedkeuring van het gewijzigde artikel het uitvoeringsbesluit uit te vaardigen?

Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel. – Het is me een genoegen in deze Hoge vergadering te mogen aanwezig zijn, zij het dan slechts ter vervanging van minister Gabriëls, die zich laat verontschuldigen omdat hij op een vergadering over het mond- en klauwzeerprobleem aanwezig is. De programmawet van 25 januari 1999 liet de meewerkende echtgenoten toe tot het vrijwillig aanvullend pensioen, op voorwaarde dat hen een fiscaal meewerkinkomen is toegekend door de partner, dat zij reeds vrijwillig bijdragen voor de tak ziekte-uitkeringen en ten slotte mits er een uitvoerend koninklijk besluit wordt genomen.

secrétaire d'État au Commerce extérieur, répondra au nom de M. Jaak Gabriëls, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes.

M. Jan Steverlynck (CVP). – *La loi du 25 janvier 1999 ajoute un paragraphe à l'article 52bis de l'arrêté royal de novembre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des indépendants afin de permettre aux conjoints aidants de se constituer une pension complémentaire. Cette possibilité s'adresse plus précisément aux conjoints aidants auxquels une partie des bénéficiaires est attribuée comme revenus et qui ont librement souscrit à l'assurance maladie invalidité, secteur des prestations.*

Pour rendre possible cette pension complémentaire, il faut un arrêté royal délibéré en conseil des ministres.

En novembre 1999, le ministre a dit à la tribune de la Chambre que les arrêtés d'exécution devaient être pris. Il a aussi dit qu'il fallait amender la loi-programme pour permettre l'application de la loi.

Nous attendons toujours cet amendement et l'article 52bis n'a pas encore été modifié. Comment se fait-il que, deux ans après, l'arrêté d'exécution n'ait pas encore été pris ? Le ministre estime-t-il encore que l'article 52bis doit être modifié et qu'un arrêté d'exécution doit suivre ? Pourquoi cette modification n'a-t-elle pas encore eu lieu ? Quand est-elle prévue ? Y a-t-il déjà eu des travaux préparatoires pour prendre l'arrêté d'exécution immédiatement après l'adoption de l'article modifié ?

Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, secrétaire d'État au Commerce extérieur. – *Un arrêté royal n'a pu être pris fin 1999 parce que la preuve de l'octroi d'un revenu fiscal au conjoint aidant par son partenaire ne peut être fournie que l'année qui suit l'exercice concerné.*

La loi-programme du 25 janvier 1999 n'a pas encore été modifiée car il a été convenu au sein du gouvernement qu'il fallait d'abord régler l'accès des conjoints aidants au statut ordinaire. Un groupe de travail intercabinet est chargé de l'élaboration du statut des conjoints aidants. Ce problème sera réglé cette année. Lors de la transposition dans les textes législatifs, on procédera aux modifications de la loi et l'arrêté

Een koninklijk besluit kon eind 1999 niet worden genomen omdat de éérste voorwaarde onuitvoerbaar bleek. Het bewijs voor de toekenning van een fiscaal meewerkinkomen kan immers pas het jaar nadien worden geleverd, terwijl dit bewijs er al moet zijn bij de betaling van het vrijwillig aanvullend pensioen.

Daarom moet de programmawet van 25 januari 1999 worden aangepast. Dat is nog niet gebeurd omdat binnen de regering werd afgesproken dat éérst de toegang van de meewerkende echtgenoten tot het gewone statuut moet worden geregeld.

Een interkabinettenwerkgroep is gelast om het statuut meewerkende echtgenoten uit te werken. In de regeringsverklaring van 17 november 2000 werd bevestigd dat de regering in de loop van 2001 een oplossing wil hebben uitgewerkt. Daaraan wordt momenteel gewerkt. Bij het omzetten ervan in wetgevende teksten zal tegelijk de nodige wetsaanpassing gebeuren én het uitvoerend besluit worden genomen om de meewerkende echtgenoten ook tot het vrijwillig aanvullend pensioen toe te laten.

De heer Jan Steverlynck (CVP). – Ik kijk uit naar een oplossing voor de meewerkende echtgenoten binnen een korte termijn. Ik zal dit opvolgen.

Ik wijs nog op een inconsistentie: het koninklijk besluit van 11 april 1999 dat in het *Staatsblad* van 24 juni 1999 is verschenen heeft uitvoering gegeven aan het artikel in kwestie, maar dat koninklijk besluit was niet in Ministerraad overlegd. Nadien is bij omzendbrief aan de instellingen gevraagd om dit koninklijk besluit niet toe te passen. Het zou van goed bestuur getuigen indien ook het koninklijk besluit wordt ingetrokken. Kan mevrouw Neyts dit meedelen aan minister Gabriëls?

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van mevrouw Magdeleine Willame-Boonen aan de minister van Justitie en aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de strijd tegen kinderporno op internet» (nr. 2-390)

De voorzitter. – Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel, antwoordt namens de heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties.

Mevrouw Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – *Ik had deze vraag normaal aan de ministers Verwilghen en Daems moeten stellen, maar ik kan hun afwezigheid begrijpen. Vorige week had ik reeds een mondelinge vraag aan minister Daems, maar die bevond zich toen in de wandelgangen van de Kamer en zijn collega Verwilghen antwoordde in zijn plaats. Ik wil de uitleg van mevrouw de minister graag geloven, maar “te veel is te veel”. Ik betreur dan ook dat de twee bevoegde ministers niet kunnen antwoorden op mijn vraag, die ik als essentieel ervaar.*

Seksuele uitbuiting van kinderen, kinderpornografie of de verspreiding van foto's met een pedofiel karakter zijn niet

d'exécution sera pris.

M. Jan Steverlynck (CVP). – *Je voudrais encore souligner une inconsistance : l'arrêté royal du 11 avril 1999 a été pris en exécution de l'article en question, mais il n'a pas été délibéré en conseil des ministres. Ensuite, on a demandé aux établissements de ne pas l'appliquer. Retirer cet arrêté serait aussi faire preuve de bonne gestion. Mme Neyts peut-elle transmettre cette suggestion au ministre Gabriëls ?*

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de Mme Magdeleine Willame-Boonen au ministre de la Justice et au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «la lutte contre la pornographie enfantine sur l'internet» (n° 2-390)

M. le président. – Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, secrétaire d'État au Commerce extérieur, répondra au nom de M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques.

Mme Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – *Madame la ministre, j'aurais dû normalement m'adresser aux ministres Verwilghen et Daems mais je puis comprendre les raisons de leur absence. Cependant, je relève que, la semaine dernière, au moment où je lui posais une question orale, le ministre Daems se trouvait dans un couloir à la Chambre et son collègue Verwilghen a donc répondu à sa place.*

Je veux bien croire vos explications, madame la ministre, parce que j'ai beaucoup d'amitié pour vous, mais « te veel is te veel » et je ne puis m'empêcher d'être un peu triste parce que deux ministres compétents en la matière ne peuvent pas répondre à ma question que j'estime essentielle dans notre

nieuw. België met zijn zaak-Dutroux kan het weten. Het internet heeft aan het probleem een nieuwe dimensie gegeven. Sommigen misbruiken de elektronische snelweg om kinderpornografie te verspreiden.

In het verslag van 9 juli 1998 over “De vrouwen en de nieuwe technologieën”, dat het Adviescomité voor gelijke kansen voor vrouwen en mannen aan de Senaat uitbracht, wordt een hoofdstuk gewijd aan die problematiek. De aanbevelingen zijn zeer pertinent en actueel. Met name werd aan de regering gevraagd om de beelden met kinderpornografie centraal te archiveren op federaal niveau en via Europol en Interpol ook op Europees en internationaal niveau. Er werd ook aanbevolen een structurele samenwerking te organiseren tussen het contactpunt “Kinderpornografie” van de gerechtelijk politie en het Centrum voor verdwenen en vermoorde kinderen.

Dergelijke dossiers staan voortdurend in de actualiteit. Verleden maand nog maakte de pers gewag van de aanhouding, tijdens de door Engeland geleide operatie “Kathedraal”, van 107 personen in twaalf landen die ervan worden verdacht op het internet 750.000 foto’s van seksueel misbruikte kinderen te hebben verspreid.

In december 2000 heeft de VN-Conferentie van Palermo over de georganiseerde criminaliteit het dossier behandeld. De deelnemende landen werden uitgenodigd om het VN-verdrag tegen de grensoverschrijdende criminaliteit te ondertekenen alsook twee protocollen tegen de mensenhandel en de handel in clandestiene immigranten. België was op die topontmoeting aanwezig.

Op 3 maart hebben meer dan 1.500 mensen in Parijs betoogd tegen de pedocriminaliteit. Op deze kleine “witte mars” waaraan veel Belgen en Zwitsers deelnamen, waren heel wat nationaliteiten vertegenwoordigd.

In België is een cel van de gerechtelijke politie gespecialiseerd in de informaticacriminaliteit. Iedere burger die op het internet met pornografie wordt geconfronteerd, moet de cel “Kinderpornografie op het internet” inlichten. Daarvoor kan hij on-line een formulier invullen. Men kan zich over deze efficiëntie en het succes van deze methode verheugen. De cel ontvangt gemiddeld vijftig e-mails per dag. Het is wel jammer dat de site van de gerechtelijke politie verwijst naar een niet toegekend telefoonnummer.

Het betreft een zeer ernstig probleem. Het mag niet dat in dit dossier, zoals in andere, een kloof ontstaat tussen het door de regering gewenste beleid en de middelen. Dat is zowat de slogan geworden van de VZW’s die zich met de slachtoffers van de mensenhandel bezighouden.

Over welke budgettaire middelen beschikt de cel van de gerechtelijke politie die is gespecialiseerd in de kinderpornografie op het internet? Welke acties zullen de ministers ondernemen in opvolging van de Conferentie van Palermo? Welke materiële, technische en technologische middelen staan ter beschikking van de ministers om dit soort internetcriminaliteit te bestrijden?

société.

L’exploitation sexuelle des enfants, mais aussi la pornographie infantine ou la diffusion de photos à caractère pédophile ne sont pas des phénomènes nouveaux. La Belgique, lieu géographique de l’affaire Dutroux, est bien placée pour le savoir.

Comme l’ont démontré certains reportages français récents, le développement d’Internet a donné une nouvelle dimension au problème. On sait que certains utilisateurs abusent de l’autoroute électronique pour diffuser des documents pornographiques infantiles.

Le 9 juillet 1998 déjà, le rapport fait au Sénat au nom du Comité d’avis pour l’égalité des chances entre femmes et hommes, rapport qui avait pour thème « Les femmes et les nouvelles technologies », avait consacré un chapitre de son analyse à cette problématique bien particulière. J’estime que ses recommandations sont extrêmement pertinentes et d’une grande actualité. On demandait, notamment, au gouvernement d’assurer l’archivage centralisé des images de pornographie infantile au niveau fédéral ainsi qu’au niveau européen et international par le biais d’Europol et d’Interpol et on recommandait l’organisation d’une coopération structurelle entre le point de contact « Pornographie infantile » de la PJ et le Centre pour enfants disparus et assassinés.

L’actualité est constamment parsemée de dossiers traitant de ce sujet. Il y a un mois encore, la presse annonçait que 107 personnes, soupçonnées d’avoir diffusé sur Internet 750.000 photos d’enfants sexuellement abusés, avaient été arrêtées à travers douze pays au cours de l’opération « Cathédrale » menée par l’Angleterre.

En décembre 2000, la conférence de l’ONU à Palermo, sur le crime organisé, qui s’est tenue à Palermo, s’est saisie de ce dossier. Les pays participants ont été invités à signer la Convention des Nations unies contre la criminalité transnationale, ainsi que deux Protocoles contre la traite des êtres humains et le trafic d’immigrés clandestins. La Belgique était, bien entendu, présente à ce Sommet.

Je vous rappelle également qu’à Paris, plus de 1.500 personnes ont défilé le samedi 3 mars pour exprimer leur indignation à l’égard de la pédo-criminalité. Cette petite « marche blanche » version française a réuni des personnes de différentes nationalités, parmi lesquelles beaucoup de Belges et de Suisses.

En Belgique, une cellule de la police judiciaire est spécialisée dans le crime informatique. Tout citoyen confronté sur Internet à un cas de pornographie est tenu d’en avertir la cellule « Pornographie infantine sur Internet » qu’il est possible de contacter via Internet. Les internautes ont à leur disposition un formulaire qu’ils peuvent compléter on-line. On peut se réjouir de cette performance et du succès rencontré. Cette cellule reçoit, en effet, une moyenne de cinquante mails par jour dénonçant une série d’éléments de ce genre. Néanmoins, il est déplorable – et nous en avons fait le test – que le site de la police judiciaire renvoie à un numéro de téléphone qui n’est pas attribué.

Ce problème est très grave. Il ne faudrait pas que, dans ce dossier comme dans d’autres, un fossé se creuse entre la politique souhaitée par le gouvernement et les moyens. Vous

Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel. – *Niets is erger dan in de plaats van iemand anders te moeten antwoorden, als men verwijten naar het hoofd krijgt die eigenlijk voor een ander bestemd zijn. Ik begrijp u en zal naar best vermogen antwoorden, vooral omdat het een bijzonder ernstig en belangrijk onderwerp betreft.*

Ingevolge het samenwerkingsprotocol van mei 1999 met de federatie van internetproviders werd een dienst opgericht om de klachten over kinderpornografie te verzamelen. Op de begroting van de Computer Crime Unit is geen aparte post voor de strijd tegen de kinderpornografie. Die is immers een onderdeel van het geheel van de taken.

De inwerkingtreding van de wet op de informaticacriminaliteit op 13 februari maakte het mogelijk het instrumentarium dat de Computer Crime Unit mag gebruiken om de kinderpornografie te bestrijden, aanzienlijk uit te breiden. Met de hulp van de beheerder van het betrokken netwerk kan men doeltreffender zoeken op het internet.

Om tot een coherent en doordacht beleid te kunnen komen, wordt over de kinderpornografie op het internet momenteel overleg gepleegd tussen het ministerie van Justitie, de Computer Crime Unit en Child Focus.

Mevrouw Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – *Het begin van het antwoord verontrust me enigszins. Ik weet dat de wet slechts zeer recent van toepassing is en dat de samenwerking tussen de Computer Crime Unit, Justitie en Child Focus nog in opbouw is. Maar tot op heden is in geen enkel budget voorzien.*

Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel. – *Er is geen specifiek budget, maar de Computer Crime Unit moet een beroep doen op het geheel van zijn middelen om de kinderpornografie te bestrijden. Dat behoort immers tot zijn hoofdopdrachten.*

Mevrouw Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – *Er bestaat een hele reeks internetmisdaden, waaronder de pornografie in het algemeen. Er is dus geen apart budget voor de kinderpornografie.*

Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel. – *Niet als dusdanig. De strijd tegen de mensenhandel, het seksueel misbruik van kinderen en de kinderpornografie vormt een absolute prioriteit in de strijd*

savez que c'est un peu le slogan qu'ont adopté les ASBL qui s'occupent, notamment, des victimes de la traite des êtres humains. De manière plus générale, je voulais poser aux deux ministres compétents des questions relatives à la pornographie infantine sur Internet. Quels moyens budgétaires a-t-on mis à la disposition de la cellule de la police judiciaire spécialisée pour la pornographie infantine sur Internet ? Quelles actions les ministres comptent-ils mettre en œuvre suite à la Conférence de Palerme où, je le suppose, des décisions ont été prises ? De quels moyens matériels, techniques ou technologiques les ministres disposent-ils pour lutter contre ce type de cybercrimes ?

Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, secrétaire d'État au Commerce extérieur. – Rien n'est pire que de devoir répondre à la place d'un autre parce qu'on se voit adresser des reproches qui ne vous sont pas vraiment destinés. Je vous comprends et je vais essayer de répondre de mon mieux aux questions que vous avez posées, d'autant plus qu'il s'agit d'un sujet éminemment grave et important.

À la suite du protocole de coopération conclu avec la fédération des fournisseurs d'accès à Internet au mois de mai 1999, un service a été créé pour recueillir les dénonciations de cas de pornographie infantine. Toutefois, aucun poste particulier pour la lutte contre la pornographie infantine n'a été prévu au budget de la *Computer Crime Unit*, unité chargée des recherches dans ce domaine, celles-ci faisant partie d'un ensemble de tâches.

L'entrée en vigueur de la loi sur la criminalité informatique, le 13 février dernier, a permis d'augmenter sensiblement l'éventail des instruments de recherche que la *Computer Crime Unit* peut utiliser pour lutter contre la pornographie infantine. Une recherche sur le réseau permet, par exemple, d'effectuer un travail d'investigation plus efficace à l'aide du gestionnaire du réseau concerné.

En outre, afin de pouvoir aboutir à une politique cohérente et réfléchie, une concertation sur la pornographie infantine sur Internet est en cours entre le ministère de la Justice, la *Computer Crime Unit* et *Child Focus*.

Mme Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – Le début de votre réponse m'inquiète un peu. Je comprends que la loi n'est devenue opérationnelle que très récemment et que la coordination entre la *Computer Crime Unit*, la Justice et *Child Focus* est en cours d'élaboration. Mais, jusqu'à présent, aucun budget n'a été prévu.

Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, secrétaire d'État au Commerce extérieur. – Il n'y a pas de budget spécifique mais, comme il s'agit d'une des missions principales de la *Computer Crime Unit*, elle doit faire appel à l'ensemble des moyens mis à sa disposition pour mettre en place la lutte contre la pornographie infantine.

Mme Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – Il existe toute une série de cybercrimes, y compris la pornographie en général. La pornographie infantine ne bénéficie donc pas d'un libellé budgétaire particulier.

Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, secrétaire d'État au Commerce extérieur. – Pas en tant que tel. Il faudrait que nous consultations le budget. La lutte contre le trafic des êtres humains, l'abus sexuel des enfants et la pornographie

tegen de internationale misdaad. Het lijkt me dus onbetwistbaar dat het onderzoek op dat domein één van de belangrijkste prioriteiten van de Computer Crime Unit uitmaakt.

Mevrouw Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – *Ik vind het antwoord van de twee bevoegde ministers wat mager ten aanzien van de ernst van het probleem.*

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Vincent Van Quickenborne aan de minister van Justitie over «de wet van 28 november 2000 inzake informaticriminaliteit» (nr. 2-395)

De voorzitter. – *Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel, antwoordt namens de heer Marc Verwilghen, minister van Justitie.*

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *Mijn vraag sluit goed aan bij de interessante vraag van mevrouw Willame. Over het onderwerp is al meer dan eens gediscussieerd in de Senaat, onder meer naar aanleiding van de stemming in de Senaat van de wet van 28 november 2000 en waarvan de uitslag door de Kamer ongedaan werd gemaakt.*

Het thema van de veiligheid op internet zorgt voor heel wat ophef, onder andere in verband met de strijd tegen de pornografie, maar ook in verband met de strijd tegen virussen en het voorkomen van systeeminbraken.

Een hele reeks vragen die ik destijds in de commissie aan de minister heb gesteld, werden slechts onvolledig beantwoord. Daarom wil ik meer in het bijzonder mijn vragen over drie vormen van inbraak in computersystemen herhalen, ook omdat bedrijven mij daarover vragen stellen.

Een portscan is het zoeken naar openstaande ‘poorten’ op één of meerdere systemen. Er wordt een connectie gemaakt naar de desbetreffende poort om na te gaan of deze open of dicht is. Als de poort ‘open’ is, wil dit zeggen dat er op het systeem in kwestie een bepaalde dienst wordt aangeboden, bijvoorbeeld een webserver.

Bij het zoeken naar openstaande poorten verschaft men zichzelf geen toegang tot een systeem, en wordt er evenmin een aanval gepleegd op de beschikbaarheid en de integriteit van het systeem. Een portscan is meestal wel de voorbode van een aanval. Er wordt gecontroleerd of de deur openstaat of niet.

Is een portscan met toepassing van de wet van 28 november 2000 strafbaar of niet? Inzonderheid, is dit een handeling beoogd door artikel 550bis, paragraaf 1, van het Strafwetboek?

Bij een vulnerability probe wordt nagegaan of een systeem onderhevig is aan een aanval. Dat gebeurt zowel via eenvoudige tests met een web browser als via ingewikkelde tests waarbij een serie specifieke pakketten moeten worden verstuurd.

enfantine constituent des priorités absolues de la lutte contre la criminalité internationale. Il me semble donc indubitable que la recherche et l’investigation dans ce domaine doivent constituer une des priorités principales de la Computer Crime Unit.

Mme Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – *Permettez-moi de vous dire que je trouve que la réponse préparée par les deux ministres compétents est un peu mince par rapport à la gravité du sujet.*

– **L’incident est clos.**

Demande d’explications de M. Vincent Van Quickenborne au ministre de la Justice sur «la loi du 28 novembre 2000 sur la criminalité informatique» (n° 2-395)

M. le président. – *Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, secrétaire d’État au Commerce extérieur, répondra au nom de M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice.*

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *On parle beaucoup de la sécurité sur Internet et notamment de la lutte contre la pornographie et les virus, ainsi du hacking. J’aimerais poser à nouveau des questions relatives à trois formes de hacking. En commission, le ministre n’y avait répondu que partiellement.*

Tout d’abord, le portscan consiste à rechercher des ports ouverts dans un ou plusieurs systèmes. On établit une connexion avec le port en question afin de vérifier s’il est ouvert ou fermé. S’il est ouvert, cela signifie qu’un service est offert par le système en question. Il peut par exemple s’agir d’un webserver. En recherchant des ports ouverts, on ne pénètre pas dans un système et on n’attaque pas davantage la disponibilité et l’intégrité de ce système. La plupart du temps, un portscan est le signe avant-coureur d’une attaque. Est-il punissable aux termes de la loi du 28 novembre 2000 ? Est-ce un acte visé par l’article 550 bis, paragraphe 1, du Code pénal ?

Ensuite, le vulnerability probe permet de déterminer si un système peut être attaqué. Il peut être effectué par un simple test, en ajoutant, dans un navigateur, quelques caractères à l’adresse de la page web, ce qui permet de déterminer immédiatement si le site est sensible à un certain type d’attaque. On peut aussi effectuer des tests plus compliqués. Avec un vulnerability probe, on ne cherche pas à pénétrer dans un système. La plupart du temps, il n’y a aucun danger pour la disponibilité et l’intégrité de ce système. Mais, ici aussi, il s’agit souvent du signe précurseur d’une attaque. Les vulnerability probes sont-ils punissables ? Constituent-ils un acte visé à l’article 550 bis, paragraphe 1, du Code pénal ?

Certains systèmes sont connectés à un réseau public, par exemple Internet, sans qu’aucune protection ne soit prévue. Selon la législation néerlandaise, une attaque menée contre une entreprise connectée sans protection à Internet n’est pas punissable. Mais la législation belge considère toute intrusion comme punissable. Un système connecté à Internet fournit certains services aux utilisateurs du réseau public, la plupart du temps plus nombreux que ceux visés par le propriétaire du système. Ces services « forcés » sont accessibles à tous. L’utilisation de tels services est-elle punissable ? Constitue-t-

Met de eenvoudige test voegt men in een web browser een paar karakters toe aan de locatie van webpagina, de URL, waardoor onmiddellijk duidelijk wordt of de website gevoelig is voor een bepaalde aanval.

Bij een *vulnerability probe* wordt geen toegang gezocht tot een systeem. Er is meestal geen gevaar voor de beschikbaarheid en de integriteit van het systeem. Ook de *probes* zijn vaak de voorbode van een aanval. De vraag is of *vulnerability probes* strafbaar zijn? Inzonderheid, is dit een handeling beoogd door artikel 550bis, paragraaf 1, van het Strafwetboek?

Sommige systemen worden totaal onbeveiligd aangesloten op een publiek netwerk, bij voorbeeld het internet. Volgens de Nederlandse wetgeving is een aanval op een bedrijf dat zich onbeschermd aansluit op het internet, niet strafbaar. Volgens de Belgische wetgeving is elke indringing strafbaar. Een systeem dat op internet aangesloten is, verleent bepaalde diensten aan de gebruikers van het publieke netwerk, meestal meer dan hetgeen de systeemeigenaar bedoelt. Die 'onvrijwillige' diensten zijn voor iedereen toegankelijk.

Een voorbeeld is het aanzetten van de functie "Bestanden en printers delen" in Microsoft Windows 98 zonder wachtwoordbeveiliging. Als de internetverbinding van een gebruiker actief is, heeft iedereen op het internet toegang tot de gedeelde mappen, terwijl het niet in de bedoeling ligt van de gebruiker om iedereen toegang te geven, maar zijn besturingssoftware biedt wel deze diensten aan!

Is het gebruik van dergelijke 'onbedoelde' diensten strafbaar? Inzonderheid, is dit een handeling beoogd door artikel 550bis, paragraaf 1, van het Strafwetboek?

Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel. – Artikel 550bis, paragraaf 1 stelt de toegang tot een informaticasysteem waartoe men niet gerechtigd is, strafbaar.

De heer Van Quickenborne vraagt of *portscan* en *vulnerability probe*, technieken die de beveiliging van een informatiesysteem aftasten en vaak een aanval voorafgaan, onder het toepassingsgebied van artikel 550bis, paragraaf 1 vallen. Met geen van beide technieken verschaft men zich toegang tot het systeem, maar afhankelijk van de concrete feiten zou wel kunnen worden gesteld dat daartoe een poging wordt ondernomen. In dat geval stelt artikel 550bis, paragraaf 4 deze poging tot het verkrijgen van een ongeoorloofde toegang strafbaar.

Ten slotte moet erop gewezen worden dat het niveau van beveiliging van een informatiesysteem geen criterium is voor de toepassing van artikel 550bis, paragraaf 1. Het al dan niet onrechtmatige karakter van de toegang is dat wel.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de verhuis van Antwerpen X» (nr. 2-388)

De voorzitter. – Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck,

elle un acte tel que prévu à l'article 550 bis, paragraphe 1, du Code pénal ?

Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, secrétaire d'État au Commerce extérieur. – L'article 550 bis, paragraphe 1, du Code pénal punit le hacking, c'est-à-dire l'accès non autorisé à un système informatique. Le portscan et le vulnerability probe sont des techniques qui examinent la protection dont bénéficie un système informatique et qui annoncent souvent une attaque mais elles ne donnent pas accès au système. Cependant, en fonction des faits concrets, on pourrait établir qu'il s'agit d'une tentative d'intrusion. Dans ce cas, l'article 550 bis, paragraphe 4, punit cette tentative d'accès illicite.

Le niveau de protection d'un système informatique ne constitue pas un critère pour l'application de l'article 550 bis, paragraphe 1, à la différence du caractère licite ou illicite de l'accès.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Johan Malcorps au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «le déménagement d'Antwerpen X» (n° 2-388)

M. le président. – Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck,

staatssecretaris voor Buitenlandse Handel, antwoordt namens de heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties.

De heer Johan Malcorps (AGALEV). – Onlangs werd bekend dat het postsorteercentrum Antwerpen X na amper 8 jaar gebruik tegen eind 2003 uit het grote glazen gebouw aan Berchem station zal verdwijnen. In 1988 werd de eerste steen gelegd van wat volgens het toenmalige Postplan 1990 een hypermodern sorteercentrum, een van de vijf grote landelijke sorteercentra, moest worden dat de postverdeling in Antwerpen en Limburg de 21ste eeuw zou binnenloodsen. Het duurde echter zes jaar voordat het centrum echt in gebruik kon worden genomen ten gevolge van discussies over de levering van de postsorteermachines.

Het gebouw heet nu ouderwets te zijn. Er zou te weinig plaats zijn voor de nieuwste generatie sorteermachines. Ook de arbeidsomstandigheden zouden al vanaf het begin te wensen overlaten wegens te kleine en in de zomer te warme werkruimten. De airconditioning wordt door de Franse firma Dalcia onderhouden, die bij problemen steeds uit Frankrijk moet aanrukken. Een ander argument is het verkeer dat in een flessenhals terechtkomt. Het gebouw ligt nochtans tussen singel en ring in. Thans komt 90% van het personeel met het openbaar vervoer naar het werk. Na een eventuele verhuis zal de *modal split* voor het woon-werkverkeer er wellicht niet op vooruitgaan.

In feite wordt nu toegegeven dat het gebouw nooit functioneel is geweest. Het gaat hier dus om een kapitale beoordelingsfout van de vroegere directie.

Graag kreeg ik van de minister een antwoord op enkele concrete vragen.

Zijn er inderdaad plannen voor een verhuis tegen eind 2003? Is er al een nieuwe lokatie voor de vestiging van een nieuw hypermodern sorteercentrum bekend? Hoe zullen de fouten uit het verleden worden vermeden?

Hoeveel gaat dit hele grapje kosten? Kan een deel van de kosten worden ondervangen? Welke nieuwe bestemming krijgt het gebouw aan Berchem station?

Is de slechte verkeerssituatie ook een argument voor een verhuis? Is er nooit naar oplossingen gezocht voor dit probleem? Zullen nieuwe diensten die in het gebouw worden ondergebracht niet in hetzelfde bedje ziek zijn?

Wat zullen de gevolgen zijn voor de werknemers? Moeten ze voortaan allemaal met de auto naar het werk?

Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel. – Het is al een jaar bekend dat er nieuwe sorteercentra zullen komen als onderdeel van een strategisch plan waarover veelvuldig werd gecommuniceerd. Voor het sorteercentrum te Berchem is er nog geen nieuwe locatie. Ze zal worden gezocht binnen een straal van 20 kilometer rond de huidige locatie, in de richting van Nederland en de Kempen. Er wordt een degelijk projectplan opgesteld dat voor de vijf nieuwe sorteercentra zal gelden. Het zullen geen architecturale hoogstandjes worden, maar simpele, industriële gebouwen, zoals in zovele industriezones. Alle sorteercentra zullen er hetzelfde uitzien. De kost zal niet zozeer in de gebouwen zitten, maar wel in de machines. Het bestaande gebouw in Berchem zal worden verkocht. Naar

secrétaire d'État au Commerce extérieur, répond au nom de M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques.

M. Johan Malcorps (AGALEV). – *Après à peine huit années d'utilisation, le centre de tri postal d'Antwerpen X quittera fin 2003 le grand bâtiment de verre de la gare de Berchem. C'est en 1988 qu'a été posée la première pierre de ce qu'on présentait comme un centre de tri hypermoderne, un des cinq grands centres du pays qui devait faire passer dans le XXIe siècle la distribution du courrier dans les provinces d'Anvers et du Limbourg. Il aura fallu attendre six ans pour que ce centre soit réellement utilisé.*

Aujourd'hui, le bâtiment est qualifié de désuet. Il serait trop petit pour les machines de tri de la nouvelle génération. Les conditions de travail aussi laisseraient à désirer depuis le début, avec des locaux trop exigus et trop chauds en été. En outre, la circulation automobile est fort encombrée à cet endroit. Actuellement, 90% du personnel empruntent les transports en commun pour venir travailler. Un éventuel déménagement n'améliorera pas nécessairement le modal split du transport entre le domicile et le lieu de travail.

En fait, on admet aujourd'hui que le bâtiment n'a jamais été fonctionnel. Il s'agit donc d'une erreur d'appréciation capitale de l'ancienne direction.

Envisage-t-on réellement un déménagement avant la fin de 2003 ? A-t-on déjà choisi un lieu d'implantation pour un nouveau centre de tri hypermoderne ? Comment évitera-t-on les erreurs du passé ? Que va coûter toute cette plaisanterie ? Peut-on éviter une partie des coûts ? Quelle sera le nouvel usage du bâtiment de la gare de Berchem ? La densité de la circulation à cet endroit constitue-t-elle un argument en faveur du déménagement ? N'a-t-on jamais recherché une solution à ce problème ? Les nouveaux services qui seront hébergés dans le bâtiment ne se retrouveront-ils pas dans la même situation ? Quelles seront les conséquences pour les travailleurs ? Devront-ils tous désormais tous se rendre en voiture à leur travail ?

Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, secrétaire d'État au Commerce extérieur. – *Depuis un an déjà, on sait que de nouveaux centres de tri font partie du plan stratégique de La Poste. Aucun nouvel emplacement n'a encore été déterminé pour le centre de Berchem. Il sera choisi dans un rayon de 20 km autour de l'emplacement actuel, en direction des Pays-Bas et de la Campine. Le projet vaudra pour les cinq nouveaux centres de tri. Ils ne seront pas des chefs-d'œuvre architecturaux mais des bâtiments simples et industriels. Tous auront la même apparence. L'argent ira davantage aux machines qu'aux bâtiments. Celui de Berchem sera vendu. La SNCB aurait manifesté un certain intérêt.*

La cause directe de la décision n'est pas l'encombrement de

verluidt zou de NMBS er belangstelling voor hebben.

Het verkeerselement is niet de directe aanleiding geweest om deze beslissing te treffen, wel het feit dat de gebouwen niet geschikt blijken te zijn voor logistieke activiteiten. Ze tellen verschillende verdiepingen en er is onvoldoende plaats voor de nieuwe generatie machines. De dienstverlening zal met de nieuwe sorteercentra verbeteren, gezien er dan een meer fijnmazige sortering mogelijk wordt. De nieuwe locatie zal bovendien met minder files bereikbaar zijn.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Jan Steverlynck aan de eerste minister en aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over «een studie omtrent publiek-private samenwerkingsverbanden» (nr. 2-392)

De voorzitter. – Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel, antwoordt namens de heer Charles Picqué, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek.

De heer Jan Steverlynck (CVP). – In het Belgisch Verslag voor de Europese Unie van november 2000 omtrent de hervorming van producten-, diensten- en kapitaalmarkten werd gewag gemaakt van een opdracht die de regering gegeven heeft aan de Federale Participatiemaatschappij om, in samenwerking met internationaal erkende experts, een reglementair kader te onderzoeken voor publiek-private samenwerking.

Dergelijke samenwerkingen zouden moeten worden opgestart in een kader dat klaar en duidelijk de verantwoordelijkheden en inbrengen van de private, respectievelijk publieke partners moet definiëren.

Wanneer werd de opdracht voor deze studie gegeven?

Wat is de precieze opdracht? Werd in de opdracht ook een onderzoek opgenomen naar de verschillende juridische constructies die bij publiek-private samenwerking kunnen worden gehanteerd?

Is er een tijdschema voor de beëindiging van deze studie? Wie zijn de uitvoerders van de opdracht? Welke internationaal erkende experts werden erbij betrokken?

Meent de regering dat naast contractuele en zakenrechtelijke constructies die vandaag bestaan, een afzonderlijk juridisch instrument, hetzij bestuursrechtelijk, hetzij vennootschapsrechtelijk, zoals bijvoorbeeld een nieuwe rechtspersoon, een goed middel zou zijn om dergelijke publiek-private samenwerkingsverbanden te organiseren?

Welke concrete wetgevende initiatieven zal de regering op korte termijn nemen inzake een reglementair kader voor publiek-private samenwerking? Zal de regering hieromtrent op Europees niveau naar aanleiding van het Belgische voorzitterschap enig initiatief nemen?

Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel. – Ik deel u de elementen van antwoord mee die het kabinet van de eerste minister mij heeft

la circulation mais le fait que les bâtiments ne sont pas adaptés à des activités logistiques. Ils comportent plusieurs étages et n'offrent pas assez de place pour les machines de la nouvelle génération. L'offre de service augmentera grâce aux nouveaux centres, qui permettront un tri plus précis sera possible. En outre, l'accès au nouvel emplacement sera moins gêné par des embouteillages.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Jan Steverlynck au premier ministre et au ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique sur «une étude sur les synergies entre le public et le privé» (n° 2-392)

M. le président. – Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, secrétaire d'État au Commerce extérieur, répondra au nom de M. Charles Picqué, ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique.

M. Jan Steverlynck (CVP). – *Le rapport belge pour l'Union européenne de novembre 2000, rapport relatif à la réforme des marchés des produits, des services et des capitaux, fait mention d'une mission que le gouvernement a confiée à la Société fédérale de participation (SFP). Il s'agit, en collaboration avec des experts internationalement reconnus, d'examiner un cadre réglementaire pour la participation entre les secteurs public et privé. De telles synergies devraient être mises en place dans un cadre qui doit définir clairement les responsabilités et les contributions respectives des partenaires publics et privés.*

Quand cette mission a-t-elle été confiée ? En quoi consiste-t-elle précisément ? Comporte-t-elle une étude des constructions juridiques auxquelles on peut recourir dans des synergies entre le public et le privé ? Une date est-elle prévue pour l'achèvement de cette étude ? Qui exécutera cette mission ? Quels sont les experts internationaux consultés ?

Le gouvernement pense-t-il qu'outre les constructions contractuelles et juridiques qui existent actuellement, un instrument particulier, par exemple une nouvelle personnalité juridique, constituerait un bon moyen d'organiser de telles synergies ?

Quelles initiatives législatives concrètes le gouvernement entreprendra-t-il à court terme afin de mettre en place un cadre réglementaire pour ces synergies ? Compte-t-il prendre quelque initiative au niveau européen durant la présidence belge ?

Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, secrétaire d'État au Commerce extérieur. – *Le développement des partenariats entre les secteurs public et privé a effectivement bien*

verschafft. Men is inderdaad ver gevorderd op het vlak van de ontwikkeling van publieke-private partnerschappen. Voor de ontwikkeling van een publiek-privaat partnerschap (PPP) inzake de informatisering van de administratie, zoals voorzien in het regeerakkoord, heeft het kabinet van de eerste minister in nauwe samenwerking met De Post, onder meer een evaluatie gemaakt van juridische structuren inzake *e-government*. De Post heeft hierbij een beroep gedaan op externe juridische adviseurs, namelijk het advocatenkantoor Caessteckers & Partners.

De bevoegdheid van De Post terzake spruit voort uit artikel 140 van de wet van 21 maart 1991. Het maatschappelijk doel van De Post omvat immers alle activiteiten bestemd om rechtstreeks of onrechtstreeks haar diensten te bevorderen of om het meest efficiënte gebruik van haar infrastructuur mogelijk te maken. Artikel 141c van dezelfde wet bepaalt dat De Post door de overheid kan worden belast met exclusieve opdrachten.

Anderzijds werd in opdracht van het kabinet van de eerste minister door professor D'Hooghe een grondige analyse verricht van de juridische structurering van publieke private partnerschappen, onder meer in het licht van de overheidsopdrachten.

Omwille van de beschikbaarheid van de hierboven vermelde studies en om een duplicatie van kosten te vermijden, werd in overleg met de bestuursorganen van de Federale Participatiemaatschappij (FPM) beslist, om voorlopig af te zien van het uitschrijven van een opdracht door de FPM. Dit sluit evenwel niet uit dat de bestuursorganen van de FPM ten gepaste tijde in voorkomend geval kunnen beslissen om advies van derden in te winnen in het kader van een specifiek investeringsproject van de FPM in een PPP.

Een mogelijk initiatief op Europees vlak tijdens het Belgische voorzitterschap is thans in een fase van voorbereidend overleg.

De heer Jan Steverlynck (CVP). – Er werd dus duidelijk geen studie uitbesteed, maar één van mijn vragen had betrekking op de intentie van de regering om afzonderlijke juridische instrumenten op te stellen om dergelijke samenwerkingsverbanden te structureren. Zullen de resultaten van de studie van professor D'Hooghe al dan niet leiden tot het opzetten van een nieuwe structuur?

Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel. – Ik beschik alleen over de elementen die ik u heb meegedeeld en moet u het antwoord op die vraag schuldig blijven.

– **Het incident is gesloten.**

De voorzitter. – De agenda van deze vergadering is afgewerkt.

De volgende vergadering vindt plaats op donderdag 22 maart om 15 uur.

(De vergadering wordt gesloten om 19.50 uur.)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw de Bethune, de heren Dubié, Galand en Geens, in het buitenland, de heer

progressé. Pour ceux qui concernent l'informatisation de l'administration, le cabinet du premier ministre a notamment réalisé une évaluation des structures juridiques concernant l'e-government, et ce en étroite collaboration avec La Poste. À cet effet, La Poste a fait appel à des conseillers juridiques externes, en l'occurrence le bureau d'avocats Caessteckers & Partners.

La compétence de La Poste en la matière découle de l'article 140 de la loi du 21 mars 1991. La finalité sociale de La Poste comprend en effet toutes les activités destinées à promouvoir, directement ou indirectement, ses services ou à faire usage, le plus efficacement possible, de son infrastructure. L'article 141c de la même loi stipule que La Poste peut être chargée par le gouvernement de missions exclusives.

En outre, une analyse approfondie des structures juridiques des partenariats entre le public et le privé a été menée par le Pr D'Hooghe, à la demande du cabinet du premier ministre.

Compte tenu de la disponibilité des études susmentionnées et pour limiter les coûts, on a décidé de renoncer provisoirement à faire appel à la SFP qui pourra néanmoins, en temps voulu et le cas échéant, recueillir l'avis de tiers dans le cadre d'un projet d'investissement spécifique de la SPF dans un partenariat privé-public.

Une initiative au niveau européen durant la présidence belge est actuellement en phase de concertation préalable.

M. Jan Steverlynck (CVP). – *Aucune étude n'a donc fait l'objet d'une sous-traitance. Une de mes questions concernait cependant l'intention du gouvernement de créer des instruments juridiques particuliers afin de structurer de telles synergies. Les résultats de l'étude du Pr D'Hooghe ne déboucheront-ils pas sur la création d'une nouvelle structure ?*

Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, *secrétaire d'État au Commerce extérieur.* – *Je ne dispose que des éléments que je vous ai communiqués et ne puis donc répondre à cette question.*

– **L'incident est clos.**

M. le président. – L'ordre du jour de la présente séance est ainsi épuisé.

La prochaine séance aura lieu le jeudi 22 mars à 15 h.

(La séance est levée à 19 h 50.)

Excusés

Mme de Bethune, MM. Dubié, Galand et Geens, à l'étranger, M. Malmendier, pour raisons de santé, demandent d'excuser

Malmendier, om gezondheidsredenen.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

leur absence à la présente séance.

– **Pris pour information.**

Bijlage

Annexe

Naamstemmingen

Stemming nr. 1

Aanwezig: 55
 Voor: 19
 Tegen: 36
 Onthoudingen: 0

Voor

Michel Barbeaux, Yves Buysse, Ludwig Caluwé, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schamphelaere, Jacques D'Hooghe, Theo Kelchtermans, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Jan Steverlynck, René Thissen, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Marcel Cheron, Christine Cornet d'Elzius, Jean Cornil, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Paul De Grauwe, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Jeannine Leduc, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Guy Moens, Philippe Monfils, Jacky Moraël, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

N.

Stemming nr. 2

Aanwezig: 54
 Voor: 18
 Tegen: 36
 Onthoudingen: 0

Voor

Michel Barbeaux, Yves Buysse, Ludwig Caluwé, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schamphelaere, Jacques D'Hooghe, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Jan Steverlynck, René Thissen, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Marcel Cheron, Christine Cornet d'Elzius, Jean Cornil, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Paul De Grauwe, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Jeannine Leduc, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Guy Moens, Philippe Monfils, Jacky Moraël, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

N.

Stemming nr. 3

Votes nominatifs

Vote n° 1

Présents : 55
 Pour : 19
 Contre : 36
 Abstentions : 0

Pour

Contre

Abstentions

Vote n° 2

Présents : 54
 Pour : 18
 Contre : 36
 Abstentions : 0

Pour

Contre

Abstentions

Vote n° 3

Aanwezig: 55
 Voor: 19
 Tegen: 36
 Onthoudingen: 0

Présents : 55
 Pour : 19
 Contre : 36
 Abstentions : 0

Voor

Pour

Michel Barbeaux, Yves Buysse, Ludwig Caluwé, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schamphelaere, Jacques D'Hooghe, Theo Kelchtermans, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Jan Steverlynck, René Thissen, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Christine Cornet d'Elzius, Jean Cornil, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Paul De Grauwe, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Jeannine Leduc, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Guy Moens, Philippe Monfils, Jacky Moraël, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

N.

Stemming nr. 4

Vote n° 4

Aanwezig: 56
 Voor: 20
 Tegen: 36
 Onthoudingen: 0

Présents : 56
 Pour : 20
 Contre : 36
 Abstentions : 0

Voor

Pour

Michel Barbeaux, Yves Buysse, Ludwig Caluwé, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schamphelaere, Jacques D'Hooghe, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Jan Steverlynck, René Thissen, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Christine Cornet d'Elzius, Jean Cornil, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Paul De Grauwe, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Jeannine Leduc, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Guy Moens, Philippe Monfils, Jacky Moraël, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

N.

Stemming nr. 5

Vote n° 5

Aanwezig: 56
 Voor: 36
 Tegen: 18
 Onthoudingen: 2

Présents : 56
 Pour : 36
 Contre : 18
 Abstentions : 2

Voor

Pour

Marcel Cheron, Christine Cornet d'Elzius, Jean Cornil, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Paul De Grauwe, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Jeannine Leduc, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Guy Moens, Philippe Monfils, Jacky Moraël, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Tegen

Contre

Michel Barbeaux, Yves Buysse, Ludwig Caluwé, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schamphelaere, Jacques D'Hooghe, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Jan Steverlynck, René Thissen, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hautem, Ingrid van Kessel, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Onthoudingen

Abstentions

Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne.

Stemming nr. 6**Vote n° 6**

Aanwezig: 56

Présents : 56

Voor: 56

Pour : 56

Tegen: 0

Contre : 0

Onthoudingen: 0

Abstentions : 0

Voor

Pour

Michel Barbeaux, Yves Buysse, Ludwig Caluwé, Marcel Cheron, Christine Cornet d'Elzius, Jean Cornil, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Paul De Grauwe, Jacinta De Roeck, Mia De Schamphelaere, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Jacques D'Hooghe, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Theo Kelchtermans, Mimi Kestelijn-Sierens, Jeannine Leduc, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Guy Moens, Philippe Monfils, Jacky Moraël, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Jan Steverlynck, Martine Taelman, René Thissen, Louis Tobback, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hautem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, Vincent Van Quickenborne, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen, Paul Wille.

Tegen

Contre

N.

Onthoudingen

Abstentions

N.

Stemming nr. 7**Vote n° 7**

Aanwezig: 57

Présents : 57

Voor: 37

Pour : 37

Tegen: 14

Contre : 14

Onthoudingen: 6

Abstentions : 6

Voor

Pour

Marcel Cheron, Christine Cornet d'Elzius, Jean Cornil, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Paul De Grauwe, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Jeannine Leduc, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Guy Moens, Philippe Monfils, Jacky Moraël, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Tegen

Contre

Yves Buysse, Ludwig Caluwé, Frank Creyelman, Mia De Schamphelaere, Jacques D'Hooghe, Theo Kelchtermans, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Jan Steverlynck, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken.

Onthoudingen

Michel Barbeaux, Georges Dallemagne, Clotilde Nyssens, René Thissen, Patrik Vankrunkelsven, Magdeleine Willame-Boonen.

Abstentions

Indiening van voorstellen

De volgende voorstellen werden ingediend:

Wetsvoorstellen

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 52*bis* van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen (van de heren Jan Steverlynck en Hugo Vandenberghe; Stuk **2-683/1**).

Wetsvoorstel betreffende de bescherming van het embryo in vitro (van mevrouw Jacinta De Roeck en de heer Paul Galand; Stuk **2-686/1**).

Voorstel van resolutie

Voorstel van resolutie over de versterking van de rol van conflictpreventie in het Europees Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid (van de heren Michiel Maertens en Josy Dubié; Stuk **2-687/1**).

Voorstel van herziening van het Reglement

Voorstel tot wijziging van artikel 71 van het reglement van de Senaat (van mevrouw Jeannine Leduc c.s.; Stuk **2-688/1**).

In overweging genomen voorstellen

Wetsvoorstel

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot wijziging van de socialezekerheidswetgeving met het oog op de toekenning van een sociaal statuut en een opvoedersvergoeding aan de thuiswerkende ouder (van mevrouw Gerda Staveaux-Van Steenberge c.s.; Stuk **2-633/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Voorstellen van resolutie

Voorstel van resolutie over de herziening van de internationale drugverdragen (van de heren Vincent Van Quickenborne en Patrik Vankrunkelsven; Stuk **2-584/1**).

– **Verzonden naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden.**

Voorstel van resolutie over Afghanistan (van mevrouw Anne-Marie Lizin c.s.; Stuk **2-624/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Dépôt de propositions

Les propositions ci-après ont été déposées :

Propositions de loi

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi modifiant l'article 52*bis* de l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants (de MM. Jan Steverlynck et Hugo Vandenberghe ; Doc. **2-683/1**).

Proposition de loi relative à la protection de l'embryon in vitro (de Mme Jacinta De Roeck et M. Paul Galand ; Doc. **2-686/1**).

Proposition de résolution

Proposition de résolution relative au renforcement de l'aspect prévention des conflits de la Politique étrangère et de sécurité commune européenne (de MM. Michiel Maertens et Josy Dubié ; Doc. **2-687/1**).

Proposition de révision du Règlement

Proposition de modification de l'article 71 du règlement du Sénat (de Mme Jeannine Leduc et consorts ; Doc. **2-688/1**).

Propositions prises en considération

Proposition de loi

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi modifiant la législation en matière de sécurité sociale en vue d'octroyer un statut social et une allocation d'éducation au parent travaillant à domicile (de Mme Gerda Staveaux-Van Steenberge et consorts ; Doc. **2-633/1**).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Propositions de résolution

Proposition de résolution relative à la révision des traités internationaux en matière de drogue (de MM. Vincent Van Quickenborne et Patrik Vankrunkelsven ; Doc. **2-584/1**).

– **Envoi aux commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales.**

Proposition de résolution sur l'Afghanistan (de Mme Anne-Marie Lizin et consorts ; Doc. **2-624/1**).

– **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Vragen om uitleg

Het Bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen:

van de heer Frans **Lozie** aan de minister van Landbouw en Middenstand over “*de aanpak van de mond- en klauwzeercrisis*” (nr. 2-399)

van de heer Michiel **Maertens** aan de minister van Landbouw en Middenstand over “*de preventiemaatregelen rond mond- en klauwzeer*” (nr. 2-400)

van mevrouw Clotilde **Nyssens** aan de minister van Justitie over “*het opsluiten van minderjarigen en het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind*” (nr. 2-401)

van mevrouw Anne-Marie **Lizin** aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over “*de bescherming van vertrouwelijke gegevens over Amerikaanse firma's op 1 juli 2001*” (nr. 2-402)

van mevrouw Clotilde **Nyssens** aan de vice eerste minister en minister van Werkgelegenheid over “*de maatregelen voor de tewerkstelling van thuiswerkende ouders die om herinschakeling hebben verzocht*” (nr. 2-403)

van mevrouw Anne-Marie **Lizin** aan de minister van Binnenlandse Zaken over “*de financiering van de hervorming van de hulpdiensten*” (nr. 2-404)

van mevrouw Clotilde **Nyssens** aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over “*de deelname van de federale overheid aan het internationaal jaar van de vrijwilliger*” (nr. 2-405)

van de heer Hugo **Vandenbergh**e aan de minister van Justitie over “*de herziening van de veroordeling uitgesproken tegen de heer Leo Vindevogel*” (nr. 2-406)

van mevrouw Sabine **de Bethune** aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over “*het proces van farmaceutische bedrijven tegen Zuid-Afrika inzake betaalbare aids-geneesmiddelen*” (nr. 2-407)

van de heer Georges **Dallemagne** aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over “*het standpunt van België en van de Europese Unie over het regime in Birma*” (nr. 2-408)

van de heer René **Thissen** aan de minister van Binnenlandse Zaken over “*de deelname van het Rode Kruis aan de werkgroepen over de hervorming van de diensten van de civiele veiligheid*” (nr. 2-409)

van de heer Philippe **Mahoux** aan de minister van Landbouw en Middenstand over “*het mond- en klauwzeer*” (nr. 2-410)

– Deze vragen worden naar de plenaire vergadering verzonden.

Samenstelling van commissies

Met toepassing van artikel 21-4, tweede zin, van het Reglement werden de volgende wijzigingen in de samenstelling van bepaalde commissies aangebracht:

Commissie voor de Sociale Aangelegenheden:

Demandes d'explications

Le Bureau a été saisi des demandes d'explications suivantes :

de M. Frans **Lozie** au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur « *la lutte contre la crise de la fièvre aphteuse* » (n° 2-399)

de M. Michiel **Maertens** au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur « *les mesures de prévention en matière de la fièvre aphteuse* » (n° 2-400)

de Mme Clotilde **Nyssens** au ministre de la Justice sur « *l'incarcération de mineurs d'âge et la Convention internationale relative aux droits de l'enfant* » (n° 2-401)

de Mme Anne-Marie **Lizin** au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « *la protection des données privées à l'égard de firmes américaines, au 1er juillet 2001* » (n° 2-402)

de Mme Clotilde **Nyssens** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi sur « *les mesures prises en faveur de l'emploi des parents au foyer en demande de réinsertion professionnelle* » (n° 2-403)

de Mme Anne-Marie **Lizin** au ministre de l'Intérieur sur « *le financement de la réforme des services de secours* » (n° 2-404)

de Mme Clotilde **Nyssens** au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur « *la participation des autorités fédérales à l'année internationale du volontariat* » (n° 2-405)

de M. Hugo **Vandenbergh**e au ministre de la Justice sur « *la révision de la condamnation prononcée contre M. Leo Vindevogel* » (n° 2-406)

de Mme Sabine **de Bethune** au secrétaire d'État à la Coopération au développement sur « *le procès ouvert par les entreprises pharmaceutiques contre l'Afrique du Sud à propos des médicaments antisida à bon marché* » (n° 2-407)

de M. Georges **Dallemagne** au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « *la position de la Belgique et de l'Union européenne par rapport au régime birman* » (n° 2-408)

de M. René **Thissen** au ministre de l'Intérieur sur « *la participation de la Croix Rouge aux groupes de travail sur la réforme de la sécurité civile* » (n° 2-409)

de M. Philippe **Mahoux** au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur « *la maladie de la fièvre aphteuse* » (n° 2-410)

– Ces demandes sont envoyées à la séance plénière.

Composition de commissions

En application de l'article 21-4, 2ème phrase, du Règlement, les modifications suivantes ont été apportées dans la composition de certaines commissions :

Commission des Affaires sociales :

- de heer Yves Buysse vervangt de heer Roeland Raes als effectief lid;

Commissie voor de Justitie:

- de heer Yves Buysse vervangt de heer Roeland Raes als plaatsvervangend lid;

Commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging:

- de heer Yves Buysse vervangt de heer Roeland Raes als plaatsvervangend lid;

Commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden:

- de heer Yves Buysse vervangt de heer Roeland Raes als plaatsvervangend lid;

Controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van de politieke partijen:

- de heer Yves Buysse vervangt de heer Jurgen Ceder als plaatsvervangend lid.

Adviescomité voor gelijke kansen voor vrouwen en mannen:

- de heer Jean Cornil vervangt mevrouw Marie-José Laloy als lid.

Non-evocaties

Bij boodschappen van 13 maart 2001 heeft de Senaat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers terugbezorgd, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, de volgende niet geëvoeerde wetsontwerpen:

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 104, 7°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (Stuk **2-661/1**).

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 22 oktober 1997 betreffende de structuur en de accijnstarieven inzake minerale olie (Stuk **2-664/1**).

- **Voor kennisgeving aangenomen.**

Boodschappen van de Kamer

Bij boodschappen van 8 en 14 maart 2001 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergaderingen van die dagen werden aangenomen:

Artikel 77 van de Grondwet

Ontwerp van bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, tot beperking met de helft van de devolutieve kracht van de lijststemmen en tot afschaffing van het onderscheid tussen kandidaat-titularissen en kandidaat-opvolgers voor de verkiezing van de Vlaamse Raad, de Waalse Gewestraad en de Brusselse Hoofdstedelijke Raad (Stuk **2-679/1**).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

- M. Yves Buysse remplace M. Roeland Raes comme membre effectif ;

Commission de la Justice :

- M. Yves Buysse remplace M. Roeland Raes comme membre suppléant ;

Commission des Relations extérieures et de la Défense :

- M. Yves Buysse remplace M. Roeland Raes comme membre suppléant ;

Commission des Finances et des Affaires économiques :

- M. Yves Buysse remplace M. Roeland Raes comme membre suppléant ;

Commission de contrôle des dépenses électorales et de la comptabilité des partis politiques :

- M. Yves Buysse remplace M. Jurgen Ceder comme membre suppléant.

Comité d'avis pour l'égalité des chances entre les femmes et les hommes :

- M. Jean Cornil remplace Mme Marie-José Laloy en tant que membre.

Non-évocations

Par messages du 13 mars 2001, le Sénat a retourné à la Chambre des représentants, en vue de la sanction royale, les projets de loi non évoqués qui suivent :

Projet de loi modifiant l'article 104, 7°, du Code des impôts sur les revenus 1992 (Doc. **2-661/1**).

Projet de loi modifiant la loi du 22 octobre 1997 relative à la structure et aux taux des droits d'accises sur les huiles minérales (Doc. **2-664/1**).

- **Pris pour notification.**

Messages de la Chambre

Par messages des 8 et 14 mars 2001, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en ses séances des mêmes jours :

Article 77 de la Constitution

Projet de loi spéciale modifiant la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles et la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises en vue de réduire de moitié l'effet dévolutif des votes exprimés en case de tête et de supprimer la distinction entre candidats titulaires et candidats suppléants pour l'élection du Conseil flamand, du Conseil régional wallon et du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale (Doc. **2-679/1**).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Wetsontwerp tot beperking met de helft van de devolutive kracht van de lijststemmen en tot afschaffing van het onderscheid tussen kandidaat-titularissen en kandidaat-opvolgers voor de verkiezing van de Vlaamse Raad, de Waalse Gewestraad en de Brusselse Hoofdstedelijke Raad (Stuk 2-680/1).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Artikel 78 van de Grondwet

Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de veiligheid en de gezondheid van de consumenten (Stuk 2-681/1).

- **Het wetsontwerp werd ontvangen op 9 maart 2001; de uiterste datum voor evocatie is maandag 26 maart 2001.**

Wetsontwerp tot opheffing van de wet van 19 februari 1954 tot vaststelling van een termijn van verval voor het indienen van aanvragen of voorstellen betreffende de toekenning van het "Kruis der Ontsnapten" (Stuk 2-682/1).

- **Het wetsontwerp werd ontvangen op 9 maart 2001; de uiterste datum voor evocatie is maandag 26 maart 2001.**

Indiening van wetsontwerpen

De Regering heeft volgende wetsontwerpen ingediend:

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Indonesië tot het vermijden van de dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en met het Protocol, gedaan te Jakarta op 16 september 1997 (Stuk 2-684/1).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Voedselhulpverdrag 1999, en met de Bijlagen, gedaan te Londen op 13 april 1999 (Stuk 2-685/1).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Arbitragehof – Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof aan de voorzitter van de Senaat kennis van:

- de prejudiciële vragen over de algemene wet inzake douane en accijnzen, gecoördineerd door het koninklijk besluit van 18 juli 1977, over artikel 32 van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken en over artikel 73quinquies van het BTW-Wetboek, gesteld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen (rolnummers 2097 en 2133, samengevoegde zaken);
- de prejudiciële vragen over artikelen 5, 8, 10 en 14 van de

Projet de loi visant à réduire de moitié l'effet dévolutif des votes exprimés en case de tête et à supprimer la distinction entre candidats titulaires et candidats suppléants pour l'élection du Conseil flamand, du Conseil régional wallon et du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale (Doc. 2-680/1).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Article 78 de la Constitution

Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives à la sécurité et à la santé des consommateurs (Doc. 2-681/1).

- **Le projet de loi a été reçu le 9 mars 2001 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 26 mars 2001.**

Projet de loi visant à abroger la loi du 19 février 1954 fixant un délai de forclusion pour l'introduction de demandes ou propositions relatives à l'octroi de la « Croix des Évadés » (Doc. 2-682/1).

- **Le projet de loi a été reçu le 9 mars 2001 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 26 mars 2001.**

Dépôt de projets de loi

Le Gouvernement a déposé les projets de loi ci-après :

Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Indonésie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, et au Protocole, faits à Djakarta le 16 septembre 1997 (Doc. 2-684/1).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Projet de loi portant assentiment à la Convention relative à l'aide alimentaire de 1999, et aux Annexes, faites à Londres le 13 avril 1999 (Doc. 2-685/1).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Cour d'arbitrage – Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat :

- les questions préjudicielles relatives à la loi générale sur les douanes et accises, coordonnée par l'arrêté royal du 18 juillet 1977, à l'article 32 de la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées et à l'article 73quinquies du code de la TVA, posées par le Tribunal correctionnel d'Anvers (numéros du rôle 2097 et 2133, affaires jointes) ;
- les questions préjudicielles relatives aux articles 5, 8, 10 et

wet van 11 juli 1978 tot regeling van betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, gesteld door de Raad van State (rolnummer 2121);

- de prejudiciële vraag betreffende artikel 17, §1, van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en de teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie, gesteld door het Hof van Beroep te Brussel (rolnummer 2126);
 - de prejudiciële vraag over de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector (zoals van kracht vóór 25 november 1998), gesteld door het Arbeidshof te Antwerpen (rolnummer 2128);
 - de prejudiciële vraag over artikel 62, §3, van de bij koninklijk besluit van 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, gesteld door de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (rolnummer 2129);
 - de prejudiciële vraag over artikel 57, §2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, zoals gewijzigd bij artikel 65 van de wet van 15 juli 1996, gesteld door de Arbeidsrechtbank te Kortrijk (rolnummer 2130).
- **Voor kennisgeving aangenomen.**

Europees Parlement

Bij brief van 5 maart 2001 heeft de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat overgezonden:

- een wetgevingsresolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad houdende sluiting van het protocol betreffende de uitbreiding tot Cambodja van de samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Brunei Darussalam, Indonesië, Maleisië, de Filipijnen, Singapore, Thailand en Vietnam, lidstaten van de Associatie van Zuidoost-Aziatische Staten;
- een wetgevingsresolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad houdende sluiting van het protocol betreffende de uitbreiding tot Laos van de samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Brunei Darussalam, Indonesië, Maleisië, de Filipijnen, Singapore, Thailand en Vietnam, lidstaten van de Associatie van Zuidoost-Aziatische Staten;
- een wetgevingsresolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de ondertekening van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Canada voor een samenwerkingsprogramma op het gebied van hoger onderwijs en beroepsopleiding;
- een wetgevingsresolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika tot vernieuwing van het samenwerkingsprogramma op het gebied van het hoger

14 de la loi du 11 juillet 1978 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats du personnel militaire des forces terrestre, aérienne et navale et du service médical, posées par le Conseil d'État (numéro du rôle 2121) ;

- la question préjudicielle concernant l'article 17, §1er, de la loi du 6 février 1987 relative aux réseaux de radiodistribution et de télédistribution et à la publicité commerciale à la radio et à la télévision, posée par la Cour d'appel de Bruxelles (numéro du rôle 2126) ;
 - la question préjudicielle relative à la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public (telle qu'en vigueur avant le 25 novembre 1998), posée par la Cour du travail d'Anvers (numéro du rôle 2128) ;
 - la question préjudicielle relative à l'article 62, §3, de l'arrêté royal du 19 décembre 1939 coordonnant les lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, posée par le Tribunal du travail d'Anvers (numéro du rôle 2129) ;
 - la question préjudicielle relative à l'article 57, §2, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, tel que modifié par l'article 65 de la loi du 15 juillet 1996, posée par le Tribunal du travail de Courtrai (numéro du rôle 2130).
- **Pris pour notification.**

Parlement européen

Par lettre du 5 mars 2001, le président du Parlement européen a transmis au Sénat :

- une résolution législative sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion du protocole relatif à l'extension de l'accord de coopération entre la Communauté européenne et le Brunei Darussalam, l'Indonésie, la Malaisie, les Philippines, Singapour, la Thaïlande et le Vietnam, pays membres de l'Association des Nations de l'Asie du Sud-Est, au Cambodge ;
- une résolution législative sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion du protocole relatif à l'extension de l'accord de coopération entre la Communauté européenne et le Brunei Darussalam, l'Indonésie, la Malaisie, les Philippines, Singapour, la Thaïlande et le Vietnam, pays membres de l'Association des nations de l'Asie du Sud-Est, au Laos ;
- une résolution législative sur la proposition de décision du Conseil concernant la signature de l'accord entre la Communauté européenne et le gouvernement du Canada renouvelant un programme de coopération dans le domaine de l'enseignement supérieur et de la formation ;
- une résolution législative sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion de l'accord entre la Communauté européenne et les États-Unis d'Amérique renouvelant le programme de coopération dans le domaine de l'enseignement supérieur et de l'enseignement et de la

- onderwijs, het beroepsonderwijs en de beroepsopleiding;
- een resolutie over het vrije verkeer van personen (verordening (EEG) nr. 1408/71) – rechtgrondslag;
 - een wetgevingsresolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van het standpunt van de Gemeenschap in de Gezamenlijke Raad EG-Mexico met het oog op de vaststelling van een besluit voor de tenuitvoerlegging van artikel 6, artikel 9, artikel 12, lid 2, onder b), en artikel 50 van de overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking;
 - een resolutie over de sociale gevolgen van industriële herstructurering;
 - een resolutie over de maatregelen die genomen zijn ingevolge het jaarverslag 1999 van de Europese Investeringsbank;
 - een resolutie over het effect van de liberalisering en het economisch hervormingsproces op de groei in de Europese Unie;
 - een resolutie over de mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's – Totstandbrenging van de "Europese onderzoekruimte": oriëntaties voor de activiteiten van de Unie op het gebied van onderzoek;
 - een resolutie over godsdienstvrijheid in de Volksrepubliek China,
- aangenomen tijdens de vergaderperiode van 12 tot en met 15 februari 2001.
- **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

- formation professionnels ;
- une résolution sur la libre circulation des personnes (règlement (CEE) n° 1408/71) – base juridique ;
 - une résolution législative sur la proposition de décision du Conseil arrêtant la position de la Communauté au sein du Conseil conjoint CE-Mexique en vue de l'adoption d'une décision portant mise en œuvre des articles 6, 9, 12, paragraphe 2, point b), et 50 de l'accord de partenariat économique, de coordination politique et de coopération ;
 - une résolution sur l'impact social des restructurations industrielles ;
 - une résolution sur le suivi du rapport annuel de la Banque européenne d'investissement ;
 - une résolution sur l'impact de la libéralisation et du processus des réformes économiques sur la croissance économique de l'Union européenne ;
 - une résolution sur la communication de la Commission au Conseil, au Parlement européen, au Comité économique et social et au Comité des régions – Réalisation de « l'Espace européen de la recherche » : orientations pour les actions de l'Union dans le domaine de la recherche ;
 - une résolution sur la liberté de religion en République populaire de Chine,
- adoptées au cours de la période de session du 12 au 15 février 2001.
- **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**